

บันทึกข้อความ

กรมส่งเสริมการเกษตร
เลขรับ..... ๑๓๑๔๕๕
เสนอ..... กษอ.....
วันที่..... ๕ กย. ๒๕๖๘

ส่วนราชการ ฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว โทร. +๘๖ ๒๐ ๘๙๖๖๐๖๕๖

ที่ กษ ๐๒๑๑.๘/๓๘๔ วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง สถานการณ์ผลไม้ไทยในตลาดจีนปี ๒๕๖๗ และแนวโน้ม

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ด้วยฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว (ฝ่ายเกษตรฯ กว่างโจว) ได้ประมวลและจัดทำรายงานสถานการณ์ผลไม้ไทยในตลาดจีนปี ๒๕๖๗ และแนวโน้ม รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

ในการนี้ ฝ่ายเกษตรฯ กว่างโจว ขอนำส่งรายงานสถานการณ์ผลไม้ไทยในตลาดจีนปี ๒๕๖๗ และแนวโน้ม มาเพื่อโปรดทราบและนำไปใช้ประโยชน์ทางราชการต่อไป ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดรายงานฯ ได้ที่เว็บไซต์ของฝ่ายเกษตรฯ กว่างโจว <https://www.opsmoac.go.th/guangzhou-download> หรือสแกน QR Code ตามที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ฝ่ายเกษตรฯ กว่างโจว ได้สำเนาเรียนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบด้วยแล้ว

(นายพนรัตน์ บัวหอม)

กงสุล (ฝ่ายเกษตร)

ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว

สำเนาเรียน

๑. อธิบดีกรมวิชาการเกษตร
๒. อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร
๓. อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์
๔. เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
๕. เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
๖. อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายเกษตร) ประจำกรุงปักกิ่ง
๗. กงสุล (ฝ่ายเกษตร) ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครเซี่ยงไฮ้

อีกทางหนึ่งทาง

- ลพ. เกษตรฯ

- พ่วงศอ+SSNฯ

นิตยภัต

๑ กษอ

ดาวน์โหลดรายงาน

กองแผนงาน
เลขรับ..... 7206
วันที่..... 9 กย. ๖8
เวลา..... 10.24 น.

กลุ่มวิเทศสัมพันธ์
เลขรับ..... 1475
วันที่..... ก.ย. กย. 2568
เวลา..... 11.04 น.

สถานการณ์ผลไม้ไทยในตลาดจีน ปี 2567 และแนวโน้ม

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว
www.opsmoac.go.th/guangzhou

บทสรุปผู้บริหาร

ผลไม้เป็นหนึ่งในสินค้าเกษตรที่สำคัญของไทย โดยในแต่ละปีประเทศไทยมีการส่งออกผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้ ตามพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนี 08 ปริมาณกว่า 2 ล้านตัน โดยในปี 2567 ไทยมีปริมาณการส่งออกต่างประเทศ 2.69 ล้านตัน มูลค่า 6,567 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตลาดจีนถือเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของผลไม้ไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากจีนเป็นประเทศที่มีประชากรจำนวนมาก ความต้องการบริโภคสูง ประกอบกับมีเส้นทางการขนส่งผลไม้ที่หลากหลายทั้งทางรถยนต์ ทางรถไฟ ทางเรือ และทางอากาศ ใช้ระยะเวลาในการขนส่งจากไทยไม่นานมากนัก สอดรับกับข้อจำกัดของผลไม้สดที่มีอายุในการเก็บรักษาค่อนข้างสั้น ปัจจุบันผลไม้ไทยที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าจากสำนักงานศุลกากรแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (General Administration of Customs of the People's Republic of China: GACC) มีจำนวน 23 รายการ มากที่สุดในบรรดาประเทศ/เขตดินแดนต่าง ๆ ที่จีนอนุญาตให้นำเข้า โดยผลไม้ที่ส่งออกนั้นจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในพิธีสารการส่งออกผลไม้จากไทยไปจีนอย่างเคร่งครัด

ในปี 2567 จีนนำเข้าผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้ตามพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนี 08 จากไทยจำนวน 1,978,609 ตัน มูลค่ากว่า 6,196 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยผลไม้สำคัญของไทยที่จีนนำเข้ามากที่สุด 4 ลำดับแรก ในปี 2567 คือ ทุเรียน ลำไย มะพร้าว และมังคุด โดยพบว่ามี การนำเข้าทุเรียนจากไทย 809,882 ตัน ลดลงร้อยละ 12.79 ลำไย 359,160 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.74 มะพร้าว 340,972 ตัน ลดลงร้อยละ 42.17 และ มังคุด 222,610 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.73 เมื่อเทียบกับปี 2566 ซึ่งการนำเข้าทุเรียนและมะพร้าวที่ลดลงเนื่องจากมีปริมาณผลผลิตที่ลดลง และการนำเข้าลำไยและมังคุดที่เพิ่มขึ้นตามปริมาณผลผลิตที่เพิ่มขึ้น

ทั้งนี้ ภายหลังจากที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และ สำนักงานศุลกากรแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้ลงนามในพิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดในการกักกันโรคและตรวจสอบสำหรับการส่งออกและนำเข้าผลไม้ผ่านประเทศที่สามระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนในวันที่ 13 กันยายน 2564 ทำให้การส่งออกนำเข้าผลไม้ระหว่างไทยและจีนทางบกผ่านประเทศที่สาม สามารถดำเนินการได้อย่างคล่องตัวมากขึ้น โดยไม่ต้องขนส่งตามเส้นทาง R3A และ R9 เท่านั้นตามที่กำหนดในพิธีสารฉบับเดิม แต่สามารถส่งออกและนำเข้าตามเส้นทางใดก็ได้ แต่ต้องส่งออกและนำเข้า ณ จุดส่งออกและนำเข้าที่ได้รับอนุญาตจากทั้งสองฝ่ายเท่านั้น และต้องมีการปิดตู้สินค้าด้วยตราผนึก (seal) ของกรมวิชาการเกษตรและศุลกากรของจีน ระหว่างการขนส่งทางบกผ่านประเทศที่สาม โดยฝ่ายไทยมี 6 ด่าน และฝ่ายจีนมี 10 ด่าน (สามารถส่งออกนำเข้าได้แล้ว 8 ด่าน) และจากเดิมที่ส่งออกผลไม้ไปจีนทางรถยนต์เท่านั้น ปัจจุบันยังสามารถส่งออกทางรถไฟไปยังด่านรถไฟโมฮานของจีนได้ ซึ่งจะช่วยลดระยะเวลาในการขนส่งได้เป็นอย่างดี

โดยเส้นทางการขนส่งผลไม้จากไทยไปจีนเส้นทางหลัก คือ การขนส่งทางรถยนต์ตามเส้นทาง R12 จากด่านนครพนม ผ่าน สปป.ลาว และเวียดนาม ไปยังด่านโฮวอ๊กวน เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง การขนส่งทางรถยนต์ตามเส้นทาง R3A จากด่านเชียงของ ผ่าน สปป.ลาว ไปยังด่านโมฮาน มณฑลยูนนาน รวมถึง การขนส่งทางเรือจากไทยไปยังท่าเรือหนานซา นครกว่างโจว และท่าเรือเสอโข่ว เมืองเซินเจิ้น มณฑลกว่างตุง รวมไปถึงการขนส่งทางเส้นทางรถไฟลาว-จีน ไปยังมณฑลยูนนาน ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การขนส่งทางเรือไปยังมณฑลภาคตะวันออกของจีน โดยจุดหมายปลายทางส่วนใหญ่ของผลไม้ไทยจะส่งมาที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานในนครกว่างโจว ซึ่งเป็นตลาดที่พ่อค้า นำผลไม้จากทางตอนเหนือของประเทศมาจำหน่ายทางตอนใต้ของจีน และนำผลไม้จากตอนใต้และผลไม้นำเข้าจากต่างประเทศขึ้นไปจำหน่ายยังภาคเหนือและมณฑลตอนในของประเทศ ในขณะที่การนำเข้าผลไม้ไทยของจีนทางอากาศเหมาะกับผลไม้ที่มีราคาต่อหน่วยสูง และมีอายุในการเก็บรักษาสั้น รวมถึงผลไม้คุณภาพระดับพรีเมียม เช่น ทุเรียนที่สุกคาต้น น้อยหน่า เงาะ ลองกอง และมะม่วง

ซึ่งการขนส่งทางอากาศส่วนใหญ่จะเป็นการนำเข้าในเมืองที่ประชากรมีกำลังซื้อสูง อาทิ นครเชียงใหม่ นครกว่างโจว กรุงปักกิ่ง และเมืองเซินเจิ้น

ราคาขายส่งทุเรียน ลำไย และมังคุด รายเดือนโดยเฉลี่ยในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน และราคาขายปลีกรายเดือนโดยเฉลี่ยในห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจว ในปี 2567 เมื่อเทียบกับปี 2566 พบว่า ราคาค้าส่งทุเรียนในตลาดเจียงหนานลดลงร้อยละ 4.56 และราคาค้าปลีกในห้างโมเดิร์นเทรดเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.29 และพบว่าราคาค้าส่งลำไย (เกรด 1) ในตลาดเจียงหนานลดลงร้อยละ 1.20 และราคาค้าปลีกลำไย ในห้างโมเดิร์นเทรดลดลงร้อยละ 3.50 สำหรับราคาค้าส่งมังคุด (เกรด 1) ในตลาดเจียงหนานลดลงร้อยละ 18.41 และราคาค้าปลีกมังคุดในห้างโมเดิร์นเทรดลดลงร้อยละ 23.19 โดยพบว่าราคาผลไม้นอกฤดูกาลผลิตจะมีราคา สูงกว่าในฤดูกาล หากสามารถควบคุมให้มีผลผลิตตลอดทั้งปีก็จะทำให้ราคาไม่มีความผันผวนมากเกินไป ทำให้ผู้บริโภคทั่วไปสามารถเลือกซื้อได้ตลอดปี นอกจากนี้ หากสามารถนำเสนอชนิดของสายพันธุ์ผลไม้ใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค โดยสามารถควบคุมคุณภาพในการผลิตจะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับผลิตภัณฑ์ได้

ดังนั้น ผู้ผลิตและผู้ส่งออกผลไม้ของไทยจึงควรปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านสุขอนามัยและ สุขอนามัยพืชของจีนอย่างเคร่งครัด เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาและลดความสูญเสียในการส่งออกผลไม้ซึ่งมีอายุ ในการเก็บรักษาสั้น รวมถึงควรร่วมกันพัฒนาผลผลิตให้มีความหลากหลายในสายพันธุ์และรสชาติ เพื่อสร้างความ แปลกใหม่และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าไปพร้อมกันด้วย

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว
สิงหาคม 2568

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร.....	ก
สารบัญ.....	ค
สารบัญตาราง.....	ง
ตอนที่ 1 ภาพรวม	
- การส่งออกผลไม้ของไทย.....	1
- การนำเข้าผลไม้ไทยของจีน.....	4
ตอนที่ 2 ผลไม้สำคัญของไทยที่จีนนำเข้า	
- ตลาดส่งออกทุเรียน ลำไย มังคุด และมะพร้าวของไทย.....	20
- การนำเข้าผลไม้และลูกไม้ที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 ของจีน.....	23
- ทุเรียน.....	29
- ลำไย.....	39
- มังคุด.....	46
- บทสรุป.....	53
แหล่งข้อมูลอ้างอิง.....	55

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	ปริมาณการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยไปต่างประเทศ จำแนกตามประเทศ/เขตดินแดน สูงสุด 10 อันดับแรก ปี 2565 - 2567.....	2
ตารางที่ 2	ด่านตามเขตการปกครองระดับมณฑลในจีนที่อนุญาตให้นำเข้าผลไม้จากต่างประเทศ ทางเส้นทางขนส่งทางอากาศและทางเรือ.....	5
ตารางที่ 3	บัญชีรายชื่อผลไม้ที่ประเทศจีนอนุญาตให้นำเข้าและรายชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออก.....	8
ตารางที่ 4	บัญชีรายชื่อผลไม้แห้งที่ประเทศจีนอนุญาตให้นำเข้าและรายชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออกตามรายการ อาหารนำเข้าจีนที่สอดคล้องตามเงื่อนไขการประเมินความเสี่ยงและมีการค้าดั้งเดิมระหว่างกันกับจีน.....	13
ตารางที่ 5	ปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 จากประเทศไทยของจีน ปี 2566 - 2567 ตามปริมาณการค้าต่างประเทศรายเขตการปกครองระดับมณฑลของจีน.....	15
ตารางที่ 6	สถิติการนำเข้าผลไม้ไทยของจีนในปี 2566 - 2567 (ผลไม้ที่มีปริมาณการนำเข้ามากกว่าหนึ่งพันตัน)....	17
ตารางที่ 7	ปริมาณการส่งออกทุเรียน ลำไย ลำไยอบแห้ง มังคุด และมะพร้าวของไทยไปประเทศ/ เขตดินแดน สูงสุด 5 อันดับแรก ปี 2565 - 2567.....	20
ตารางที่ 8	ปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของจีน จำแนกตามประเทศ/ เขตดินแดน สูงสุด 10 อันดับแรก ปี 2565 - 2567.....	24
ตารางที่ 9	ชนิดผลไม้หลักที่จีนนำเข้าจากประเทศ/เขตดินแดนนั้น ๆ โดยสัดส่วนคิดเทียบกับปริมาณ การนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ทั้งหมดของประเทศ/เขตดินแดนนั้น ๆ จำแนกตามประเทศ/เขตดินแดน สูงสุด 10 อันดับแรก ปี 2567.....	25
ตารางที่ 10	ปริมาณการนำเข้าทุเรียน ลำไย ลำไยอบแห้ง มังคุด และมะพร้าวของจีน จากประเทศ/ เขตดินแดนหลัก ๆ ปี 2565 - 2567.....	26
ตารางที่ 11	สถิติผลไม้ 4 ชนิดแรกที่จีนนำเข้าจากไทยมากที่สุด แสดงปริมาณผลผลิตของไทย ราคาที่ เกษตรกรขายได้ที่หน้าสวน ปริมาณที่จีนนำเข้า และมูลค่านำเข้าต่อ กก. ในปี 2566 - 2567.....	28
ตารางที่ 12	ปริมาณการนำเข้าทุเรียนสดจากประเทศไทยของจีน ปี 2565 - 2567 ตามปริมาณการค้า ต่างประเทศรายเขตการปกครองระดับมณฑลของจีน.....	30
ตารางที่ 13	ราคาขายส่งทุเรียนไทยที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน (หยวน/กก.) ปริมาณนำเข้าไทยของ จีน (ตัน) ปริมาณผลผลิตของไทย (ตัน) และปริมาณนำเข้าทุเรียนจากประเทศอื่นของจีน (ตัน) รายเดือนของปี 2566 - 2567.....	34
ตารางที่ 14	ราคาขายปลีกทุเรียนไทยที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจว (หยวน/กก.) รายเดือนของปี 2566 - 2567.....	36
ตารางที่ 15	การนำเข้าลำไยของจีนปี 2565 - 2567.....	39
ตารางที่ 16	ปริมาณการนำเข้าลำไยสดจากประเทศไทยของจีน ปี 2565 - 2567 ตามปริมาณการค้า ต่างประเทศรายเขตการปกครองระดับมณฑลของจีน.....	40

ตารางที่ 17 ราคาขายส่งลำไยไทย (เกรดหนึ่ง) ที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน (หยวน/กก.) ปริมาณ นำเข้าของจีน (ตัน) และปริมาณผลผลิตของไทย (ตัน) รายเดือนของปี 2566 - 2567.....	42
ตารางที่ 18 ราคาขายปลีกลำไยไทยที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจว (หยวน/กก.) รายเดือนของปี 2566 - 2567.....	43
ตารางที่ 19 การนำเข้ามังคุดของจีนปี 2565 - 2567.....	47
ตารางที่ 20 ปริมาณการนำเข้ามังคุดจากประเทศไทยของจีน ปี 2565 - 2567 ตามปริมาณการค้า ต่างประเทศรายเขตการปกครองระดับมณฑลของจีน.....	47
ตารางที่ 21 ราคาขายส่งมังคุดไทย (เกรดหนึ่ง) ที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน (หยวน/กก.) ปริมาณ นำเข้าของจีน (ตัน) และปริมาณผลผลิตของไทย (ตัน) รายเดือนของปี 2566 - 2567.....	49
ตารางที่ 22 ราคาขายปลีกมังคุดไทยที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจว (หยวน/กก.) รายเดือนของปี 2566 - 2567.....	51

สถานการณ์ผลไม้ไทยในตลาดจีนปี 2567 และแนวโน้ม

รายงานสถานการณ์ผลไม้ไทยในตลาดจีนปี 2567 และแนวโน้ม จัดทำเป็นสองตอน ตอนที่ 1 จะกล่าวถึงภาพรวมของการส่งออกผลไม้ของไทย และการนำเข้าผลไม้ของจีน ส่วนในตอนที่ 2 จะเป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ผลไม้สำคัญของไทยที่จีนนำเข้า

ตอนที่ 1 ภาพรวม

การส่งออกผลไม้ของไทย

ผลไม้ไทยเป็นหนึ่งในสินค้าที่ได้รับการยอมรับไปทั่วโลก โดยมีการส่งออกสินค้าในหมวดผลไม้ และลูกนัตที่บริโภคได้ตามพิกัดศุลกากรระบบฮาร์โมนิซ 08 (Harmonized Code 08: Edible fruits and nuts, HS Code 08) โดยในปี 2567 มีการส่งออกทั้งสิ้น 2.69 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 7.48 เมื่อเทียบกับปี 2566 คิดเป็นมูลค่า 6,567 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 4.90 โดยมีตลาดส่งออกหลักที่สำคัญ คือ จีน เวียดนาม สหรัฐอเมริกา และเกาหลีใต้ ตามลำดับ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ 92 ของมูลค่าการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทย

ที่ผ่านมาตลาดส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ที่ใหญ่ที่สุดของไทยคือจีน ทั้งในแง่ของปริมาณและมูลค่า อย่างไรก็ตามในช่วงปี 2557 - 2560 ไทยมีการส่งออกไปเวียดนามปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากในอดีตที่มีปริมาณไม่เกิน 300,000 ตัน เป็น 1,045,456 ตัน ในปี 2560 ซึ่งเป็นปีที่มีการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยไปเวียดนามมากเป็นประวัติการณ์ และพบว่าการส่งออกไปเวียดนามลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2561 เป็นต้นมา จนมาอยู่ที่ 82,433 ตัน ในปี 2566 แต่พบว่ากลับมามีการส่งออกไปเวียดนามเพิ่มขึ้นในปี 2567 โดยอยู่ที่ 203,650 ตัน

โดยในปี **2565** ไทยส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ไปเวียดนามยังคงลดลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีปริมาณส่งออกเพียง 122,402 ตัน ลดลงร้อยละ 25.87 เมื่อเทียบกับปี 2564 (ลดลงร้อยละ 88.29 เมื่อเทียบกับปี 2560) โดยมีมูลค่าการส่งออก 65.10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 68.00 ในขณะที่มีการส่งออกไปจีนมากถึง 2,145,020 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.04 เมื่อเทียบกับปี 2564 (เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 284.90 เมื่อเทียบกับปี 2560) โดยมีมูลค่าการส่งออก 4,838.61 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 3.06 (เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 632.91 เมื่อเทียบกับปี 2560) ส่งผลให้จีนเป็นตลาดส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ทั้งปริมาณและมูลค่ามากที่สุดของไทยตามรูปแบบปกติใหม่ของการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยไปจีน

ปี 2566 ไทยส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ไปเวียดนามยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยมีปริมาณส่งออกเพียง 82,433 ตัน ลดลงร้อยละ 32.65 เมื่อเทียบกับปี 2565 (ลดลงร้อยละ 92.12 เมื่อเทียบกับปี 2560) โดยมีมูลค่าการส่งออก 58.43 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 10.24 ในขณะที่มีการส่งออกไปจีนมากถึง 2,358,103 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.93 เมื่อเทียบกับปี 2565 (เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 323.13 เมื่อเทียบกับปี 2560) โดยมีมูลค่าการส่งออก 6,150.63 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.12 (เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 831.64 เมื่อเทียบกับปี 2560) ส่งผลให้จีนเป็นตลาดส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ทั้งปริมาณและมูลค่ามากที่สุดของไทยตามรูปแบบปกติใหม่ของการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยไปจีน

ปี 2567 ไทยส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ไปเวียดนามมีการปรับเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยมีปริมาณส่งออก 203,650 ตัน เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 147.05 เมื่อเทียบกับปี 2566 (ลดลงร้อยละ 80.52 เมื่อเทียบกับปี 2560) โดยมีมูลค่าการส่งออก 139.44 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 138.64 ในขณะที่มีการส่งออกไปจีน 2,027,826 ตัน ลดลงร้อยละ 14.01 เมื่อเทียบกับปี 2566 (เพิ่มขึ้น

ร้อยละ 263.87 เมื่อเทียบกับปี 2560) โดยมีมูลค่าการส่งออก 5,688.50 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 7.51 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 761.64 เมื่อเทียบกับปี 2560) ส่งผลให้จีนเป็นตลาดส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ทั้งปริมาณและมูลค่ามากที่สุดของไทยตามรูปแบบปกติใหม่ของการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยไปจีน และเวียดนามกลับขึ้นมาเป็นตลาดส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ทั้งปริมาณและมูลค่าอันดับที่สองของไทย

ตารางที่ 1 ปริมาณการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยไปต่างประเทศ จำแนกตามประเทศ/เขตดินแดน สูงสุด 10 อันดับแรก ปี 2565 - 2567

ลำดับ	ประเทศ/ เขตดินแดน	ปริมาณ (ตัน)			ปี 2567 เทียบ 2566 (%)	มูลค่า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)			ปี 2567 เทียบ 2566 (%)
		ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567		ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	
	รวม	2,785,576	2,911,367	2,693,597	-7.48	5,661.48	6,905.26	6,566.96	-4.90
1	จีน	2,145,020	2,358,103	2,027,826	-14.01	4,838.61	6,150.63	5,688.50	-7.51
2	เวียดนาม	122,402	82,433	203,650	147.05	65.10	58.43	139.44	138.64
3	มาเลเซีย	163,628	170,205	137,046	-19.48	100.55	110.71	80.18	-27.58
4	อินโดนีเซีย	71,086	50,761	65,312	28.66	87.19	62.91	85.82	36.41
5	เมียนมา	50,421	22,879	30,747	34.39	58.64	19.68	22.61	14.92
6	ฮ่องกง	58,872	39,107	30,740	-21.40	150.95	105.44	83.53	-20.78
7	สหรัฐอเมริกา	26,907	39,181	30,079	-23.23	95.46	122.28	111.53	-8.79
8	เกาหลีใต้	14,522	17,924	28,643	59.80	38.54	46.77	102.14	118.36
9	บังกลาเทศ	6,220	18,439	22,934	24.38	10.06	19.12	21.58	12.87
10	สิงคโปร์	27,286	21,340	15,557	-27.10	22.37	18.07	17.21	-4.76

จากตารางที่ 1 พบว่าในปี 2567 ไทยส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ไปยังเวียดนาม (สินค้าสำคัญ คือ ลำไย มังคุด ทุเรียน ลำไยอบแห้ง ทุเรียน) ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 147.05 เกาหลีใต้ (มะม่วง ทุเรียน มังคุด ลำไยอบแห้ง) เพิ่มขึ้นร้อยละ 59.80 เมียนมา (ทุเรียน ทุเรียน ส้ม เปลือกส้ม องุ่น) เพิ่มขึ้นร้อยละ 34.39 อินโดนีเซีย (ลำไย ลำไยอบแห้ง มะพร้าว ทุเรียน) เพิ่มขึ้นร้อยละ 28.66 บังกลาเทศ (สินค้าสำคัญ คือ ทุเรียน ทุเรียน ทุเรียน) เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.38 ซึ่งต่างเพิ่มขึ้นมากเมื่อเทียบกับปี 2566 เมื่อพิจารณาที่มูลค่าพบว่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 138.64, 118.36, 14.92, 36.41 และ 12.87 ตามลำดับ ในขณะที่มีการส่งออกไปจีน มาเลเซีย ฮ่องกง สหรัฐอเมริกา และสิงคโปร์ ปริมาณลดลงร้อยละ 14.01, 19.48, 21.40, 23.23 และ 27.10 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี 2566

การส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยในปี 2567 ไปยังประเทศจีน มีปริมาณ 2,027,826 ตัน ลดลงร้อยละ 14.01 เมื่อเทียบกับปี 2566 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 75.28 ของปริมาณการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทย โดยพบว่าแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามลำดับเมื่อเทียบจากปี 2560 แต่พบว่าลดลงในปี 2567 ในขณะที่มีการส่งออกไปเวียดนามปริมาณ 203,650 ตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.56 ของปริมาณการส่งออกของไทย (สัดส่วนลดลงมากเมื่อเทียบกับปี 2560 ที่มีการส่งออกไปเวียดนามมากเป็นประวัติการณ์ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 50.97) ซึ่งปริมาณการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยไปยังเวียดนามที่ลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2561 เป็นต้นมา แต่พบว่าปรับเพิ่มขึ้นในปี 2567 เนื่องมาจากความเข้มงวดของการนำเข้าของจีน โดยตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2561 ภายหลังจากที่ศุลกากร

แห่งชาติจีนได้ควมรวมงานตรวจสอบกักกันสินค้าเข้าระบบการดำเนินงานของศุลกากร ทำให้แนวทางปฏิบัติในการนำเข้าส่งออกสินค้ามีความเข้มงวดเพิ่มขึ้นจากเดิมมาก โดยสินค้าที่นำเข้าจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด ซึ่งในส่วนของการนำเข้าผลไม้จากต่างประเทศจะต้องเป็นผลไม้ที่อยู่ในบัญชีรายชื่อผลไม้ที่จีนอนุญาตให้นำเข้าจากประเทศส่งออกที่กำหนดเท่านั้น (เป็นผลไม้จากประเทศที่ส่งออกไปจีน ซึ่งได้รับการประเมินความเสี่ยงด้านการตรวจสอบและกักกันโรคจากศุลกากรแห่งชาติจีนแล้ว) โดยปฏิบัติด้วยมาตรฐานเดียวกันในการนำเข้าในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการนำเข้าสินค้านำเข้าแบบการค้าปกติ การนำเข้าโดยการค้ามูลค่าน้อยของวิสาหกิจชายแดน และการนำเข้าสินค้าโดยใช้สิทธิชาวชายแดน ส่งผลให้ปริมาณการนำเข้าผลไม้ไทยที่สวมสิทธิเป็นผลไม้เวียดนามมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง

โดยประเทศจีนมีการให้สิทธิประโยชน์จากนโยบายตลาดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่จีนตกลงกับประเทศที่มีพรมแดนติดกัน (ส่วนใหญ่เป็นด่านหรือตลาดการค้าของชาวชายแดนซึ่งดำเนินการโดยรัฐบาลท้องถิ่นภายใต้การชี้แนะจากส่วนกลางซึ่งมิใช่ด่านสากลจึงไม่อนุญาตให้คนต่างชาติผ่านเข้าเมืองและไม่รองรับการค้าระหว่างประเทศจากประเทศที่สาม) เพื่อให้สิทธิชาวจีนและชาวชายแดนของประเทศที่มีพรมแดนติดกับจีนที่อาศัยบริเวณชายแดนสามารถนำเข้าสินค้าต่าง ๆ ของประเทศที่มีพรมแดนติดกับจีนซึ่งเป็นสินค้าตามบัญชีที่กำหนดและของใช้ประจำวันในมูลค่าไม่เกิน 8,000 หยวนต่อวันต่อคน โดยได้รับสิทธิการยกเว้นภาษีทุกชนิด รวมถึงภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) (ที่ผ่านมาผลไม้นำเข้าผ่านด่านสากลของจีนจะต้องชำระภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 13 โดยตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2560 ปรับลดลงเหลือร้อยละ 11 ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2561 ปรับลดลงเหลือร้อยละ 10 และตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2562 ปรับลดลงเหลือร้อยละ 9) เพื่อนำมาจำหน่ายในตลาดการค้าของชาวชายแดน นโยบายดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของชนชายแดนและพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นชายแดน นอกจากนี้ ยังมีการดำเนินการในรูปแบบสหกรณ์เพื่อช่วยเหลือในด้านเงินทุนและตลาดให้กับชาวชายแดนที่ไม่มีทุนในการดำเนินการซื้อขายสินค้าในตลาดการค้าชายแดนด้วย

ในขณะที่วิสาหกิจจีนที่จดทะเบียนและตั้งอยู่ในบริเวณชายแดนสามารถที่จะดำเนินธุรกิจแบบการค้าชายแดนมูลค่าน้อย (边境小额贸易) สามารถดำเนินธุรกิจกับบริษัทชายแดนของประเทศที่อยู่ติดกับชายแดนเพื่อนำไปจำหน่ายต่อในจีนได้ โดยต้องดำเนินการสำแดงพิธีการศุลกากรและมีการตรวจสอบกักกันสินค้าดังเช่นการนำเข้าสินค้าในรูปแบบการค้าปกติ แม้ว่าปัจจุบันจะไม่ได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษีมูลค่าเพิ่มลงครึ่งหนึ่งสำหรับสินค้าที่นำเข้าแล้ว แต่ก็ยังได้รับการสนับสนุนด้านอื่น ๆ จากรัฐบาลท้องถิ่น เช่น การเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำ การอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งบริษัท เป็นต้น

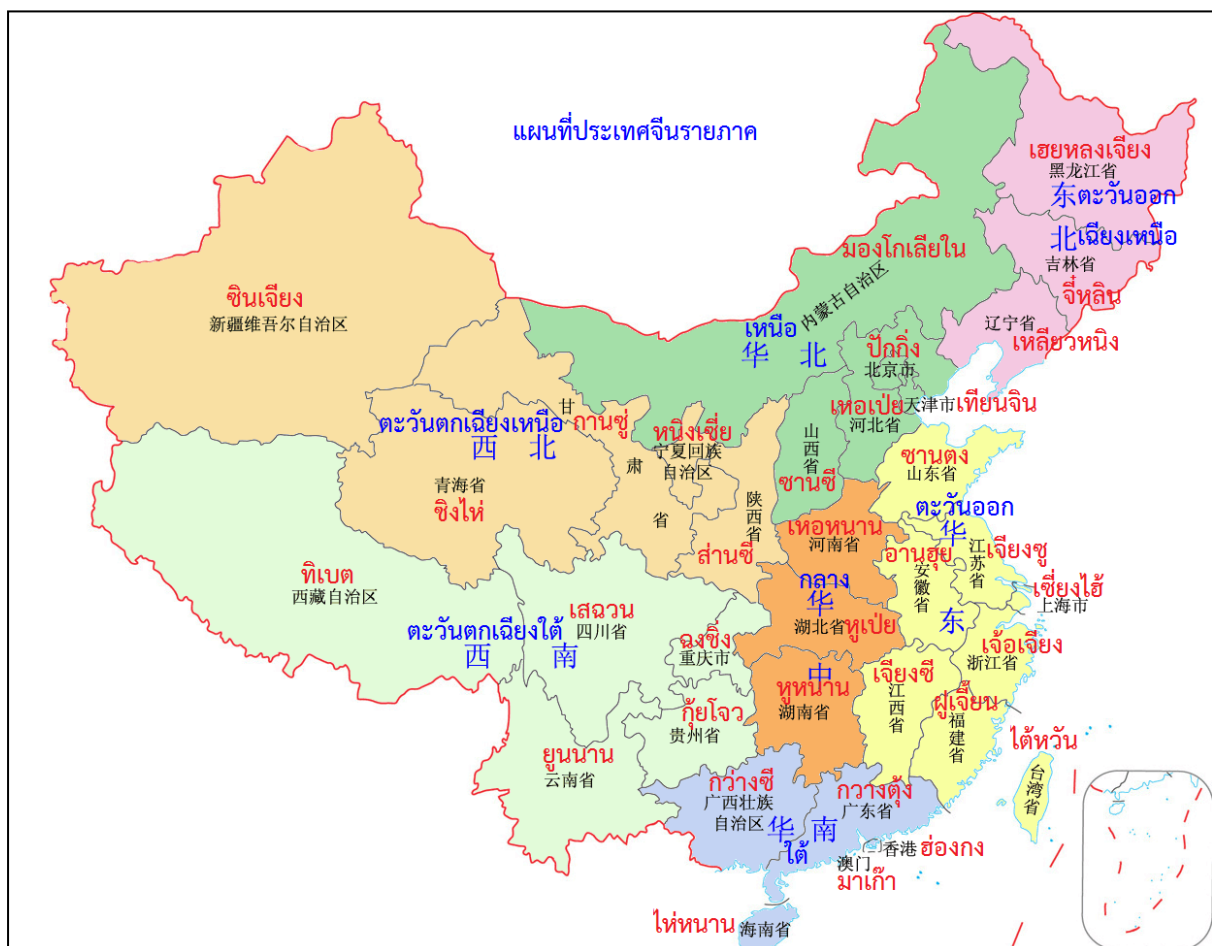
ด้วยนโยบายการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของชาวชายแดนผ่านตลาดการค้าชายแดน จุดผ่อนปรนการค้าชายแดนที่ให้นำเข้าสินค้าและของใช้ประจำวันจากประเทศที่มีพรมแดนติดกันเท่านั้น ทำให้มีผู้ประกอบการจีนส่วนหนึ่งที่ร่วมกับชาวชายแดนใช้รูปแบบการนำเข้าผ่านทางจุดผ่อนปรนชายแดนบริเวณเวียดนาม-จีน เนื่องจากเวียดนามสามารถเพาะปลูกผลไม้เขตร้อนได้หลากหลายชนิด ส่งผลให้ผลไม้ไทยบางส่วนเมื่อเข้าเวียดนามแล้วแปลงสภาพเป็นผลไม้เวียดนามเพื่อใช้สิทธิพิเศษดังกล่าว แต่ภายหลังจากที่ศุลกากรแห่งชาติจีนได้ควมรวมงานตรวจสอบกักกันสินค้าเข้าระบบการดำเนินงานของศุลกากรทำให้มีความเข้มงวดเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การดำเนินการสวมสิทธิมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องและเข้าสู่รูปแบบปกติใหม่ซึ่งสะท้อนจากการส่งออกผลไม้และลูกค้านักที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของไทยไปเวียดนามที่มีสัดส่วนเหลือเพียงประมาณร้อยละ 8

โดยที่ตามระบบจีน ด่านและจุดผ่อนปรนการค้าชายแดนจะไม่ให้นำการนำเข้าโดยใช้สิทธิของชาวชายแดนมาบันทึกข้อมูลสถิติรวมกับการนำเข้าแบบที่ต้องสำแดงพิธีการศุลกากรตามการนำเข้ารูปแบบการค้าปกติ (แยกสถิติการนำเข้าในรูปแบบการใช้สิทธิของชาวชายแดนออกไปอยู่ในรหัสพิกัด HS CODE 98.04 Low value simple customs clearance goods ซึ่งไม่ได้แสดงรายการย่อยในชนิดของสินค้า)

ซึ่งสถิติการนำเข้าส่งออกโดยทั่วไปที่เข้าถึงได้จะอ้างอิงจากสถิติที่รวบรวมจากการสำแดงพิธีการศุลกากรในรูปแบบการค้าปกติ ในขณะที่ข้อมูลการค้าผ่านด่านหรือตลาดการค้าของชาวชายแดนซึ่งดำเนินการโดยรัฐบาลท้องถิ่นจะรวบรวมและรายงานโดยท้องถิ่นเอง

การนำเข้าผลไม้ไทยของจีน

ผลไม้จัดเป็นสินค้าที่จีนต้องทำพิธีสารข้อตกลงในการตรวจสอบและกักกันโรคกับประเทศผู้ส่งออกก่อนจึงจะสามารถนำเข้าได้ผ่านด่านที่กำหนดซึ่งมีสถานที่ควบคุมตรวจสอบผลไม้นำเข้าโดยสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน (General Administration of Customs of the People's Republic of China: GACC) (ซึ่งเดิมเป็นงานของกระทรวงควบคุมคุณภาพและตรวจสอบกักกันโรคสาธารณรัฐประชาชนจีน (General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine: AQSIQ) ทั้งนี้ ภายหลังสภาผู้แทนประชาชนแห่งชาติจีนเห็นชอบการปรับโครงสร้างหน่วยงานราชการของจีน เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2561 ได้ยุบ AQSIQ โดยมีการโอนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบและกักกันโรคของจีนไปรวมกับสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน) ซึ่งจะมีการปรับปรุงรายชื่อผลไม้จากประเทศต่าง ๆ ที่อนุญาตให้นำเข้าอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถนำเข้าผ่านด่านตรวจสอบและกักกันที่มีเจ้าหน้าที่และเครื่องมือเครื่องมื่อที่ใช้ในการตรวจสอบและกักกันผลไม้นำเข้าจากต่างประเทศตามที่กำหนดเท่านั้น

ตารางที่ 2 ด้านตามเขตการปกครองระดับมณฑลในจีนที่อนุญาตให้นำเข้าผลไม้จากต่างประเทศทางเส้นทางขนส่งทางอากาศและทางเรือ

ภาค	เขตการปกครองระดับมณฑล	ด้านสนามบิน	ด้านท่าเรือ
เหนือ	กรุงปักกิ่ง	กรุงปักกิ่ง	-
	นครเทียนจิน	นครเทียนจิน	นครเทียนจิน
	มณฑลเหอเป่ย์	-	เมืองฉินหวงต้าว เมืองถังซาน
	มณฑลซานซี	นครไท่หยวน	-
	เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน	เมืองเอ๋อร์ดอส	-
ตะวันออกเฉียงเหนือ	มณฑลเหลียวหนิง	นครเสิ่นหยาง เมืองต้าเหลียน	เมืองต้าเหลียน
ตะวันออก	นครเซี่ยงไฮ้	นครเซี่ยงไฮ้	นครเซี่ยงไฮ้
	มณฑลเจียงซู	นครหนานจิง เมืองสวี่โจว	นครหนานจิง เมืองเหลียนหยุนก่าง เมืองไท่ซาง เมืองเหยียนเฉิง
	มณฑลเจ้อเจียง	นครหางโจว เมืองอู่ เมืองหนิงโป	เมืองวินโจว เมืองโจวซาน เมืองหนิงโป เมืองไถโจว เมืองเจียซิง
	มณฑลอานฮุย	นครเหอเฟย์ เมืองหวงซาน	เมืองถงหลิง
	มณฑลฝูเจี้ยน	นครฝูโจว เมืองเซียะเหมิน	นครฝูโจว เมืองเซียะเหมิน
	มณฑลเจียงซี	นครหนานชาง	-
	มณฑลซานตง	นครจี้หนาน เมืองชิงต้าว	เมืองชิงต้าว เมืองเยียนไถ
กลาง	มณฑลเหอหนาน	นครเจิ้งโจว	-
	มณฑลหูเป่ย์	นครอู่ฮั่น เมืองอ๋อโจว	-
	มณฑลหูหนาน	นครฉางซา เมืองจางเจียเจีย	เมืองเยี่ยหยาง
ใต้	มณฑลกวางตุ้ง	นครกว่างโจว เมืองเชินเจิ้น เมืองเจียหยาง	นครกว่างโจว เมืองเชินเจิ้น เมืองฝอซาน เมืองตงก่วน เมืองจงซาน เมืองจูไห่ เมืองซัวเถา เมืองจ้านเจียง
	เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง	นครหนานหนิง	เมืองฝางเฉิงก่าง เมืองชินโจว
	มณฑลไห่หนาน	-	เมืองตงฟาง เมืองตานโจว
ตะวันตกเฉียงใต้	นครฉงชิ่ง	นครฉงชิ่ง	นครฉงชิ่ง
	มณฑลเสฉวน	นครเฉิงตู	-
	มณฑลกุ้ยโจว	นครกุ้ยหยาง	-
	มณฑลยูนนาน	นครคุนหมิง	เขตปกครองตนเองชนชาติไตสิบสองปันนา
ตะวันตกเฉียงเหนือ	มณฑลส่านซี	นครซีอาน	-
	มณฑลกานซู	นครหลานโจว	-
	เขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์	นครอูรุมชี เมืองคาซการ์	-

ที่มา: รายชื่อสถานที่ควบคุมตรวจสอบผลไม้นำเข้าตามรายชื่อที่ประกาศในเว็บไซต์ศุลกากรแห่งชาติจีน เมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2568

(<http://www.customs.gov.cn/customs/ztzl86/302310/2394720/6558603/4852287/index.html>)

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว (www.opsmoac.go.th/guangzhou)

อย่างไรก็ดี จีนมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของด่านสากล รวมถึงบุคลากรในด้านการตรวจสอบ และกักกันผลไม้เพื่อเปิดให้สามารถนำเข้าผลไม้ต่างประเทศในด่านสากลต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามสภาพความต้องการของตลาดเช่นกัน รายชื่อด่านที่กำหนดซึ่งมีสถานที่ควบคุมตรวจสอบผลไม้นำเข้า จากต่างประเทศจึงมีการปรับเปลี่ยนอยู่เสมอ

ในส่วนของด่านทางบก (ทางถนนและทางรถไฟ) ที่กำหนดให้นำเข้าผลไม้ไทยตามพิธีสาร ว่าด้วยข้อกำหนดในการกักกันโรคและตรวจสอบสำหรับการส่งออกและนำเข้าผลไม้ผ่านประเทศที่สาม ระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้มีการลงนาม เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2564 ประกอบด้วย

1. ด่านโหยวอี๋กวน (เมืองระดับอำเภอผิงเสียงของเมืองฉงจั่ว เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง)
2. ด่านตงซิง (เมืองระดับอำเภอตงซิงของเมืองฝางเฉิงก่าง เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง)
3. ด่านรถไฟผิงเสียง (เมืองระดับอำเภอผิงเสียงของเมืองฉงจั่ว เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง)
4. ด่านหลงปิง (เมืองระดับอำเภอจิ้งซีของเมืองไป่เซ่อ เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง)
5. ด่านสุยโข่ว (อำเภอหลงโจวของเมืองฉงจั่ว เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง)
6. ด่านโมฮาน (อำเภอเหมิงล่าของเขตปกครองตนเองชนชาติไตสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน)
7. ด่านรถไฟโมฮาน (อำเภอเหมิงล่าของเขตปกครองตนเองชนชาติไตสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน)
8. ด่านเทียนเป่า (อำเภอหมาลี่ฟัวของเขตปกครองตนเองชนชาติจ้วงและม้งเหวินชาน มณฑลยูนนาน)

9. ด่านเหอโข่ว (อำเภอปกครองตนเองชนชาติเหยาเหอโข่วของเขตปกครองตนเองชนชาติ ฮาหนี่และอี๋หงเหอ มณฑลยูนนาน)

10. ด่านรถไฟเหอโข่ว (อำเภอปกครองตนเองชนชาติเหยาเหอโข่วของเขตปกครองตนเอง ชนชาติฮาหนี่และอี๋หงเหอ มณฑลยูนนาน)

ที่ผ่านมาการขนส่งผลไม้จากไทยไปจีนผ่านเส้นทางการขนส่งทางบกจะต้องดำเนินการตามพิธีสาร ว่าด้วยข้อกำหนดในการกักกันโรคและตรวจสอบสำหรับการขนส่งผลไม้ไทยที่ส่งออกผ่านประเทศที่สาม เข้าสู่สาธารณรัฐประชาชนจีนระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทยกับกระทรวงควบคุมคุณภาพ และตรวจสอบกักกันโรคของจีน (พิธีสารเส้นทาง R9 เข้าด่านโหยวอี๋กวน เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง) ลงนามเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2552 และพิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดในการกักกันโรคและตรวจสอบสำหรับการส่งออกและนำเข้าผลไม้ไทยผ่านประเทศที่สามระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนระหว่าง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทยกับกระทรวงควบคุมคุณภาพและตรวจสอบกักกันโรคของจีน (พิธีสาร เส้นทาง R3A เข้าด่านโมฮาน มณฑลยูนนาน) ลงนามเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2554

อย่างไรก็ดี เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2563 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทยได้บรรลุ ข้อตกลงร่วมกันกับสำนักงานศุลกากรของจีน (ศุลกากรแห่งชาติจีน) เกี่ยวกับพิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดในการ กักกันโรคและตรวจสอบสำหรับการส่งออกและนำเข้าผลไม้ผ่านประเทศที่สามระหว่างประเทศไทยและ สาธารณรัฐประชาชนจีนระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทยกับสำนักงานศุลกากรของจีน จนนำไปสู่ การลงนามในพิธีสารดังกล่าว เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2564

สาระสำคัญในพิธีสารฯ ได้แก่

1. ผลไม้ที่นำเข้าและส่งออกของทั้งสองฝ่ายจะต้องเป็นผลไม้ที่ถูกระบุไว้ในรายการชนิดผลไม้ ที่ได้รับอนุญาตจากศุลกากรแห่งชาติจีน (GACC) และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทย โดยทั้งสองฝ่าย จะต้องจัดส่งข้อมูลหมายเลขทะเบียนของสวนผลไม้ และโรงคัดบรรจุ ซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนและได้รับการรับรองจากทั้งสองฝ่าย โดยปัจจุบันผลไม้ของไทยที่จีนอนุญาตให้นำเข้ามีจำนวน 23 รายการ ซึ่งต้องมาจาก

สวนและโรงคัดบรรจุที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและประกาศโดยกรมวิชาการเกษตร และศุลกากรแห่งชาติจีนแล้ว เท่านั้น

2. ผลไม้สดของไทยและจีนต้องนำเข้าและส่งออกทางบกจากจุดนำเข้าและส่งออกที่ทั้งสองฝ่าย กำหนดเท่านั้น โดยฝ่ายไทย ได้แก่ เชียงของ มุกดาหาร นครพนม บ้านฝักกาด บึงกาฬ และหนองคาย ฝ่ายจีน ได้แก่ ไห่กวง ตงซิง สถานีรถไฟผิงเสียง หลงปิง สุยโข่ว ในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง (เขตฯ กว่างซีจ้วง) และโมฮาน สถานีรถไฟโมฮาน เหวโซ่ว สถานีรถไฟเหวโซ่ว และเทียนเป่า ในมณฑลยูนนาน

ทั้งนี้ ในทางปฏิบัติด้านสุยโข่ว แม้ว่าจะถูกยกระดับเป็นด่านสากลแล้วเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2567 และมีสถานที่ควบคุมตรวจสอบผลไม้นำเข้า แต่ยังไม่สามารถนำเข้าผลไม้จากไทยได้ เนื่องจากด่าน Ta Lung ของจังหวัด Cao Bang ผังเวียดนาม ยังอยู่ระหว่างการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานเพื่อยกระดับเป็นด่านสากล ในขณะที่ด่านสถานีรถไฟเหวโซ่ว แม้ว่าจะเป็นด่านสากลแต่ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาก่อสร้างสถานที่ควบคุมตรวจสอบผลไม้นำเข้า

จุดนำเข้าและส่งออกผลไม้ทางบกตามพิธีสารฯ (จุดนำเข้าฝั่งจีนที่สามารถนำเข้าได้ในปัจจุบันระบุบนพื้นหลังสีเหลือง)

3. ฉลากบรรจุภัณฑ์ผลไม้สดทุกชนิดต้องเป็นไปตามที่กำหนด โดยผลไม้ไทยต้องระบุ หมายเลขทะเบียนสวน และหมายเลขทะเบียนโรงคัดบรรจุ ตามที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและประกาศในเว็บไซต์ของศุลกากรแห่งชาติจีนแล้ว นอกจากนี้ ซิลปิดตู้สินค้าต้องเป็นไปตามรูปแบบที่กำหนด

4. ใบรับรองสุขอนามัยพืชสำหรับการนำเข้าและส่งออกผลไม้ระหว่างไทยและจีนทางบก ต้องระบุหมายเลขตู้สินค้า และหมายเลขซิลทุกครั้ง โดยใบรับรองสุขอนามัยพืชมีผลบังคับใช้ 10 วัน

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว (www.opsmoac.go.th/guangzhou)

5. ด้านส่งออกตามที่กำหนด ต้องส่งสำเนาใบรับรองสุขอนามัยพืชฉบับจริงทาง email หรือผ่านระบบใบรับรองสุขอนามัยพืชอิเล็กทรอนิกส์ให้กับด่านนำเข้าตามที่กำหนด ล่วงหน้าก่อนที่สินค้าจะเดินทางมาถึง

6. ลำโพงส่งออกไปจีนต้องมีใบรับรองสุขอนามัยที่รับรองปริมาณสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้างกำกับไปพร้อมกับสินค้าทุกครั้ง

7. ผู้สินค้าผลไม้จะต้องไม่ถูกเปิดระหว่างการขนส่งผ่านประเทศที่สาม

8. เมื่อสินค้าเดินทางมาถึงด่านนำเข้า เจ้าหน้าที่จะตรวจสอบซีล เอกสารที่เกี่ยวข้อง และความถูกต้องสมบูรณ์ของสินค้า

8.1 หากพบว่ามีการปลอมแปลงใบรับรองสุขอนามัยพืชหรือใบรับรองสุขอนามัยพืชไม่สอดคล้องกับข้อมูลในเอกสารที่ได้จัดส่งให้ล่วงหน้าตามข้อ 5 สินค้าจะถูกปฏิเสธการนำเข้า

8.2 หากพบว่าสินค้าที่ส่งไปไม่สอดคล้องกับที่ระบุไว้ในใบรับรองสุขอนามัยพืช ซีลถูกทำลาย หรือพบการปลอมปนผลไม้ที่มีถิ่นกำเนิดจากประเทศอื่น สินค้าจะถูกปฏิเสธการนำเข้าหรือทำลาย

8.3 หากผลไม้มีการตรวจพบสารกำจัดศัตรูพืช หรือสารเคมีตกค้างที่มีปริมาณเกินกว่าค่ามาตรฐานที่กำหนด หรือตรวจพบศัตรูพืชกักกัน หรือพบการปฏิบัติไม่สอดคล้องกับพิธีสาร สำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน จะปฏิบัติตามวิธีการที่ระบุไว้ในข้อ 12 ของ “พิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดด้านการกักกันโรคและตรวจสอบสำหรับสินค้าผลไม้เมืองร้อนที่ส่งออกจากไทยไปจีน” ในขณะที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะปฏิบัติตามวิธีการที่ระบุไว้ในข้อ 11 ของ “พิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดด้านการกักกันโรคและตรวจสอบสำหรับสินค้าผลไม้ที่ส่งออกจากจีนไปไทย” ฉบับลงนามเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2547

9. แต่ละฝ่ายจะต้องแจ้งข้อมูลปัญหาการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องให้แต่ละฝ่ายทราบโดยเร็วที่สุดเพื่อสืบค้นหาสาเหตุข้อเท็จจริงของปัญหาและกำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพโดยเร่งด่วน

ตารางที่ 3 บัญชีรายชื่อผลไม้ที่ประเทศจีนอนุญาตให้นำเข้าและรายชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออก

(ประกาศ General Administration of Customs of the People's Republic of China ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2568)

ทวีป	ชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออก	ประเภทผลไม้
เอเชีย	ปากีสถาน	มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) พวงส้ม [ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange)] เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry)
	เกาหลีเหนือ	Sweetberry honeysuckle (<i>Lonicera caerulea</i> var. <i>edulis</i> ; Sweetberry honeysuckle) Lingonberry (<i>Vaccinium</i> sp.; Lingonberry) (ใช้เฉพาะแปรรูปเท่านั้น)
	ฟิลิปปินส์	สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple) กล้วย (<i>Musa</i> sp.; Banana) มะม่วง (<i>Mangifera Indica</i> ; Mango) มะละกอ (<i>Carica papaya</i> ; Papaya) มะพร้าว (<i>Cocos nucifera</i> ; Fresh Young Coconut) Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado)ทุเรียน (<i>Durio zibethinus</i> ; Durian)
	เกาหลีใต้	องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape)
	คีร์กีซสถาน	เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) แตงหวาน (<i>Cucumis melo</i> ; Melon) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) ผลไม้เมล็ดแข็ง [ลูกท้อ (<i>Prunus persica</i> ; Peach) Apricot (<i>Prunus armeniaca</i> ; Apricot)]
	กัมพูชา	กล้วย (<i>Musa supientum</i> ; Banana) มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) ลำไย (<i>Dimocarpus longan</i> ; Longan) มะพร้าว (<i>Cocos nucifera</i> ; Coconut) ทุเรียน (<i>Durio zibethinus</i> Murr.; Durian)

ทวีป	ชื่อประเทศ/ เขตที่ส่งออก	ประเภทผลไม้
	ลาว	กล้วย (<i>Musa sapientum</i> ; Banana) แตงโม (<i>Citrullus lanatus</i> ; Watermelon) เสาวรส (<i>Passiflora edulis</i> ; Passion fruit) พวกล้ม [ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i>) ส้มโอ (<i>Citrus maxima</i>) มะนาว (<i>Citrus limon</i>)] มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango)
	มาเลเซีย	ลำไย (<i>Dimocarpus longan</i> ; Longan) มังคุด (<i>Garcinia mangostana</i> ; Mangosteen) ลิ้นจี่ (<i>Litchi chinensis</i> ; Litchi) มะพร้าว (<i>Cocos nucifera</i> ; Coconut) แตงโม (<i>Citrullus lanatus</i> ; Watermelon) มะละกอ (<i>Carica papaya</i> ; Papaya) เงาะ (<i>Nephelium lappaceum</i> ; Rambutan) สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple) ขนุน (<i>Artocarpus heterophyllus</i> ; Jackfruit) ทุเรียน (<i>Durio zibethinus</i> ; Durian)
	เมียนมา	ลำไย (<i>Dimocarpus longan</i> ; Longan) มังคุด (<i>Garcinia mangostana</i> ; Mangosteen) เงาะ (<i>Nephelium lappaceum</i> ; Rambutan) ลิ้นจี่ (<i>Litchi chinensis</i> ; Litchi) มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) แตงโม (<i>Citrullus lanatus</i> ; Watermelon) แตงหวาน (<i>Cucumis melo</i> ; Melon) พุทรา Indian jujube (<i>Ziziphus mauritiana</i> ; Indian jujube) กล้วย (<i>Musa sapientum</i> ; Banana) สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple)
	ญี่ปุ่น	แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) สาลี่ (<i>Pyrus pyrifolia</i> ; Pear)
	บังกลาเทศ	มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango)
	ศรีลังกา	กล้วย (<i>Musa sapientum</i> ; Banana) สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple)
	คาซัคสถาน	ลูกท้อ (<i>Prunus persica</i> ; Peach) Apricot (<i>Prunus armeniaca</i> ; Apricot)
	ทาจิกิสถาน	เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) ลูกพลับ (<i>Diospyros kaki</i> ; Persimmon)
	ไทย	มะขาม (<i>Tamarindus indica</i> ; Tamarind) น้อยหน่า (<i>Annona squamosa</i> ; Sugarapple) มะละกอ (<i>Carica papaya</i> ; Papaya) มะเฟือง (<i>Averrhoa carambola</i> ; Carambola) ฝรั่ง (<i>Psidium guajava</i> ; Guava) เงาะ (<i>Nephelium lappaceum</i> ; Rambutan) ชมพู่ (<i>Syzygium samarangense</i> ; Rose apple) ขนุน (<i>Artocarpus heterophyllus</i> ; Jackfruit) ลองกอง (<i>Lansium parasiticum</i> ; Long kong) สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple) ละมุด (<i>Manilkara zapota</i> ; Sapodilla) กล้วย (<i>Musa sp.</i> ; Banana) เสาวรส (<i>Passiflora caerulea</i> ; Passion fruit) เสาวรส (ผลสีม่วง) (<i>Passiflora edulis</i> ; Passion fruit) มะพร้าว (<i>Cocos nucifera</i> ; Coconut) ลำไย (<i>Dimocarpus longan</i> ; Longan) ทุเรียน (<i>Durio zibethinus</i> ; Durian) มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) ลิ้นจี่ (<i>Litchi chinensis</i> ; Litchi) มังคุด (<i>Garcinia mangostana</i> ; Mangosteen) พวกล้ม [ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin Orange) ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มโอ (<i>Citrus maxima</i> ; Pomelo)]
	ตุรกี	เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) (ระงับการนำเข้า)
	บรูไน	แตงหวาน (<i>Cucumis melo</i> ; Melon)
	อุซเบกิสถาน	เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) แตงหวาน (<i>Cucumis melo</i> ; Melon) ทับทิม (<i>Punica granatum</i> ; Pomegranate) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) ผลไม้เมล็ดแข็ง [เนคทารีน (<i>Prunus persica</i> var. <i>nectarine</i> ; Nectarine)

ทวีป	ชื่อประเทศ/ เขตที่ส่งออก	ประเภทผลไม้
		ลูกไหนด (<i>Prunus domestica</i> , <i>Prunus salicina</i> ; Plum) Apricot (<i>Prunus armeniaca</i> ; Apricot)]
	อิสราเอล	พวงส้ม [ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มโอ (<i>Citrus maxima</i> ; Pomelo (= <i>Citrus grandis</i> ตามชื่อพิธีสาร) ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon) ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit (= <i>Citrus paradise</i> ตามชื่อพิธีสาร))] (ผลไม้ดังกล่าวเป็นการทดลองนำเข้า)
	อิหร่าน	พวงส้ม [ส้ม (<i>Citrus sinensis</i>) ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i>) มะนาวหวาน (<i>Citrus limetta</i>)] แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple)
	เนปาล	พวงส้ม [ส้มหวาน (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon)] (ผลไม้ดังกล่าวให้ใช้และบริโภคเฉพาะในเขตปกครองตนเองทิเบตเท่านั้น)
	อินเดีย	มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape)
	อินโดนีเซีย	กล้วย (<i>Musa nana</i> ; Banana) ลำไย (<i>Dimocarpus longan</i> ; Longan) มังคุด (<i>Garcinia mangostana</i> ; Mangosteen) สลัด (<i>Salacca zalacca</i> ; Salacca) แก้วมังกร (<i>Hylocereus costaricensis</i> , <i>Hylocereus polyrhizus</i> , <i>Hylocereus undatus</i> ; Purple or super Red dragon fruit/ Red dragon fruit/ White dragon fruit) สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple) มะพร้าว (<i>Cocos nucifera</i> ; Coconut)
	เวียดนาม	มะม่วง (<i>Mangifera Indica</i> ; Mango) ลำไย (<i>Dimocarpus longan</i> ; Longan) กล้วย (<i>Musa sp.</i> ; Banana) ลิ้นจี่ (<i>Litchi chinensis</i> ; Litchi) แตงโม (<i>Citrullus lanatus</i> ; Watermelon) เงาะ (<i>Nephelium lappaceum</i> ; Rambutan) ขนุน (<i>Artocarpus heterophyllus</i> ; Jackfruit) แก้วมังกร (<i>Hylocereus undulatus</i> ; Dragon Fruit/Pitahaya/Pitaya) มังคุด (<i>Garcinia mangostana</i> ; Mangosteen) ทุเรียน (<i>Durio zibethinus</i> ; Durian) เสาวรส (<i>Passiflora edulis</i> ; Passion fruit) มะพร้าว (<i>Cocos nucifera</i> ; Fresh Young Coconut)
	จีนไต้หวัน	กล้วย (<i>Musa sp.</i> ; Banana) มะพร้าว (<i>Cocos nucifera</i> ; Coconut) Pawpaw (<i>Chaenomeles sinensis</i> ; Pawpaw) มะละกอ (<i>Carica papaya</i> ; Papaya) มะเฟือง (<i>Averrhoa carambola</i> ; Fruit of Carambola) ฝรั่ง (<i>Psidium guajava</i> ; Guava) ลูกไหนด (<i>Prunus salicina</i> ; Plum) ป๊อปเปิ้ล (ฝัปลา) (<i>Eriobotrya japonica</i> ; Loguat) ลูกพลับ (<i>Diospyros kaki</i> ; Persimmon) ลูกท้อ (<i>Prunus persica</i> ; Peach) พุทรา Indian jujube (<i>Ziziphus mauritiana</i> ; Indian jujube) บ๊วย (<i>Prunus mume</i> ; Japanese apricot, Mei) แก้วมังกร (<i>Hylocereus undulatus</i> , <i>Hylocereus polyrhizus</i> , <i>Hylocereus costaricensis</i> ; Dragon Fruit/ Pitahaya/Pitaya) แคนตาลูป (<i>Cucunmis melo</i> ; Melon, Cantaloupe) สาลี่ (<i>Pyrus pyrifolia</i> ; Pear) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> , <i>Vitis labrusca</i> และพันธุ์ลูกผสม ส่วนใหญ่เป็นองุ่นพันธุ์ลูกใหญ่ <i>Vitis vinifera</i> × <i>Vitis labrusca</i> ; Grape) น้อยหน่า (<i>Annona squamosa</i> ; Sugarapple) ส้มโอ (<i>Citrus maxima</i> ; Pomelo)
	แอฟริกา	อียิปต์

ทวีป	ชื่อประเทศ/ เขตที่ส่งออก	ประเภทผลไม้
	เบนิน	สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple)
	โมร็อกโก	พวงส้ม [ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มเปลือกอ่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) ส้ม clementine (<i>Citrus clementina</i> ; Clementine) ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit)]
	แอฟริกาใต้	พวงส้ม [ส้มเปลือกอ่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon)] องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) สาหล้า (<i>Pyrus communis</i> ; Pear) Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado)
	แซมเบีย	บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium spp.</i> ; Blueberry)
	เคนย่า	Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado)
	แทนซาเนีย	Avocado (<i>Persea americana</i> Var Hass; Avocado)
	ซิมบับเว	พวงส้ม [ส้มเปลือกอ่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon) มะนาวพันธุ์ <i>aurantifolia</i> (<i>Citrus aurantifolia</i> ; Lemon) ส้มเปรี้ยว (<i>Citrus aurantium</i> ; Sour orange)] Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado)
ยุโรป	เบลเยียม	สาหล้า (<i>Pyrus communis</i> ; Pear)
	โปแลนด์	แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium spp.</i> ; Blueberry)
	ฝรั่งเศส	แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) กีวี (<i>Actinidia chinensis</i> , <i>Actinidia deliciosa</i> ; Kiwi fruit) กีวีเบอร์รี่ (<i>Actinidia arguta</i> ; Kiwi berry)
	เยอรมนี	แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple)
	เนเธอร์แลนด์	สาหล้า (<i>Pyrus communis</i> ; Pear) แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple)
	โปรตุเกส	องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape)
	ไซปรัส	พวงส้ม [ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon) ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) ส้ม Mandora (<i>Citrus sinensis</i> × <i>Citrus reticulata</i> ; Mandora)]
	สเปน	พวงส้ม [ส้มเปลือกอ่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มโอ grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon)] ลูกท้อ (<i>Prunus persica</i> ; Peach) ลูกไหนด (<i>Prunus salicina</i> , <i>Prunus domestica</i> ; Plum) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) ลูกพลับ (<i>Diospyros kaki</i> ; Persimmon) เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> L., <i>Prunus cerasus</i> L.; Cherry)
	เซอร์เบีย	แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium spp.</i> ; Blueberry)
	ฮังการี	เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry)
	กรีซ	กีวี (<i>Actinidia chinensis</i> , <i>Actinidia deliciosa</i> ; Kiwi fruit)
	อิตาลี	กีวี (<i>Actinidia chinensis</i> , <i>Actinidia deliciosa</i> ; Kiwi fruit) พวงส้ม [ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> cv. Tarocco, cv. Sanguinello, cv. Moro; Orange) มะนาว (<i>Citrus limon</i> cv. Femminello comune; Lemon) สาหล้า (<i>Pyrus communis</i> ; Pear)]
	ปานามา	กล้วย (<i>Musa sp.</i> ; Banana) สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple)

ทวีป	ชื่อประเทศ/ เขตที่ส่งออก	ประเภทผลไม้
อเมริกาเหนือ	ฮอนดูรัส	กล้วย (<i>Musa sp.</i> ; Banana) แตงหวาน (<i>Cucumis melo</i> ; Melon)
	คอสตาริกา	กล้วย (<i>Musa AAA</i> ; Banana) สับปะรด (<i>Ananas comosus</i> ; Pineapple)
	แคนาดา	เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry รัฐบริติชโคลัมเบีย) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium spp.</i> ; Blueberry รัฐบริติชโคลัมเบีย)
	สหรัฐอเมริกา	ลูกไหนด (<i>Prunus salicina</i> , <i>Prunus domestica</i> ; Plum. มลรัฐแคลิฟอร์เนีย) เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry. มลรัฐวอชิงตัน มลรัฐออริกอน มลรัฐแคลิฟอร์เนีย มลรัฐไดาโฮ) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape. มลรัฐแคลิฟอร์เนีย) แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) พวกล้ม (<i>Citrus spp.</i> มลรัฐแคลิฟอร์เนีย มลรัฐฟลอริดา มลรัฐแอริโซนา มลรัฐเท็กซัส) สาลี่ (<i>Pyrus communis</i> ; Pear. มลรัฐแคลิฟอร์เนีย มลรัฐวอชิงตัน มลรัฐออริกอน) สตรอเบอร์รี่ (<i>Fragaria ananassa</i> ; Strawberry มลรัฐแคลิฟอร์เนีย) เนคทารีน (<i>Prunus persica</i> var. <i>nucipersica</i> ; Nectarine มลรัฐแคลิฟอร์เนีย) Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado มลรัฐแคลิฟอร์เนีย) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium corymbosum</i> , <i>V. virgatum</i> กับพันธุ์ลูกผสม; Blueberry)
	เม็กซิโก	Avocado (<i>Persea americana</i> Var. <i>Hass</i> ; Avocado) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) แบล็กเบอร์รี่ (<i>Rubus ulmifolius</i> ; Blackberry) ราสเบอร์รี่ (<i>Rubus idaeus</i> ; Raspberry) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium spp.</i> ; Blueberry) กล้วย (<i>Musa spp.</i> ; Banana)
	โดมินิกัน	Avocado (<i>Persea americana</i> Var. <i>Hass</i> ; Avocado)
อเมริกาใต้	อาร์เจนตินา	พวกล้ม [ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มโอ Grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) และพันธุ์ลูกผสม] มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon) แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) สาลี่ (<i>Pyrus communis</i> ; Pear) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium spp.</i> ; Blueberry) เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Table grapes)
	เวเนซุเอลา	Avocado (<i>Persea americana</i> Var. <i>Hass</i> ; Avocado)
	บราซิล	แตงหวาน (<i>Cucumis melo</i> ; Melon)
	เปรู	องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) พวกล้ม [ส้มโอ Grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit (= <i>Citrus × paradisi</i> ชื่อตามพิธีสาร)) ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin (= <i>Citrus reticulata</i> ชื่อตามพิธีสาร)) และพันธุ์ลูกผสม ส้ม (<i>Citrus sinensis</i>) Lime (<i>Citrus aurantifolia</i> , Lime) Tahiti lime (<i>Citrus latifolia</i> , Tahiti lime)] Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium spp.</i> ; Blueberry)
	เอกวาดอร์	กล้วย (<i>Musa sp.</i> ; Banana) มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) แก้วมังกร (รวมแก้วมังกรสีเหลือง (<i>Hylocereus megalanthus</i> (= <i>Hylocereus magalanthus</i> ชื่อตามพิธีสาร)) แก้วมังกรสีแดง (<i>Hylocereus undatus</i> ; Dragon Fruit/Pitahaya/Pitaya))
	โคลัมเบีย	กล้วย (<i>Musa spp.</i> ; Banana) Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado) Tahiti lime (<i>Citrus latifolia</i> , Tahiti lime)
	อุรุกวัย	พวกล้ม [ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มเปลือกกล่อนและพันธุ์ลูกผสม (<i>Citrus reticulata</i> and their hybrids; Mandarin) ส้มโอ Grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon)] บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium spp.</i> ; Blueberry)

ทวีป	ชื่อประเทศ/ เขตที่ส่งออก	ประเภทผลไม้
	ชิลี	กีวี (<i>Actinidia chinensis</i> , <i>Actinidia deliciosa</i> ; Kiwi fruit) แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) ลูกไทร (<i>Prunus salicina</i> , <i>Prunus domestica</i> ; Plum) เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) ลูกท้อ (<i>Prunus persica</i> ; Peach) Apricot (<i>Prunus armeniaca</i> ; Apricot) บลูเบอร์รี่ (<i>Vaccinium spp.</i> ; Blueberry) Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado) เนคทารีน (<i>Prunus persica</i> var. <i>nectarine</i> ; Nectarine) สาลี่ (<i>Pyrus communis</i> ; Pear) พวกล้ม [ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> และพันธุ์ลูกผสม; Mandarin) ส้มโอ Grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon)]
โอเชียเนีย	ออสเตรเลีย	พวกล้ม [ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> ; Mandarin) มะนาว (<i>Citrus limon</i> ; Lemon) ส้มโอ Grapefruit (<i>Citrus paradisi</i> ; Grapefruit) Lime (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i> , <i>Citrus limonia</i> ; Lime) ส้มแทงเงโล (<i>Citrus tangelo</i>) ส้มโอ Grapefruit หวานพันธุ์ลูกผสม (<i>Citrus grandis</i> × <i>Citrus paradisi</i>)] มะม่วง (<i>Mangifera indica</i> ; Mango) แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple, มลรัฐแทสมาเนีย) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) ผลไม้เมล็ดแข็ง [เนคทารีน (<i>Prunus persica</i> var. <i>nectarine</i> ; Nectarine) ลูกท้อ (<i>Prunus persica</i> ; Peach) ลูกไทร (<i>Prunus domestica</i> , <i>Prunus salicina</i> ; Plum) Apricot (<i>Prunus armeniaca</i> ; Apricot)]
	นิวซีแลนด์	พวกล้ม [ส้มเปลือกกล่อน (<i>Citrus reticulata</i> , <i>Citrus deliciosa</i> , <i>Citrus unshiu</i> ; Mandarin) ส้ม (<i>Citrus sinensis</i> ; Orange) มะนาว (<i>Citrus limon</i> , <i>Citrus meyeri</i> ; Lemon)] แอปเปิ้ล (<i>Malus domestica</i> ; Apple) เชอร์รี่ (<i>Prunus avium</i> ; Cherry) องุ่น (<i>Vitis vinifera</i> ; Grape) กีวี (<i>Actinidia chinensis</i> , <i>Actinidia deliciosa</i> , <i>Actinidia deliciosa</i> X <i>Actinidia chinensis</i> ; Kiwi fruit) กีวีเบอร์รี่ (<i>Actinidia arguta</i> ; Kiwi berry) ลูกไทร (<i>Prunus salicina</i> , <i>Prunus domestica</i> ; Plum) สาลี่ (<i>Pyrus pyrifolia</i> , <i>Pyrus communis</i> ; Pear) บ๊วย (<i>Prunus mume</i> ; Japanese apricot, Mei) ลูกพลับ (<i>Diospyros kaki</i> ; Persimmon) Avocado (<i>Persea americana</i> ; Avocado)

หมายเหตุ: ชื่อผลไม้ดังกล่าวมีทั้งชื่อภาษาละติน และชื่อภาษาอังกฤษ ชื่อภาษาละตินทางวิทยาศาสตร์เป็นตัวเอน

นอกจากผลไม้สดแล้ว ผลไม้แห้ง ผลไม้แช่เยือกแข็ง ผลไม้บรรจุภัณฑ์ จะมีการประเมินความเสี่ยงเช่นเดียวกับผลไม้สดเช่นกัน โดยมีการประกาศบัญชีรายชื่อผลไม้แห้งที่ประเทศจีนอนุญาตให้นำเข้าและรายชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออกดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 บัญชีรายชื่อผลไม้แห้งที่ประเทศจีนอนุญาตให้นำเข้าและรายชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออกตามรายการอาหารนำเข้าจีนที่สอดคล้องตามเงื่อนไขการประเมินความเสี่ยงและมีการค้าดั้งเดิมระหว่างกันกับจีน

ชนิดผลไม้แห้ง	ชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออก
ขนุนแห้ง	เวียดนาม
กล้วยหอมแห้ง	บราซิล ฟิลิปปีนส์ รัสเซีย ไทย เวียดนาม
กล้วยแห้ง	บราซิล ฟิลิปปีนส์ ไทย เวียดนาม
สับปะรดแห้ง	เยอรมนี ฟิลิปปีนส์ โคลัมเบีย รัสเซีย ไทย เวียดนาม
อะโวคาโดแห้ง	เม็กซิโก

ชนิดผลไม้แห้ง	ชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออก
มังคุดแห้ง	ไทย
ฝรั่งแห้ง	ไทย จีนไต้หวัน
พุทราแดงแห้ง	เยอรมนี คีร์กีซสถาน ซาอุดีอาระเบีย ไทย อิหร่าน จอร์แดน
มะม่วงแห้ง	ฟิลิปปินส์ รัสเซีย เมียนมา ไทย จีนไต้หวัน
มะนาว และ lime แห้ง	เยอรมนี ไทย
มะเดื่อฝรั่ง (fig) แห้ง	อัฟกานิสถาน เยอรมนี สหรัฐอเมริกา เม็กซิโก ไทย ตุรกี อิหร่าน เวียดนาม
อินทผลัมแห้ง	สหรัฐอเมริกา รัสเซีย ปากีสถาน ซาอุดีอาระเบีย อิรัก อิหร่าน อิสราเอล
มะพร้าวแห้ง เนื้อมะพร้าวแห้ง	ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา เมียนมา ศรีลังกา ไทย อินโดนีเซีย เวียดนาม
มะกอกแห้ง	เมียนมา สเปน กรีซ
แคนตาลูปแห้ง	ไทย
ลูกตาลแห้ง	เมียนมา ไทย เวียดนาม
บลูเบอร์รี่แห้ง	ไทย
ลูกไหนดแห้ง	ออสเตรเลีย เยอรมนี ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา เซอร์เบีย ไทย อุซเบกิสถาน ซิลี จีนไต้หวัน
ลิ้นจี่แห้ง	ฟิลิปปินส์ ไทย เวียดนาม
ทุเรียนแห้ง	ไทย
ลำไยแห้ง	ลาว เมียนมา ไทย เวียดนาม จีนไต้หวัน
มะขามแห้ง	ฟิลิปปินส์ ลาว เมียนมา ไทย
แครนเบอร์รี่แห้ง	สหรัฐอเมริกา ไทย จีนไต้หวัน
บ๊วยแห้ง	ออสเตรเลีย เยอรมนี ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา ไทย ซิลี จีนไต้หวัน
กีวีแห้ง	สหรัฐอเมริกา
มะละกอแห้ง	ไทย
แอปเปิ้ลแห้ง	เยอรมนี สหรัฐอเมริกา
องุ่นแห้ง (ลูกเกด)	อัฟกานิสถาน อาร์เจนตินา ออสเตรเลีย เยอรมนี คาซัคสถาน คีร์กีซสถาน มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา แอฟริกาใต้ ญี่ปุ่น ไทย ตุรกี อุซเบกิสถาน กรีซ อิหร่าน ซิลี จีนไต้หวัน
Russian olive แห้ง	อุซเบกิสถาน
แตงหวาน (melon) แห้ง	อุซเบกิสถาน
พุทรา Indian jujube แห้ง	เมียนมา
Apricot แห้ง	อัฟกานิสถาน ปากีสถาน คีร์กีซสถาน สหรัฐอเมริกา ทาจิกิสถาน ตุรกี อุซเบกิสถาน
เชอร์รี่แห้ง	ออสเตรเลีย เยอรมนี ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา ไทย ซิลี จีนไต้หวัน

ที่มา: <http://43.248.49.223>

รายการอาหารนำเข้าจีนที่สอดคล้องตามเงื่อนไขการประเมินความเสี่ยงและประเทศ/เขตแดนที่มีการค้าดั้งเดิมกับจีน สืบค้นวันที่ 8 สิงหาคม 2568)

ในขณะที่ผลไม้แช่แข็งนั้น ศุลกากรแห่งชาติจีนประเมินว่ามีความเสี่ยงต่ำ เมื่อเดือนสิงหาคม 2567 จึงได้ยกเลิกบัญชีรายชื่อผลไม้แช่แข็งที่ประเทศจีนอนุญาตให้นำเข้าและรายชื่อประเทศ/เขตที่ส่งออกตามรายการอาหารนำเข้าจีนที่สอดคล้องตามเงื่อนไขการประเมินความเสี่ยงและมีการค้าดั้งเดิมระหว่างกันกับจีน

และอนุญาตให้ผลไม้แช่แข็งที่สอดคล้องกับกฎระเบียบด้านมาตรการความปลอดภัยทางอาหารของจีนสามารถส่งเข้าประเทศจีนได้

ในปัจจุบันข้อมูลการนำเข้าผลไม้ของจีนที่ฝ่ายเกษตรฯ กว่างโจว สามารถเข้าถึงได้เป็นข้อมูลที่ไม่ได้แสดงการนำเข้าตามเขตดูแลของศุลกากรจีน แต่แสดงผลตามการค้าระหว่างประเทศของแต่ละเขต การปกครองระดับมณฑลของจีน โดยเก็บสถิติตามการนำเข้าของผู้นำเข้าที่จดทะเบียนในมณฑลนั้น ๆ ตามสถิติที่ศุลกากรจีนรายงาน ผู้นำเข้าสามารถยื่นนำเข้าผลไม้ที่ด่านใดของจีนก็ได้ ซึ่งตามปกติแล้วส่วนใหญ่ผู้นำเข้าที่จดทะเบียนผู้นำเข้าในมณฑลใดก็นำเข้าผลไม้ผ่านด่านของมณฑลนั้นหากมีสถานที่ควบคุมตรวจสอบผลไม้นำเข้า และสินค้าก็นำเข้ามาจำหน่ายในมณฑลที่ผู้นำเข้าจดทะเบียนผู้นำเข้าหรือกระจายต่อไปยังมณฑลใกล้เคียงที่ไม่มีสถานที่ควบคุมตรวจสอบผลไม้นำเข้า แต่อย่างไรก็ดีก็พบว่ามีจำนวนไม่น้อยที่ผู้นำเข้านำเข้ามาแล้วกระจายส่งต่อไปจำหน่ายยังพื้นที่อื่นของจีน ดังที่จะกล่าวถึงต่อไป

ตารางที่ 5 ปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 จากประเทศไทยของจีน ปี 2566 - 2567
ตามปริมาณการค้าต่างประเทศรายเขตการปกครองระดับมณฑลของจีน

ลำดับ	เขตการปกครองระดับมณฑล	จำนวนประชากร (ล้านคน)	ปี 2566		ปี 2567		การเปลี่ยนแปลงปี 2567 เทียบปี 2566 (%)
			ปริมาณนำเข้า (ตัน)	สัดส่วนการนำเข้า (%)	ปริมาณนำเข้า (ตัน)	สัดส่วนการนำเข้า (%)	
	รวมทั้งหมด	1,408	2,299,397	100.00	1,978,609	100.00	-13.95
1	มณฑลกว่างตุง	127.80	792,496	34.47	603,029	30.48	-23.91
2	มณฑลยูนนาน	46.55	331,425	14.41	323,042	16.33	-2.53
3	มณฑลเจ้อเจียง	66.70	253,498	11.02	244,217	12.34	-3.66
4	นครเซี่ยงไฮ้	24.80	169,873	7.39	130,426	6.59	-23.22
5	เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง	50.13	153,156	6.66	110,260	5.57	-28.01
6	นครฉงชิ่ง	31.90	158,603	6.90	102,326	5.17	-35.48
7	มณฑลเสฉวน	83.64	63,763	2.77	80,084	4.05	25.60
8	มณฑลเหอเป่ย์	73.78	38,747	1.69	74,304	3.76	91.76
9	มณฑลฝูเจี้ยน	41.93	89,946	3.91	60,676	3.07	-32.54
10	มณฑลหูเป่ย์	58.34	11,894	0.52	49,172	2.49	313.43
11	มณฑลชานตง	100.80	63,212	2.75	45,158	2.28	-28.56
12	มณฑลหูหนาน	65.39	43,641	1.90	35,366	1.79	-18.96
13	กรุงปักกิ่ง	21.83	28,377	1.23	25,233	1.28	-11.08
14	มณฑลอานฮุย	61.23	16,622	0.72	16,262	0.82	-2.17
15	มณฑลไห่หนาน	10.48	13,568	0.59	15,990	0.81	17.85
16	นครเทียนจิน	13.64	28,135	1.22	12,355	0.62	-56.09
17	มณฑลเจียงซู	85.26	19,642	0.85	11,656	0.59	-40.66
18	มณฑลเหอหนาน	97.85	3,179	0.14	11,618	0.59	265.50
19	มณฑลกุ้ยโจว	38.60	10,346	0.45	10,025	0.51	-3.10
20	มณฑลเหลียวหนิง	41.55	4,848	0.21	6,686	0.34	37.90
21	มณฑลเจียงซี	45.02	197	0.01	3,886	0.20	18.72 เท่า

ลำดับ	เขตการปกครอง ระดับมณฑล	จำนวน ประชากร (ล้านคน)	ปี 2566		ปี 2567		การเปลี่ยนแปลง ปี 2567 เทียบปี 2566 (%)
			ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	สัดส่วน การนำเข้า (%)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	สัดส่วน การนำเข้า (%)	
22	มณฑลส่านซี	39.53	1,344	0.06	3,457	0.17	157.20
23	เขตปกครองตนเอง ซินเจียงอุยกูร์	26.23	240	0.01	1,041	0.05	334.10
24	มณฑลชานซี	34.46	302	0.01	695	0.04	130.04
25	มณฑลกานซู	24.58	0.16	0.00	660	0.03	4,127 เท่า
26	เขตปกครองตนเอง ทิเบต	3.70	26	0.00	579	0.03	2126.39
27	เขตปกครอง ตนเองหนิงเซีย	7.29	-	-	297	0.02	n/a
28	มณฑลชิงไห่	5.93	1,380	0.06	88	0.00	-93.65
29	เขตปกครองตนเอง มองโกเลียใน	23.88	-	-	17	0.00	n/a
30	มณฑลจี๋หลิน	23.17	190	0.01	3	0.00	-98.36
31	มณฑลเฮยหลงเจียง	30.29	748	0.03	-	-	-100.00

จากตารางที่ 1 และ 5 พบว่าในปี 2567 ไทยมีการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ไปยังจีนปริมาณ 2,027,826 ตัน ในขณะที่จีนมีการนำเข้าจากไทยปริมาณ 1,978,609 ตัน ซึ่งสถิติปริมาณที่แตกต่างกันขึ้นกับการยื่นสำแดงของผู้ส่งออก และผู้นำเข้ากับศุลกากรของประเทศนั้น ๆ การวิเคราะห์สถิติในรายงานฉบับนี้จะขอใช้ฐานข้อมูลการนำเข้าทางฝั่งจีนเป็นหลัก โดยพบว่าผู้นำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 จากประเทศไทยในปี 2567 ส่วนใหญ่จดทะเบียนผู้นำเข้าในมณฑลกวางตุ้ง นั่นคือผู้นำเข้าในมณฑลกวางตุ้งมีการค้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 กับไทยมากถึง 603,029 ตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.48 ของปริมาณการนำเข้าผลไม้ไทยของจีน รองลงมาคือมณฑลยูนนานปริมาณ 323,042 ตัน และมณฑลเจ้อเจียงปริมาณ 244,217 ตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.33 และ 12.34 ตามลำดับ โดยมีการนำเข้าจากผู้นำเข้าที่จดทะเบียนผู้นำเข้าในมณฑลยูนนาน และเขตฯ กว่างซีจ้วง มีสัดส่วนรวมร้อยละ 21.90 ของปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 จากไทย เพิ่มขึ้นจากในปี 2566 ที่มีการนำเข้าจากผู้นำเข้าที่จดทะเบียนผู้นำเข้าในมณฑลยูนนาน และเขตฯ กว่างซีจ้วง มีสัดส่วนรวมร้อยละ 21.07 ของปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 จากไทย

จากตารางข้างต้นน่าจะพออนุมานได้ว่า ผู้นำเข้าที่จดทะเบียนในเขตการปกครองระดับมณฑลนั้น ๆ น่าจะเน้นทำตลาดที่มณฑลของตัวเองและมณฑลใกล้เคียงเป็นหลัก โดยยกเว้นมณฑลยูนนาน และเขตฯ กว่างซีจ้วง ซึ่งเป็นด่านนำเข้าผลไม้ที่สำคัญในเส้นทางขนส่งทางบกจากไทยไปจีน โดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนในมณฑลยูนนานและเขตฯ กว่างซีจ้วง ส่วนใหญ่น่าจะนำเข้าผลไม้ไทยผ่านเส้นทางขนส่งทางบกเป็นหลัก เมื่อนำเข้ามาก็จำหน่ายต่อไปให้กับผู้ค้าส่งและค้าปลีกรายอื่น ๆ ในมณฑลต่าง ๆ ของจีนต่อไป นอกจากนี้ ผู้นำเข้าที่จัดตั้งบริษัทในบริเวณชายแดนของมณฑลยูนนาน และเขตฯ กว่างซีจ้วง ที่เป็นจุดนำเข้าผลไม้ยังจะได้รับการสนับสนุนในการจัดตั้งบริษัทและการดำเนินงานในรูปแบบต่าง ๆ ตามนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดนอีกด้วย จึงส่งผลให้มีปริมาณการนำเข้ามากจากผู้นำเข้าที่จดทะเบียนในมณฑลยูนนาน และเขตฯ กว่างซีจ้วง ในขณะที่มณฑลกวางตุ้งซึ่งเป็นมณฑลที่มีประชากรมากที่สุดของจีน จำนวน 128 ล้านคน (ประเทศจีน (แผ่นดินใหญ่) มีเขตการปกครองระดับมณฑลทั้งสิ้น 31 แห่ง มีประชากรรวม 1,408 ล้านคน)

คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.07 ของประชากรทั้งประเทศ เป็นจุดนำเข้าดั้งเดิมของผลไม้ไทย และเป็นที่ตั้งของตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานนครกว่างโจวซึ่งเป็นตลาดค้าส่งผลไม้นำเข้าที่สำคัญของจีน ทำให้มีปริมาณการนำเข้าผลไม้ไทยจากผู้นำเข้าที่จดทะเบียนในมณฑลกว่างตงอยู่ในระดับสูงเช่นกัน โดยสามารถนำเข้าผ่านด่านทางบกในมณฑลยูนนาน และเขตฯ กว่างซีจ้วง รวมถึงนำเข้าจากเส้นทางการขนส่งทางเรือจากไทยไปฮ่องกงซึ่งมีปริมาณเที่ยวเรือมาก แล้วขนส่งต่อทางรถยนต์จากฮ่องกงเข้าเมืองเซินเจิ้นก่อนที่จะกระจายในจีนหรือเข้าที่ตลาดเจียงหนาน และยังสามารถนำเข้าทางท่าเรือกว่างโจวหรือท่าเรือเซินเจิ้นตรงได้ด้วยเช่นกัน

เมื่ออนุมานตามข้อสังเกตข้างต้นและพิจารณาจำนวนประชากรของแต่ละมณฑล จะทำให้เห็นภาพตลาดการค้าและการบริโภคผลไม้ไทยในจีนได้ดีขึ้น โดยพบว่าตลาดทางตอนใต้ที่สำคัญ คือ มณฑลกว่างตง และเขตฯ กว่างซีจ้วง ทางตอนกลาง คือ มณฑลหูเป่ย์ มณฑลหูหนาน ทางตะวันออก คือ มณฑลเจ้อเจียง นครเซี่ยงไฮ้ มณฑลฝูเจี้ยน และมณฑลชานตง ทางตะวันตก คือ มณฑลยูนนาน นครฉงชิ่ง และมณฑลเสฉวน ทางเหนือ คือ มณฑลเหอเป่ย์ กรุงปักกิ่ง และนครเทียนจิน

ตารางที่ 6 สถิติการนำเข้าผลไม้ไทยของจีนในปี 2566 - 2567 (ผลไม้ที่มีปริมาณการนำเข้ามากกว่าหนึ่งพันตัน)

ผลไม้	ปริมาณนำเข้า (ตัน)			มูลค่านำเข้า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)			มูลค่านำเข้าต่อ กก. (ดอลลาร์สหรัฐ)	
	ปี 2566	ปี 2567	เปลี่ยนแปลง (%)	ปี 2566	ปี 2567	เปลี่ยนแปลง (%)	ปี 2566	ปี 2567
ทุเรียน	928,645	809,882	-12.79	4,558.69	4,014.36	-11.94	4.91 (170.87)	4.96 (175.04)
ลำไย	327,296	359,160	9.74	431.38	452.31	4.85	1.32 (45.94)	1.26 (44.47)
มะพร้าว	589,640	340,972	-42.17	439.17	286.69	-34.72	0.74 (25.75)	0.84 (29.64)
มังคุด	206,645	222,610	7.73	618.93	529.36	-14.47	3.00 (104.40)	2.38 (83.99)
ลำไยอบแห้ง	86,173	99,341	15.28	125.09	168.27	34.52	1.45 (50.46)	1.69 (59.64)
ส้มโอ	18,818	22,403	19.05	33.80	39.25	16.12	1.80 (62.64)	1.75 (61.76)
กล้วย	4,677	4,288	-8.30	5.82	5.22	-10.32	1.24 (43.15)	1.22 (43.05)
สับปะรด	5,742	1,971	-65.67	8.04	1.30	-83.84	1.40 (48.72)	0.66 (23.29)
เงาะ	1,553	1,534	-1.20	5.29	5.03	-5.00	3.41 (118.67)	3.28 (115.75)
มะม่วง	3,718	1,340	-63.95	4.50	1.33	-70.56	1.21 (42.11)	0.99 (34.94)

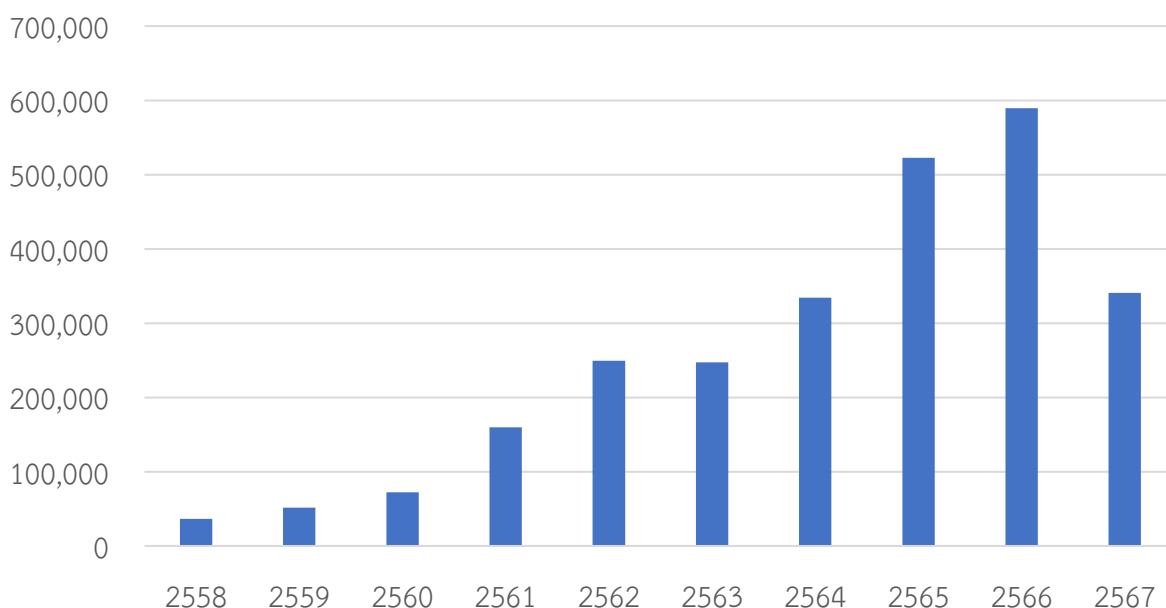
หมายเหตุ: 1. มูลค่านำเข้าต่อ กก. ภายในวงเล็บหน่วยเป็นบาท

2. อัตรากลางเฉลี่ยในการแลกเปลี่ยนของธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพฯ (ปี 2566 และ 2567 1 ดอลลาร์สหรัฐ ประมาณ 34.80 และ 35.29 บาท ตามลำดับ) อ้างอิงจากเว็บไซต์ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th)

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาจากสถิติการนำเข้าผลไม้ไทยของจีนในปี 2567 ที่ผ่านมาพบว่า ผลไม้ที่จีนนำเข้าปริมาณมากที่สุดสี่อันดับแรก คือ ทุเรียน ลำไย มะพร้าว และมังคุด ในขณะที่มูลค่านำเข้ามากที่สุดสี่อันดับแรก คือ ทุเรียน มังคุด ลำไย และมะพร้าว โดยผลไม้ที่มีมูลค่านำเข้าต่อหน่วยสูงสุด คือ ทุเรียน เงาะ มังคุด และสับปะรด ตามลำดับ เมื่อพิจารณาผลไม้ที่จีนนำเข้าจากไทยมากที่สุดสี่อันดับแรก พบว่ามีปริมาณการนำเข้าลำไย และมังคุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.74 และ 7.73 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี 2566 ในขณะที่มีปริมาณการนำเข้าทุเรียน และมะพร้าว ลดลงร้อยละ 12.79 และ 42.17 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาในส่วนของผลผลิตทุเรียนของไทยในปี 2567 มีปริมาณ 1,287,047 ตัน ลดลงร้อยละ 13.14 เมื่อเทียบกับปี 2566 มีผลผลิตลำไยสดปริมาณ 1,420,292 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.38 และมีผลผลิตมังคุดปริมาณ 301,649 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.31 ซึ่งการนำเข้าลำไยและมังคุดที่เพิ่มขึ้น และการนำเข้าทุเรียนที่ลดลงก็สอดคล้องตามปริมาณผลผลิตของไทยที่เปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

จากสถิติตารางที่ 6 พบว่าในปี 2567 มูลค่าการนำเข้าผลไม้ไทยต่อหน่วยโดยเฉลี่ยของแต่ละชนิดนั้น ส่วนใหญ่มีมูลค่าลดลงจากปี 2566 ในขณะที่พบว่าลำไยอบแห้งมีการปรับเพิ่มขึ้นมากที่สุด มูลค่าการนำเข้าต่อ กก. ของลำไยอบแห้งปรับเพิ่มขึ้นจาก 1.45 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. ในปี 2566 เป็น 1.69 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. ในปี 2567 เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.55 เมื่อเทียบกับปี 2566 รองลงมา คือ มะพร้าว ซึ่งมีมูลค่าการนำเข้าต่อ กก. ปรับเพิ่มขึ้นจาก 0.74 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. ในปี 2566 เป็น 0.84 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. ในปี 2567 เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.51 เมื่อเทียบกับปี 2566 เนื่องจากมีปริมาณการนำเข้าลดลงมากตามปริมาณผลผลิตที่ลดลงทำให้ราคาปรับเพิ่มขึ้น

กราฟแสดงปริมาณการนำเข้ามะพร้าวจากไทยของจีน ปี 2558 - 2567 (ตัน)

ผลไม้ที่มีศักยภาพและโอกาสในตลาดจีนอย่างมากในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา คือ มะพร้าว (พิกัดมะพร้าวในหมวด HS Code 0801.1200 Coconuts in the inner shell (endocarp), fresh or dried และ HS Code 0801.1990 Coconuts, other than desiccated) ซึ่งมะพร้าวที่ผู้บริโภคทั่วไปของจีนนิยมบริโภค คือ มะพร้าวอ่อน (มะพร้าวน้ำหอม) จากไทย โดยมีทั้งในรูปแบบของมะพร้าว (ควั่น) ซึ่งเป็นมะพร้าวอ่อนที่ลอกเปลือกเขียวออกโดยยังมีเปลือกขาวหุ้มอยู่ และมะพร้าว (เจียว) ซึ่งเป็นมะพร้าวอ่อนที่มีการลอกเปลือกขาวออกจนเหลือเพียงกะลา ในปี 2557 จีนมีการนำเข้ามะพร้าวจากไทยเพียง 36,682 ตัน และมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นในปี 2563 เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 และในปี 2567 ที่มีปริมาณการนำเข้าเพียง 340,972 ตัน ลดลงมากถึงร้อยละ 42.17 เมื่อเทียบกับ

ปี 2566 เนื่องจากปริมาณผลผลิตที่ลดลงมากของไทย โดยในปี 2566 มีการนำเข้ามากถึง 589,640 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.78 เมื่อเทียบกับปี 2565 ซึ่งเพิ่มขึ้นถึง 15.07 เท่าเมื่อเทียบกับปี 2558 จากสถิติข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงความนิยมของผู้บริโภคจีนต่อมะพร้าวไทย ซึ่งหนึ่งในปัจจัยที่มีส่วนสำคัญก็เป็นผลจากนักท่องเที่ยวจีนจำนวนมากที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศไทยและติดใจในรสชาติของมะพร้าวไทย และการเปิด/ขยายสาขาของร้านอาหารไทยในจีนที่ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคมากขึ้นโดยในเมนูของร้านอาหารไทยก็มีมะพร้าวเป็นส่วนประกอบในอาหารและเครื่องดื่ม ตลอดจนแนวโน้มการหันมาให้ความสนใจต่อสุขภาพของชาวจีนมากยิ่งขึ้น โดยผู้จำหน่ายหลายรายในจีนมีการทำการตลาดโดยชูคุณค่าของมะพร้าวและน้ำมะพร้าวที่เป็นน้ำสะอาดจากธรรมชาติ ส่งผลให้มีการบริโภคมะพร้าวจากไทยเพิ่มมากขึ้นด้วย ดังนั้น จากแนวโน้มดังกล่าวจึงคาดการณ์ได้ว่ามะพร้าวยังคงมีโอกาสในการขยายตัวได้อีกมากในตลาดจีน โดยในปี 2567 ไทยผลิตมะพร้าวได้ 1.66 ล้านตัน เป็นมะพร้าวอ่อนกว่า 575,276 ตัน ผลผลิตมะพร้าวอ่อนลดลงจาก 648,695 ตัน ในปี 2566 ลดลงร้อยละ 11.32 แม้ว่าจะมีพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้น เนื่องจากหลายพื้นที่ประสบปัญหาสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย อุณหภูมิสูงกว่าปกติ เกิดภาวะฝนแล้งต่อเนื่อง ทำให้ปริมาณน้ำฝนมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของมะพร้าว อีกทั้งมีหนอนและแมลงศัตรูพืชมะพร้าวเข้าทำลาย ทำให้ต้นมะพร้าวไม่สมบูรณ์ การติดจั่นและจำนวนผลต่อทะลายจึงลดลง คาดว่าในอนาคตผลผลิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจากยังมีพื้นที่ที่ยังไม่ให้ผลผลิตอีกกว่า 94,000 ไร่

ตอนที่ 2 ผลไม้สำคัญของไทยที่จีนนำเข้า

ในตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ผลไม้สำคัญของไทยที่จีนนำเข้า ราคาขายส่ง และราคาขายปลีกของทุเรียน ลำไย และมังคุด ที่จำหน่ายในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานนครกว่างโจว และตลาดโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจว

ตลาดส่งออกทุเรียน ลำไย มังคุด และมะพร้าวของไทย

ตารางที่ 7 ปริมาณการส่งออกทุเรียน ลำไย ลำไยอบแห้ง มังคุด และมะพร้าวของไทยไปประเทศ/เขตดินแดน สูงสุด 5 อันดับแรก ปี 2565 - 2567

ลำดับ	ประเทศ/ เขตดินแดน	ปริมาณ (ตัน)			การเปลี่ยนแปลง ปี 2567 เทียบปี 2566 (%)
		ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	
ทุเรียน					
รวม		827,293	991,588	857,427	-13.53
1	จีน (เทียบสัดส่วน)	791,988 (95.73%)	953,777 (96.19%)	831,749 (97.01%)	-12.79
2	ฮ่องกง (เทียบสัดส่วน)	23,467 (2.84%)	12,623 (1.27%)	10,418 (1.21%)	-17.47
3	มาเลเซีย	5,704	19,000	8,217	-56.75
4	เกาหลีใต้	1,927	1,838	2,409	31.05
5	ไต้หวัน	2,431	2,263	1,526	-32.56
ลำไย					
รวม		470,539	421,592	527,877	25.21
1	จีน (เทียบสัดส่วน)	340,081 (72.27%)	332,866 (78.95%)	370,807 (70.24%)	11.40
2	เวียดนาม (เทียบสัดส่วน)	23,300 (4.95%)	10,720 (2.54%)	66,014 (12.51%)	5.16 เท่า
3	อินโดนีเซีย (เทียบสัดส่วน)	67,403 (14.32%)	48,933 (11.61%)	62,258 (11.79%)	27.23
4	มาเลเซีย	20,656	9,089	11,750	29.28
5	อินเดีย	2,321	4,232	4,475	5.73
ลำไยอบแห้ง					
รวม		159,229	108,300	118,701	9.60
1	จีน (เทียบสัดส่วน)	147,035 (92.34%)	92,226 (85.16%)	99,183 (83.56%)	7.54
2	เวียดนาม (เทียบสัดส่วน)	8,366 (5.25%)	14,447 (13.34%)	17,042 (14.36%)	17.96
3	อินโดนีเซีย	1,870	456	1,605	2.52 เท่า

ลำดับ	ประเทศ/ เขตดินแดน	ปริมาณ (ตัน)			การเปลี่ยนแปลง ปี 2567 เทียบปี 2566 (%)
		ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	
4	มาเลเซีย	543	288	193	-33.14
5	อินเดีย	11	186	138	-25.56
มังกุด					
	รวม	205,826	248,583	284,838	14.58
1	จีน (เทียบสัดส่วน)	<u>181,237</u> (88.05%)	<u>218,691</u> (87.98%)	<u>233,691</u> (82.04%)	6.86
2	เวียดนาม (เทียบสัดส่วน)	15,597 (7.58%)	25,061 (10.08%)	42,576 (14.95%)	69.89
3	กัมพูชา	91	46	2,722	58.18 เท่า
4	เกาหลีใต้	779	743	1,847	148.71
5	มาเลเซีย	832	941	1,426	51.60
มะพร้าว (มะพร้าวในหมวด HS Code 080112 Coconuts in the inner shell (endocarp), fresh or dried และ HS Code 080119 Coconuts, other than desiccated)					
	รวม	566,739	652,312	381,070	-41.58
1	จีน (เทียบสัดส่วน)	<u>512,097</u> (90.36%)	<u>591,680</u> (90.71%)	<u>335,122</u> (87.94%)	-43.36
2	สหรัฐอเมริกา	14,304	23,045	16,560	-28.14
3	ฮ่องกง	9,825	9,123	8,315	-8.86
4	สิงคโปร์	13,802	9,537	6,641	-30.36
5	ออสเตรเลีย	3,620	3,419	3,009	-12.01

ภายหลังจากที่ระบบการตรวจสอบและกักกันโรคของจีนได้รวมเข้ากับระบบศุลกากรเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2561 ทำให้การดำเนินการตรวจสอบและกักกันผลไม้ที่นำเข้าจากต่างประเทศมีความเข้มงวดและปฏิบัติตามพิธีสารต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด รวมถึงมีการตรวจสอบการลักลอบหนีศุลกากรในลักษณะต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น การสำแดงราคาต่ำ การปลอมแปลงสินค้าเพื่อใช้สิทธิของชาวชายแดน รวมถึงการลักลอบนำเข้าสินค้า เป็นต้น ส่งผลให้การนำเข้าสินค้าเป็นไปอย่างมีระบบและระเบียบที่ชัดเจน สอดคล้องและสะท้อนตามสภาพความเป็นจริงของตลาดผู้บริโภคปลายทางที่คือตลาดจีนซึ่งเป็นตลาดส่งออกผลไม้ที่สำคัญที่สุดของไทย

เมื่อพิจารณาเชิงปริมาณของการส่งออกผลไม้ของไทยปี 2567 ในส่วนของทุเรียน ตลาดส่งออกหลักของไทย คือ จีน โดยมีการส่งออกทุเรียนไปยังจีน 831,749 ตัน คิดเป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 97.01 ของปริมาณการส่งออกทุเรียนทั้งหมดของไทย ลดลงร้อยละ 12.79 เมื่อเทียบกับปี 2566 ในขณะที่ส่งออกไปฮ่องกง 10,418 ตัน ลดลงร้อยละ 17.47 เมื่อพิจารณาการส่งออกในช่วงปี 2565 - 2567 พบว่ามีการส่งออกทุเรียนไปฮ่องกงลดลงอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่แนวโน้มการส่งออกไปตลาดจีนเพิ่มขึ้น เนื่องจากการขนส่งสินค้าตรงจากไทยไปจีนมีความสะดวก รวดเร็ว และหลากหลายเพิ่มขึ้น ครอบคลุมทั้งการขนส่งทางทะเล ทางถนน ทางราง และทางอากาศ ส่งผลให้การส่งออกทุเรียนไปยังฮ่องกงซึ่งเป็นตลาดและเส้นทางการขนส่งดั้งเดิมลดลงอย่างต่อเนื่อง (ในอดีตทุเรียนที่แจ้งว่าส่งออกไปยังฮ่องกง มีทั้งการจำหน่ายในฮ่องกงเอง และมีการส่งผ่าน (transshipment) ทางรถยนต์ผ่านด่านเมืองเซินเจิ้นเข้าไปยังจีนแผ่นดินใหญ่

อย่างไรก็ดี ผู้ส่งออกทุเรียนไปฮ่องกงก็ต้องขอใบรับรองสุขอนามัยพืชจากกรมวิชาการเกษตรสำหรับทุเรียนที่ส่งออกไปฮ่องกงและต้องการส่งต่อเข้าไปยังจีนแผ่นดินใหญ่ด้วยเช่นกัน)

ในส่วนของลำไย ตลาดส่งออกหลักของไทยในปี 2567 คือ จีน มีปริมาณการส่งออกลำไยไปจีน 370,807 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.40 เมื่อเทียบกับปี 2566 เมื่อพิจารณาการส่งออกในช่วงปี 2565 - 2567 พบว่ามีการส่งออกลำไยไปจีนในสัดส่วนประมาณร้อยละ 70 - 80 ในขณะที่สัดส่วนการส่งออกไปเวียดนามมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่พบว่าในปี 2567 มีการปรับเพิ่มขึ้นมากเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ขยับขึ้นมาเป็นอันดับสอง โดยในปี 2567 มีปริมาณส่งออกอยู่ที่ 66,014 ตัน เพิ่มขึ้นมากถึง 5.16 เท่า เมื่อเทียบกับปี 2566

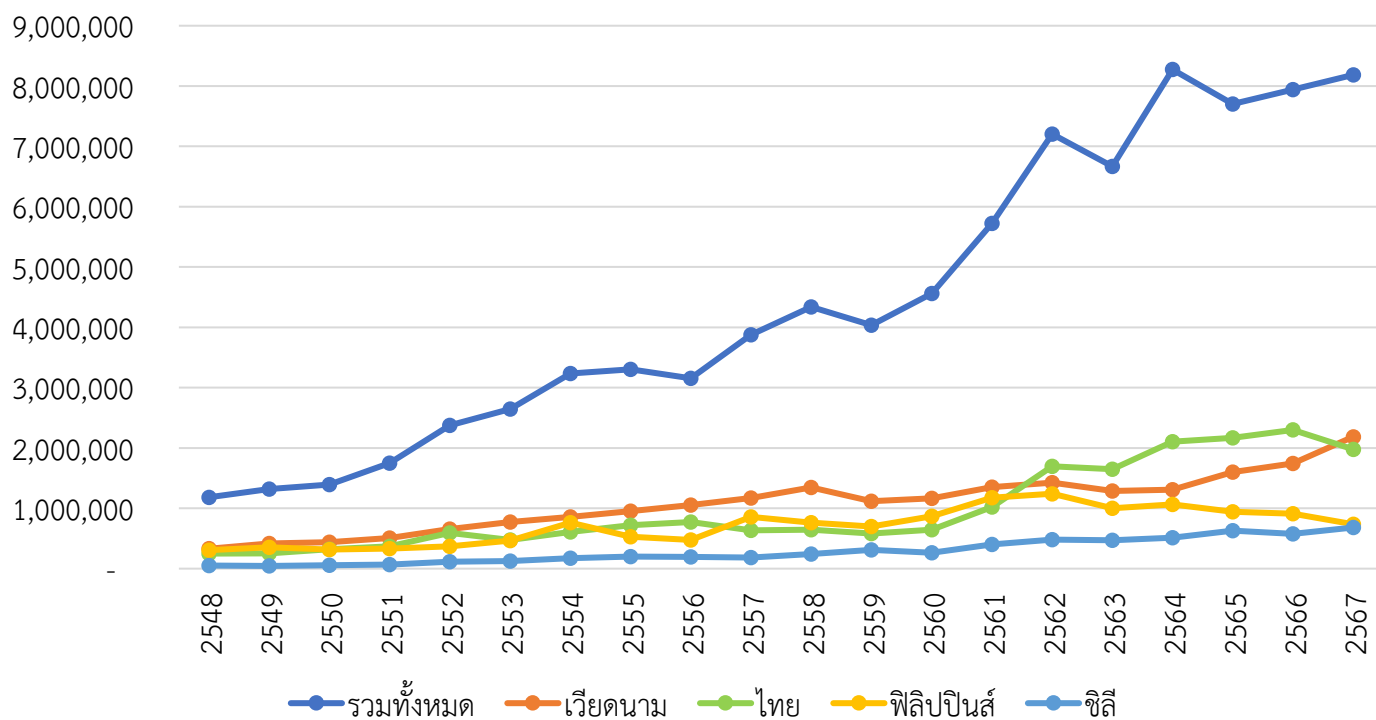
ในส่วนของลำไยอบแห้ง พบว่าในช่วงปี 2560 - 2561 ตลาดส่งออกหลักของไทย คือ เวียดนาม โดยมีสัดส่วนของการส่งออกลำไยอบแห้งไปยังเวียดนามมากกว่าร้อยละ 50 ของปริมาณการส่งออกลำไยอบแห้งทั้งหมดของไทย และตั้งแต่ปี 2562 พบว่าตลาดส่งออกหลักของไทย คือ จีน โดยในช่วงปี 2562 - 2565 มีการส่งออกลำไยอบแห้งไปจีนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และลดลงในปี 2566 เนื่องจากปริมาณการส่งออกลดลงมากตามผลผลิตที่ลดลง และปรับเพิ่มขึ้นในปี 2567 โดยมีการส่งออกไปจีน 99,183 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.54 เมื่อเทียบกับปี 2566 คิดเป็นสัดส่วนการส่งออกร้อยละ 83.56 ของปริมาณการส่งออกลำไยอบแห้งของไทย ในขณะที่มีการส่งออกไปเวียดนามเพิ่มขึ้นกลับมาทะลุหนึ่งหมื่นตันอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2566 โดยในปี 2567 มีการส่งออกไปเวียดนาม 17,042 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.96 โดยมีสัดส่วนการส่งออกร้อยละ 14.36 และพบว่าการส่งออกลำไยอบแห้งไปอินโดนีเซีย 1,605 ตัน เพิ่มขึ้นมากถึง 2.52 เท่า เมื่อเทียบกับปี 2566

ในส่วนของมังคุด ตลาดส่งออกหลักของไทยในปี 2567 คือ จีน มีปริมาณการส่งออกมังคุดไปจีน 233,691 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.86 เมื่อเทียบกับปี 2566 โดยพบว่ามีสัดส่วนการส่งออกไปจีนลดลงอยู่ที่ระดับประมาณร้อยละ 80 ของปริมาณการส่งออกมังคุดของไทย ในขณะที่มีสัดส่วนของการส่งออกไปเวียดนามเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับร้อยละ 15 โดยในปี 2567 มีการส่งออกไปเวียดนาม 42,576 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 69.89 และพบว่าการส่งออกไปยังกัมพูชา เกาหลีใต้ และมาเลเซียต่างเพิ่มขึ้นมากเช่นกัน

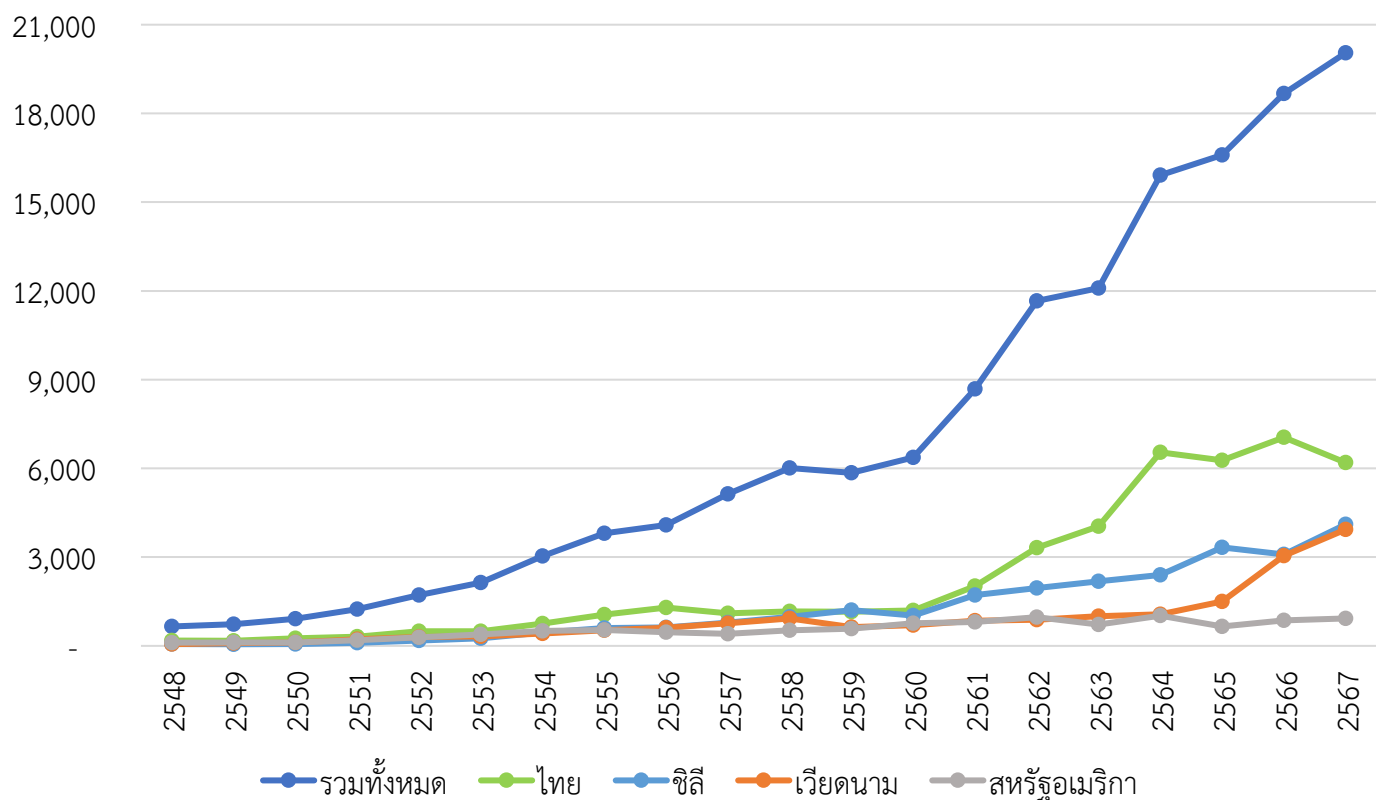
ในส่วนของมะพร้าว ตลาดส่งออกหลักของไทยในปี 2567 คือ จีน มีปริมาณการส่งออกมะพร้าวไปจีน 335,122 ตัน ลดลงร้อยละ 43.36 เมื่อเทียบกับปี 2566 โดยมีสัดส่วนของการส่งออกไปจีนยังอยู่ที่ระดับประมาณร้อยละ 90 ของปริมาณการส่งออกมะพร้าวของไทย โดยในปี 2567 มีสัดส่วนร้อยละ 87.94 และมีการส่งออกไปสหรัฐอเมริกา ฮ่องกง สิงคโปร์ และออสเตรเลีย ลดลงตามปริมาณผลผลิตมะพร้าวของไทยที่ลดลงมากในปี 2567

การนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 ของจีน

ปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 ของจีน
ปี 2548 - 2567 ในภาพรวมและตลาดนำเข้าสูงสุด 4 ลำดับแรก (ตัน)

มูลค่าการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 ของจีน
ปี 2548 - 2567 ในภาพรวมและตลาดนำเข้าสูงสุด 4 ลำดับแรก (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

ตารางที่ 8 ปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของจีน จำแนกตามประเทศ/เขตดินแดน
สูงสุด 10 อันดับแรก ปี 2565 - 2567

ลำดับ	ประเทศ/ เขตดินแดน	ปริมาณ (ตัน)			ปี 2567 เทียบกับปี 2566 (%)	มูลค่า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)			ปี 2567 เทียบกับปี 2566 (%)
		ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567		ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	
	รวม	7,704,865	7,942,569	8,183,414	3.03	16,597.50	18,677.91	20,043.50	7.31
1	เวียดนาม	1,602,405	1,744,323	2,186,437	25.35	1,504.07	3,052.45	3,933.53	28.86
2	ไทย	2,167,773	2,299,397	1,978,609	-13.95	6,276.01	7,047.38	6,196.47	-12.07
3	ฟิลิปปินส์	941,535	912,817	734,166	-19.57	669.90	636.26	519.77	-18.31
4	ชิลี	630,183	574,688	681,918	18.66	3,328.81	3,090.16	4,104.96	32.84
5	อินโดนีเซีย	381,688	430,531	463,747	7.72	210.36	223.54	270.93	21.20
6	กัมพูชา	368,103	282,285	274,015	-2.93	250.43	216.66	195.83	-9.61
7	เอกวาดอร์	200,428	266,609	248,910	-6.64	145.76	184.72	168.30	-8.89
8	แอฟริกาใต้	293,359	290,260	241,091	-16.94	506.79	494.58	494.11	-0.09
9	นิวซีแลนด์	166,061	153,568	218,684	42.40	626.28	597.49	784.54	31.31
10	ออสเตรเลีย	159,411	168,784	211,177	25.12	598.13	535.82	732.37	36.68

ประเทศจีนมีการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อพิจารณาในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา (ปี 2548 - 2567) พบว่าในปี 2548 จีนนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 ปริมาณ 1,183,207 ตัน ในขณะที่ในปี 2567 นำเข้าปริมาณมากถึง 8,183,414 ตัน เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 592 เมื่อเทียบกับปี 2548 โดยพบว่าจีนมีการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 อย่างมากในปี 2561 และ 2562 โดยมีการนำเข้าปริมาณ 5,725,060 ตัน และ 7,204,808 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.47 และ 25.85 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยรักษาการเติบโตที่ระดับร้อยละ 25 สองปีต่อเนื่องกัน สะท้อนให้เห็นถึงโอกาสและศักยภาพของตลาดจีนในการบริโภคผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 ของจีนปี 2563 ที่ลดลงนั้นปัจจัยหลักก็มาจากการระบาดของโรค COVID-19 ที่แพร่กระจายทั่วโลก ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การขนส่ง และการบริโภค ในขณะที่ในปี 2564 การนำเข้ากลับมาเพิ่มขึ้นมากเนื่องจากจีนสามารถควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้อย่างดี และในปี 2567 มีการนำเข้าปริมาณ 8,183,414 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.03 เมื่อเทียบกับปี 2566

ที่ผ่านมาพบว่าจีนมีการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 จากประเทศเวียดนามปริมาณมากที่สุด ในขณะที่อันดับสองและสามจะสลับกันระหว่างประเทศไทยและฟิลิปปินส์ แต่อย่างไรก็ดี พบว่าตั้งแต่ปี 2562 จีนมีการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 จากประเทศไทยปริมาณมากที่สุด รองลงมาเป็นเวียดนาม ฟิลิปปินส์ และชิลี ซึ่งปริมาณการนำเข้าผลไม้ไทยที่เพิ่มขึ้นอย่างมากอย่างมีนัยสำคัญนี้น่าจะเป็นผลจากการที่ศุลกากรจีนมีความเข้มงวดในการตรวจสอบและกักกันผลไม้ตามที่ได้อ้างถึงในบทที่แล้ว แต่พบว่าในปี 2567 จีนกลับมามีการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 จากประเทศเวียดนามมากที่สุด เนื่องจากการนำเข้าทุเรียนจากเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างมาก

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของปริมาณการนำเข้าและมูลค่าการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 ของจีนในปี 2563 และ 2564 จะพบว่ามีความแตกต่างจากปีที่ผ่านมา ๆ มาอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งโดยปกติแล้วปริมาณการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นก็ควรจะมียุทธศาสตร์การนำเข้าที่เพิ่มขึ้นตามไปด้วย

ในขณะที่หากปริมาณการนำเข้าลดลงมูลค่าการนำเข้าก็อาจจะลดลงตามไปด้วย แต่กลับพบว่าในปี 2563 นั้น จีนมีการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS CODE 08 ปริมาณลดลงในขณะที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น โดยมีปริมาณการนำเข้ารวม 6,665,857 ตัน ลดลงร้อยละ 7.48 เมื่อเทียบกับปี 2562 ในขณะที่มีมูลค่าการนำเข้ารวม 12,096.69 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.70 รวมถึงในปี 2564 ที่มีปริมาณการนำเข้ารวม 8,273,465 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.12 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในขณะที่มีมูลค่าการนำเข้ารวม 15,916.08 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.57 โดยพบว่าลักษณะดังกล่าวพบกับการนำเข้าจากประเทศไทย เวียดนาม และชิลี โดยเฉพาะการนำเข้าจากไทยที่เห็นได้อย่างชัดเจนที่พบว่าในปี 2563 การนำเข้ามีปริมาณลดลงร้อยละ 2.80 เมื่อเทียบกับปี 2562 ในขณะที่มูลค่านำเข้าเพิ่มมากขึ้นถึงร้อยละ 21.79 และในปี 2564 การนำเข้ามีปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.77 เมื่อเทียบกับปี 2563 ในขณะที่มูลค่านำเข้าเพิ่มมากขึ้นถึงร้อยละ 61.81 ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการปราบปรามการลักลอบหนีศุลกากรของผลไม้นำเข้าในช่วงที่ผ่านมาทั้งกรณีการสำแดงราคาต่ำและการลักลอบนำเข้าบริเวณชายแดนจีน

ตารางที่ 9 ชนิดผลไม้หลักที่จีนนำเข้าจากประเทศ/เขตดินแดนนั้น ๆ โดยสัดส่วนคิดเทียบกับปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ทั้งหมดของประเทศ/เขตดินแดนนั้น ๆ จำแนกตามประเทศ/เขตดินแดน สูงสุด 10 อันดับแรก ปี 2567

ลำดับ	ประเทศ/ เขตดินแดน	ปริมาณ (ตัน)	ชนิดผลไม้หลักที่จีนนำเข้า สัดส่วนเทียบกับปริมาณการนำเข้าผลไม้และ ลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ทั้งหมดของประเทศ/เขตดินแดนนั้น ๆ
	รวม	8,183,414	กล้วย (21%) ทูเรียน (19%) มะพร้าว (11%) เซอร์รี่ (6%) ลำไย (5%) มังคุด (3%)
1	เวียดนาม	2,186,437	ทูเรียน (34%) กล้วย (29%) ขนุน (11%) แก้วมังกร (11%) มะพร้าว (7%)
2	ไทย	1,978,609	ทูเรียน (41%) ลำไย (18%) มะพร้าว (17%) มังคุด (11%) ผลไม้แช่แข็ง (5%)
3	ฟิลิปปินส์	734,166	กล้วย (63%) สับปะรด (31%) มะพร้าว (3%) ทูเรียน (2%)
4	ชิลี	681,918	เซอร์รี่ (64%) ลูกโหนด (15%) ลูกพีชรวมเทศทาริน (7%) องุ่น (4%)
5	อินโดนีเซีย	463,747	มะพร้าว (88%) มังคุด (11%) สับปะรด (1%)
6	กัมพูชา	274,015	กล้วย (90%) ลำไย (8%) มะพร้าว (1%)
7	เอกวาดอร์	248,910	กล้วย (99.8%)
8	แอฟริกาใต้	241,091	ส้ม (29%) ส้มโอ (15%) ส้มเปลือกอ่อน (11%) แอปเปิ้ล (6%) องุ่น (2%)
9	นิวซีแลนด์	218,684	กีวี (68%) แอปเปิ้ล (30%)
10	ออสเตรเลีย	211,177	ส้ม (19%) องุ่น (16%) ส้มเปลือกอ่อน (7%) ลูกพีชรวมเทศทาริน (4%)

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาจากปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของจีนในปี 2567 พบว่า ผลไม้ที่จีนนำเข้ามากที่สุด คือ กล้วย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21 ของปริมาณการนำเข้าผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ใน HS Code 08 ของจีน โดยมีการนำเข้าจากประเทศเวียดนาม ฟิลิปปินส์ เอกวาดอร์ และกัมพูชา เป็นหลัก รองลงมาเป็นทูเรียนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19 โดยมีการนำเข้าจากประเทศไทย และเวียดนาม เป็นหลัก และมะพร้าว คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11 ซึ่งประมาณครึ่งหนึ่งเป็นการนำเข้ามะพร้าวแก่ (มะพร้าวแห้งทั้งลูก) เพื่อแปรรูปใช้ในอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม โดยมีการนำเข้าจากประเทศอินโดนีเซียและเวียดนามเป็นหลัก ในขณะที่อีกประมาณครึ่งหนึ่งเป็นการนำเข้ามะพร้าวอ่อน ซึ่งส่วนใหญ่นำเข้าจากประเทศไทยเป็นหลัก ในส่วนของการนำเข้าลำไยก็จะเป็นการนำเข้าจากประเทศไทยเป็นหลัก

ตารางที่ 10 ปริมาณการนำเข้าทุเรียน ลำไย ลำไยอบแห้ง มังคุด และมะพร้าวของจีนจากประเทศ/เขตดินแดนหลัก ๆ ปี 2565 - 2567

ลำดับ	ประเทศ/เขต ดินแดน	ปริมาณ (ตัน)			การเปลี่ยนแปลง ปี 2567 เทียบ 2566 (%)
		ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	
ทุเรียน					
รวม		824,460	1,424,526	1,560,411	9.54
1	ไทย (เทียบสัดส่วน)	783,581 (95.04%)	928,645 (65.19%)	809,882 (51.90%)	-12.79
2	เวียดนาม (เทียบสัดส่วน)	40,879 (4.96%)	492,111 (34.55%)	736,721 (47.21%)	49.71
3	ฟิลิปปินส์	-	3,770	13,457	256.93
4	มาเลเซีย	-	-	351	n/a
ลำไย					
รวม		382,573	344,516	381,869	10.84
1	ไทย (เทียบสัดส่วน)	380,434 (99.44%)	327,296 (95.00%)	359,160 (94.05%)	9.74
2	กัมพูชา	1,951	16,723	22,052	31.87
3	เวียดนาม	189	497	657	32.28
ลำไยอบแห้ง					
รวม		138,047	86,944	99,813	14.80
1	ไทย (เทียบสัดส่วน)	136,883 (99.16)	86,173 (99.11)	99,341 (99.53)	15.28
2	เวียดนาม (เทียบสัดส่วน)	1,163 (0.84%)	771 (0.89%)	471 (0.47%)	-38.87
มังคุด					
รวม		208,781	241,641	275,137	13.86
1	ไทย (เทียบสัดส่วน)	183,083 (87.69%)	206,645 (85.52%)	222,610 (80.91%)	7.73
2	อินโดนีเซีย (เทียบสัดส่วน)	25,696 (12.31%)	34,974 (14.47%)	52,387 (19.04%)	49.79
3	มาเลเซีย	0.005	22	141	536.07
4	เมียนมา	2.52	-	-	n/a
มะพร้าว (มะพร้าวในหมวด HS Code 080112 Coconuts in the inner shell (endocarp), fresh or dried และ HS Code 080119 Coconuts, other than desiccated)					
รวม		1,071,094	1,182,419	912,326	-22.84
1	อินโดนีเซีย (เทียบสัดส่วน)	322,388 (30.10%)	363,534 (30.74%)	387,199 (42.44%)	6.51
2	ไทย (เทียบสัดส่วน)	522,815 (48.81%)	589,640 (49.87%)	340,972 (37.37%)	-42.17
3	เวียดนาม (เทียบสัดส่วน)	221,317 (20.66%)	223,098 (18.87%)	160,831 (17.63%)	-27.91

ลำดับ	ประเทศ/เขต ดินแดน	ปริมาณ (ตัน)			การเปลี่ยนแปลง ปี 2567 เทียบ 2566 (%)
		ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	
4	ฟิลิปปินส์	4,282	6,090	21,049	245.62
5	กัมพูชา	-	-	1,619	n/a

จากตารางที่ 3, 4 และ 10 พบว่า ในปี 2567 จีนอนุญาตให้นำเข้าทุเรียนผลสดได้จากประเทศไทย เวียดนาม (นำเข้าตั้งแต่เดือนกันยายน 2565) และฟิลิปปินส์ (นำเข้าตั้งแต่เดือนเมษายน 2566) โดยในปี 2565 หลังจากที่จีนอนุญาตให้นำเข้าทุเรียนจากเวียดนาม ส่งผลให้สัดส่วนการนำเข้าทุเรียนจากไทยอยู่ที่ร้อยละ 95.04 และเวียดนามอยู่ที่ร้อยละ 4.96 ของการนำเข้าทุเรียนผลสดทั้งหมดของจีน และในปี 2567 สัดส่วนการนำเข้าทุเรียนจากไทยอยู่ที่ร้อยละ 51.90 และเวียดนามอยู่ที่ร้อยละ 47.21 โดยสัดส่วนการนำเข้าทุเรียนจากไทยที่ลดลงในปี 2567 เนื่องจากการนำเข้าจากไทย 809,882 ตัน ลดลงร้อยละ 12.79 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยสาเหตุมาจากปริมาณผลผลิตทุเรียนของไทยที่ลดลงในปี 2567 อย่างไรก็ดี พบว่าปริมาณการนำเข้าทุเรียนของจีนในภาพรวมมีการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากระดับ 800,00 ตัน ในปี 2565 เป็นระดับ 1.5 ล้านตัน ในปี 2567 แสดงให้เห็นว่าตลาดจีนยังมีความต้องการบริโภคทุเรียนเพิ่มขึ้นมาก ในส่วนของลำไยสด จีนอนุญาตให้นำเข้าได้จากประเทศไทย เวียดนาม เมียนมา อินโดนีเซีย มาเลเซีย และกัมพูชา (นำเข้าตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2565) ในปี 2567 มีการนำเข้าลำไยสดจากไทยเป็นสัดส่วนร้อยละ 94.05 และกัมพูชาอยู่ที่ร้อยละ 5.77 ของการนำเข้าลำไยสดทั้งหมดของจีน ในส่วนของลำไยอบแห้ง จีนอนุญาตให้นำเข้าได้จากประเทศไทย เวียดนาม เมียนมา ลาว และจีนไต้หวัน ในปี 2567 มีการนำเข้าลำไยอบแห้งจากไทยเป็นสัดส่วนร้อยละ 99.53 ของการนำเข้าลำไยอบแห้งทั้งหมดของจีน ในส่วนของมังคุด จีนอนุญาตให้นำเข้าได้จากประเทศไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย เมียนมา และเวียดนาม ในปี 2567 มีการนำเข้ามังคุดจากไทยเป็นสัดส่วนร้อยละ 85.52 และอินโดนีเซียอยู่ที่ร้อยละ 14.47 ของการนำเข้ามังคุดทั้งหมดของจีน และในส่วนของมะพร้าว ในหมวด HS Code 080112 Coconuts in the inner shell (endocarp), fresh or dried และ HS Code 080119 Coconuts, other than desiccated จีนอนุญาตให้นำเข้ามะพร้าวผลสดได้เฉพาะจากประเทศไทย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย จีนไต้หวัน กัมพูชา (กุมภาพันธ์ 2567) เวียดนาม (กันยายน 2567) และอินโดนีเซีย (ธันวาคม 2567) เท่านั้น ในขณะที่อนุญาตให้นำเข้ามะพร้าวผลแห้ง (มะพร้าวแก่) ได้จากประเทศไทย อินโดนีเซีย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย เมียนมา ศรีลังกา และสหรัฐอเมริกา ในปี 2567 มีการนำเข้ามะพร้าวจากไทยเป็นสัดส่วนร้อยละ 37.37 ของการนำเข้ามะพร้าวทั้งหมดของจีน

ชาวจีนมีแนวโน้มบริโภคผลไม้ไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากการที่ประชาชนมีกำลังบริโภคและคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยนอกจากปัจจัยของคุณภาพความปลอดภัยของผลไม้และรสชาติของผลไม้ไทยเองแล้ว ปัจจัยหนึ่งที่มีผลไม่น้อยก็คือการที่ชาวจีนได้เคยเดินทางไปท่องเที่ยวที่ประเทศไทยจำนวนมาก และได้มีโอกาสรับประทานผลไม้ไทยที่หลากหลายชนิดในประเทศไทยในช่วงของการท่องเที่ยว เมื่อกลับมาถึงก็ยังติดใจในรสชาติและมีการซื้อหาบริโภคในจีนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาดผลไม้ไทยอย่างต่อเนื่องทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ของหน่วยงานต่าง ๆ ของไทยในจีน

ตารางที่ 11 สถิติผลไม้ 4 ชนิดแรกที่จีนนำเข้าจากไทยมากที่สุด แสดงปริมาณผลผลิตของไทย ราคาที่เกษตรกรขายได้ที่หน้าสวน ปริมาณที่จีนนำเข้า และมูลค่านำเข้าต่อ กก. ในปี 2566 - 2567

ผลไม้	ปี 2566				ปี 2567			
	ปริมาณ ผลผลิต (ตัน)	ราคา เกษตรกร ขายได้ (บาท/กก.)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	มูลค่า นำเข้าต่อ กก. (บาท/กก.)	ปริมาณ ผลผลิต (ตัน)	ราคา เกษตรกร ขายได้ (บาท/กก.)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	มูลค่า นำเข้าต่อ กก. (บาท/กก.)
ทุเรียน	1,475,978 10.63%	98.07 -5.11%	928,645 18.51%	170.87 -0.74%	1,287,047 -12.80%	122.07 24.47%	809,882 -12.79%	175.04 2.44%
ลำไย	1,414,874 -9.03%	30.84 54.15%	327,296 -13.97%	45.94 -6.40%	1,420,292 0.38%	27.82 -9.79%	359,160 9.74%	44.47 -3.20%
มะพร้าว	n/a	n/a	589,640 12.78%	25.75 -8.20%	n/a	n/a	340,972 -42.17%	29.64 15.11%
มังคุด	271,004 7.54%	39.63 -28.86%	206,645 12.87%	104.40 -0.08%	301,649 11.31%	39.46 -0.43%	222,610 7.73%	83.99 -19.55%

จากตารางที่ 11 พบว่าในปี 2567 **ทุเรียน**มีเนื้อที่ยืนต้นเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว เนื่องจากราคาทุเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีอย่างต่อเนื่องและเป็นที่พอใจของเกษตรกร จึงมีการขยายเนื้อที่ปลูกเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะแหล่งผลิตที่สำคัญในภาคตะวันออก เช่น จังหวัดจันทบุรี ระยอง ตราด และในภาคใต้ เช่น จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี ยะลา เกษตรกรปลูกทุเรียนแทนพืชชนิดอื่น เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ลองกอง เงาะ มังคุด ลำไย และบางส่วนปลูกเพิ่มในพื้นที่ว่างเปล่า สำหรับเนื้อที่ให้ผลเพิ่มขึ้นเนื่องจากต้นทุเรียนที่ปลูกในปี 2562 เริ่มให้ผลผลิตได้ในปีนี้ และพบว่าผลผลิตต่อไร่ลดลง เนื่องจากสภาพอากาศที่แปรปรวน ร้อนแล้ง ซึ่งทำให้ในหลายพื้นที่มีปริมาณน้ำไม่เพียงพอในช่วงออกดอก และสลับกับมีฝนตกต่อเนื่องในช่วงติดผลเล็ก ส่งผลกระทบต่อต้นทุเรียน ทำให้ดอกแห้งฝ่อ ฝนชะดอกร่วง บางส่วนแตกยอดอ่อนแทนการออกดอก และส่วนที่ติดผลแล้วสลัดผลอ่อนทิ้งเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ภาพรวมผลผลิตทั้งประเทศลดลง โดยราคาทุเรียนพันธุ์หมอนทองเกรดที่เกษตรกรขายได้ที่หน้าสวนเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ราคา 122.07 บาทต่อ กก. เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.47 1 เมื่อเทียบกับปี 2566 เนื่องจากปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดลดลง ซึ่งการที่ตลาดจีนยังคงมีความต้องการทุเรียนในระดับสูง ทำให้ปริมาณผลผลิตที่ออกมาจำหน่ายได้ในราคาดี ในส่วนของ**ลำไย**มีเนื้อที่ยืนต้นและเนื้อที่ให้ผลลดลงจากปีที่แล้ว เนื่องจากเกษตรกรโค่นต้นลำไยเพื่อเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น เช่น ทุเรียน ยางพารา ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยูคาลิปตัส และบางส่วนโค่นต้นลำไยที่มีอายุมากออกเพื่อปลูกใหม่ ในขณะที่พบว่าผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะแหล่งผลิตสำคัญทางภาคเหนือและภาคตะวันออก เนื่องจากปีที่แล้วราคาลำไยอยู่ในเกณฑ์ดี จึงใจให้เกษตรกรรูดสารโพแทสเซียมคลอไรด์เพื่อชักนำการออกดอก และมีการจัดหาแหล่งน้ำเพื่อเตรียมการรับมือกับสภาพอากาศร้อน ประกอบกับปีที่แล้วต้นลำไยบางส่วนอยู่ในช่วงพักต้นและไม่มีการเก็บเกี่ยวผลผลิต ทำให้ปีนี้ต้นสมบูรณ์ การออกดอกติดผลมากขึ้น ส่งผลให้ภาพรวมผลผลิตทั้งประเทศเพิ่มขึ้น โดยราคาลำไยเกรด A ที่เกษตรกรขายได้ที่หน้าสวนอยู่ที่ 27.82 บาทต่อ กก. ลดลงร้อยละ 9.79 เมื่อเทียบกับปี 2566 ในส่วนของ**มังคุด**มีเนื้อที่ยืนต้นและเนื้อที่ให้ผลลดลงจากปีที่แล้ว เนื่องจากแหล่งผลิตที่สำคัญในภาคตะวันออกและภาคใต้ เช่น จันทบุรี ระยอง ชุมพร สุราษฎร์ธานี และระนอง เกษตรกรโค่นต้นมังคุดเพื่อเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น เช่น ทุเรียน ยางพารา และปาล์มน้ำมัน บางส่วนโค่นต้นมังคุดที่เคยให้ผลในส่วนที่ปลูกผสมกับทุเรียนออก เพื่อให้มีช่องว่างระหว่างต้นทุเรียนมากขึ้น ทำให้ต้นทุเรียนทรงพุ่มใหญ่ขึ้นและมีการสังเคราะห์แสงได้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม จากการที่ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น เนื่องจากแหล่งผลิตสำคัญในภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ตราด และระยอง มีสภาพอากาศเอื้ออำนวยในช่วงมังคุดออกดอกติดผล ทำให้การออกดอกติดผลดี ประกอบกับปีที่แล้วมังคุดออกดอกติดผลน้อย จึงมีเวลาพักต้นเพื่อสะสมอาหาร ทำให้ต้นมังคุดสมบูรณ์ ส่งผลให้

ภาพรวมผลผลิตทั้งประเทศเพิ่มขึ้น โดยราคามังคุดละแวกที่เกษตรกรขายได้ที่หน้าสวนอยู่ที่ 39.46 บาทต่อกก. ลดลงร้อยละ 0.43 เมื่อเทียบกับปี 2566

ในส่วนของการนำเข้าผลไม้จากไทยของจีนสูงสุด 4 รายการแรก คือ ทุเรียน ลำไย มะพร้าว และมังคุด จากสถิติการนำเข้าของจีนในปี 2567 พบว่ามีการนำเข้าลำไย และมังคุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.74 และ 7.73 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี 2566 ในขณะที่มีการนำเข้าทุเรียน และมะพร้าว ลดลงร้อยละ 12.79 และ 42.17 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาที่มูลค่าของการนำเข้าทางฝั่งจีนเมื่อเทียบเป็นสกุลเงินบาท พบว่ามูลค่านำเข้าต่อกก. ของมะพร้าว และทุเรียน เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.11 และ 2.44 ตามลำดับ ในขณะที่มูลค่านำเข้าต่อกก. ของลำไย และมังคุด ลดลงร้อยละ 3.20 และ 19.55 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี 2566 และพบว่ามูลค่าการนำเข้าต่อกก. สูงกว่าราคาที่เกษตรกรขายได้ โดยทุเรียน ลำไย และมังคุด มีมูลค่าการนำเข้าต่อกก. ในปี 2567 สูงกว่าราคาเฉลี่ยที่เกษตรกรขายได้หน้าสวนทั่วไปประมาณร้อยละ 43.39 59.85 และ 112.85 ตามลำดับ เนื่องจากผลไม้ก่อนส่งออกต้องมีการคัดเลือกคุณภาพของผลไม้โดยนำเกรดดีส่งออก ผ่านกระบวนการในการยืดอายุในการเก็บรักษา การจัดบรรจุภัณฑ์ และการขนส่ง ทำให้มีการเพิ่มมูลค่าของผลไม้ตามลำดับ

ในประเทศจีนก็เหมือนกับในประเทศต่าง ๆ ที่มีตลาดกลางในการซื้อขายส่งผลไม้ที่ผลิตได้ในประเทศและผลไม้นำเข้าจากต่างประเทศ ตลาดกลางซื้อขายส่งผลไม้ที่ใหญ่ที่สุดของจีนอยู่ที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานในนครกว่างโจว มีปริมาณการนำเข้าผลไม้จากต่างประเทศคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60 - 70 ของปริมาณการนำเข้าผลไม้ของจีน ร้อยละ 30 - 35 ของผลไม้นำเข้าเป็นผลไม้ไทย โดยผลไม้ไทยที่ส่งออกไปยังประเทศจีนร้อยละ 60 - 70 ส่งผ่านตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน ก่อนกระจายไปยังมณฑลต่าง ๆ ทั่วประเทศจีน

สำหรับผู้บริโภคชาวจีนทั่วไปหากจะเลือกซื้อผลไม้นำเข้าจากต่างประเทศนั้นก็สะดวกเนื่องด้วยปัจจุบันห้างโมเดิร์นเทรดในเมืองต่าง ๆ ทั่วประเทศจีน อาทิ AEON, LOTUS, VANGUARD, O'Le, HUALIAN, YONGHUI, WALMART, HEMA รวมถึงร้านจำหน่ายผลไม้ของบริษัท Shenzhen Pagoda Industrial (Group) จำกัด ซึ่งจำหน่ายผลไม้ระดับพรีเมียมที่มีสาขากว่า 5,000 สาขาทั่วประเทศจีน ต่างก็มีจำหน่ายผลไม้นำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งผลไม้ไทยก็เป็นหนึ่งในผลไม้ที่ห้างโมเดิร์นเทรดต่าง ๆ เลือกสรรที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้ผู้บริโภค

ทุเรียน

จีนเป็นตลาดส่งออกทุเรียนที่สำคัญของไทย ทุเรียนเป็นผลไม้ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่สามารถทดแทนด้วยผลไม้ชนิดอื่นได้ โดยชาวจีนจัดให้ทุเรียนเป็น “水果王” (สวี่กั๋วหวัง) หรือก็คือ “King of Fruit” เนื่องจากเป็นผลไม้ที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง ด้วยลักษณะเฉพาะและคุณภาพของทุเรียนไทยทำให้ผู้บริโภคชาวจีนตอบรับและนิยมรับประทานทุเรียนเพิ่มมากขึ้น ในนครกว่างโจวสามารถพบเห็นร้านและบูธจำหน่ายทุเรียนไทยโดยเฉพาะ กระจายอยู่ทั่วไปในช่วงที่ทุเรียนไทยออกผลผลิต นอกจากนี้ ร้านอาหารและภัตตาคารในจีนก็มีการนำทุเรียนไปประยุกต์ในเมนูอาหารคาวและหวานด้วย เช่น พิซซ่าทุเรียน พัพเพทุเรียน พายทุเรียน สมูทตี้ทุเรียน เป็นต้น ในปัจจุบันจีนอนุญาตให้นำเข้าทุเรียนสดจากประเทศไทย เวียดนาม (เริ่มนำเข้าตั้งแต่เดือนกันยายน 2565) ฟิลิปปินส์ (เริ่มนำเข้าตั้งแต่เดือนเมษายน 2566) มาเลเซีย (เริ่มนำเข้าตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2567) และกัมพูชา (เริ่มนำเข้าตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2568)

ตารางที่ 12 ปริมาณการนำเข้าทุเรียนสดจากประเทศไทยของจีน ปี 2565 - 2567 ตามปริมาณการค้าต่างประเทศ
รายละเอียดการปกครองระดับมณฑลของจีน

ลำดับ	เขตการปกครองระดับมณฑล	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567		การเปลี่ยนแปลง ปี 2567 เทียบปี 2566 (%)
		ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	สัดส่วน การนำเข้า (%)	
	รวมทั้งหมด	783,581	928,645	809,882	100.00	-12.79
1	มณฑลกว่างตุง	319,363	319,062	227,144	28.05	-28.81
2	มณฑลยูนนาน	116,021	150,541	153,433	18.95	1.92
3	มณฑลเจ้อเจียง	79,566	90,076	85,581	10.57	-4.99
4	เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง	73,383	125,215	81,529	10.07	-34.89
5	มณฑลเสฉวน	6,998	21,449	47,928	5.92	123.45
6	นครเซี่ยงไฮ้	13,918	24,809	34,618	4.27	39.54
7	มณฑลเหอเป่ย์	-	22,413	32,895	4.06	46.77
8	มณฑลหูเป่ย์	366	5,929	25,575	3.16	331.37
9	นครฉงชิ่ง	88,042	64,496	18,886	2.33	-70.72
10	กรุงปักกิ่ง	3,085	7,349	15,277	1.89	107.86
11	มณฑลหูหนาน	18,565	23,731	12,985	1.60	-45.28
12	มณฑลชานตง	25,170	24,038	10,220	1.26	-57.48
13	มณฑลไห่หนาน	6,557	6,683	9,027	1.11	35.08
14	มณฑลฝูเจี้ยน	6,173	5,297	8,715	1.08	64.53
15	มณฑลอานฮุย	4,855	10,276	8,504	1.05	-17.25
16	มณฑลเหอหนาน	1,000	2,251	7,994	0.99	255.08
17	มณฑลเหลียวหนิง	179	4,215	6,194	0.76	46.94
18	มณฑลเจียงซู	8,937	10,568	6,142	0.76	-41.88
19	มณฑลกุ้ยโจว	4,616	7,035	5,962	0.74	-15.26
20	นครเทียนจิน	3,963	1,579	4,237	0.52	168.31
21	มณฑลเจียงซี	2,773	98	3,760	0.46	37.21 เท่า
22	มณฑลส่านซี	17	35	1,407	0.17	39.70 เท่า
23	เขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์	33	240	957	0.12	298.93
24	มณฑลชานซี	-	302	619	0.08	104.74
25	เขตปกครองตนเองทิเบต	-	-	101	0.01	n/a
26	มณฑลชิงไห่	-	779	88	0.01	-88.75
27	มณฑลกานซู	-	0.16	86	0.01	536.95 เท่า
28	เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน	-	-	17	0.00	n/a
29	มณฑลจี๋หลิน	-	178	3	0.00	-98.25

จากตารางที่ 12 พบว่า การนำเข้าทุเรียนสดจากไทยของจีนในปี 2567 ร้อยละ 28.05 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลกว่างตุง ร้อยละ 18.95 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน ร้อยละ 10.57 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเจ้อเจียง ร้อยละ 10.07 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในเขตฯ กว่างซีจ้วง และร้อยละ 5.92

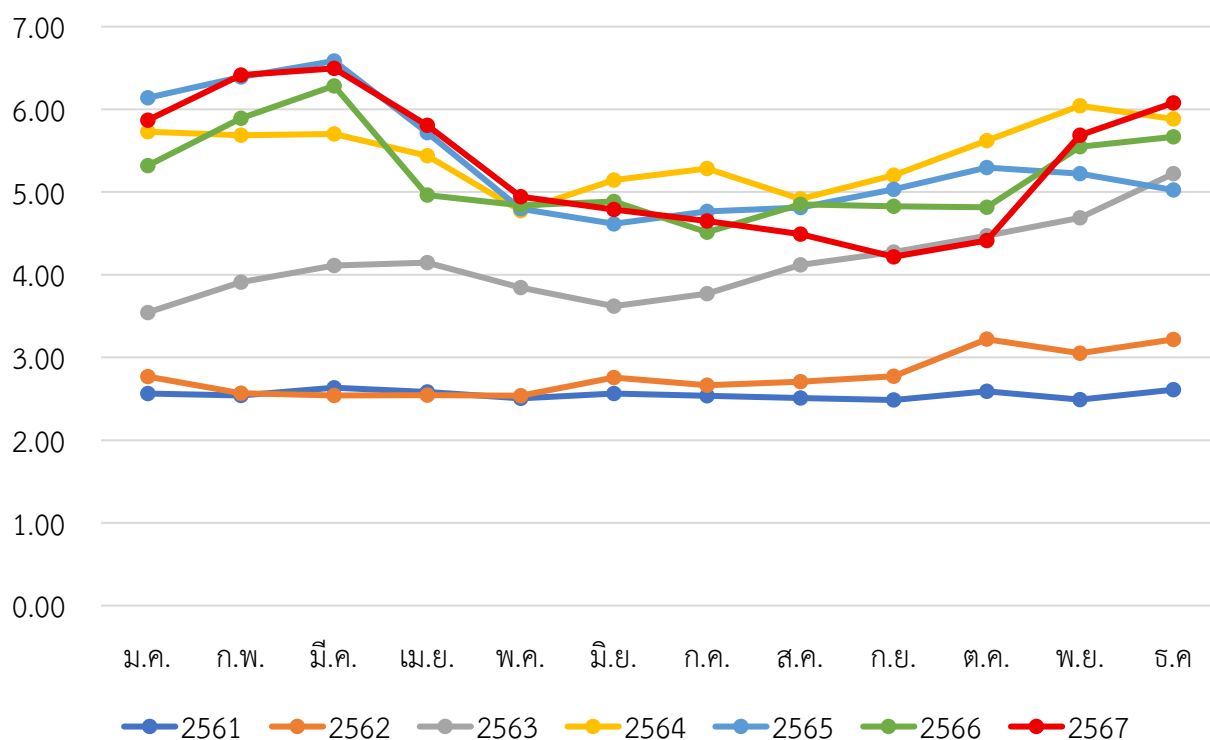
ฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว (www.opsmoac.go.th/guangzhou)

เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเสฉวน และยังพบว่าการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน เสฉวน เซี่ยงไฮ้ หูเป่ย์ ปักกิ่ง และไห่หนาน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นว่าการขนส่งทุเรียนจากไทยไปจีน ในปี 2567 ส่วนใหญ่ใช้เส้นทางการขนส่งทางเรือจากไทยไปจีน ไปยังมณฑลกวางตุ้ง (ทั้งทางเส้นทางขนส่งเรือตรงจากไทยไปท่าเรือของมณฑลกวางตุ้ง และทางเรือจากไทยไปฮ่องกงและใช้รถลากตู้คอนเทนเนอร์ไปยังจีนแผ่นดินใหญ่ผ่านเมืองเซินเจิ้น) รองลงมาเป็นการขนส่งทางบกทั้งเส้นทาง R3A และทางเส้นทางรถไฟลาว-จีน ไปยังมณฑลยูนนาน และมณฑลเสฉวน ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และการขนส่งจากไทย ผ่านลาว เวียดนาม และเข้าจีนที่เขตฯ กว่างซีจ้วง โดยการขนส่งทุเรียนผ่านเส้นทางการขนส่งทางบกทางรถยนต์มีความคล่องตัวและใช้ระยะเวลาในการขนส่งเร็วกว่าการขนส่งทางเรือ สามารถตอบสนองกับความต้องการของตลาดโดยเฉพาะการค้าผ่านช่องทางออนไลน์ โดยผู้นำเข้า/ผู้ขายรับคำสั่งซื้อจากผู้ซื้อผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ล่วงหน้าเมื่อสินค้ามาถึงที่ด่านก็จะกระจายขนส่งให้กับลูกค้าโดยพัสดุด่วนต่อไป ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนในการบริหารจัดการการขายและการจัดเก็บสินค้าลงได้ด้วยเช่นกัน โดยมี การจำหน่ายโดยผู้นำเข้ารายย่อยเพิ่มขึ้นตามสภาพความต้องการของตลาดการค้าออนไลน์ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกัน

เมื่อพิจารณาจากสถิติการนำเข้าทุเรียนโดยผู้จดทะเบียนบริษัทในเขตการปกครองระดับมณฑลต่าง ๆ ของจีน พบว่าตอนุมาณได้ว่าตลาดทุเรียนของไทยส่วนใหญ่อยู่ทางมณฑลตอนใต้ของจีน โดยเฉพาะมณฑลกวางตุ้ง ซึ่งเป็นมณฑลที่มีประชากรมากที่สุดของจีนกว่า 128 ล้านคน และมีสภาพการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับต้น ๆ ของจีน ตลาดทางภาคตะวันออก คือ มณฑลเจ้อเจียง นครเซี่ยงไฮ้ และมณฑลชานตง ในขณะที่ตลาดที่น่าสนใจไม่น้อย คือ ตลาดทางตอนกลางและตะวันตกของจีน ได้แก่ มณฑลหูเป่ย์ หูหนาน เหอหนาน เสฉวน กุ้ยโจว และนครฉงชิ่ง ซึ่งมีผู้นำเข้าทุเรียนที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลดังกล่าวนำเข้าทุเรียนรวม 119,329 ตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.73 ของการนำเข้าทุเรียนจากไทยของจีน สะท้อนให้เห็นถึงโอกาสในการขยายตลาดทุเรียนในภาคกลางและตะวันตกของจีน

ในขณะที่การนำเข้าทุเรียนโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีน้อย เนื่องจากการขนส่งทางเรือต้องใช้เวลาในการขนส่งนานและเที่ยวเรือมีจำนวนน้อย อย่างไรก็ตาม พบว่าการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑล/เขตการปกครองทางชายฝั่งภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือของจีนที่มีท่าเรือและสถานที่ควบคุมตรวจสอบผลไม้นำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น มณฑลเหอเป่ย์ มีการนำเข้าทุเรียน 32,895 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 46.77 กรุงปักกิ่งมีการนำเข้า 15,277 ตัน เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 107.86 และมณฑลเหลียวหนิงมีการนำเข้า 6,194 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 46.94 เมื่อเทียบกับปี 2566 นอกจากนี้ การขนส่งทุเรียนผ่านเส้นทางรถไฟลาว-จีน ก็จะมีโอกาสในการกระจายทุเรียนของ ไทยไปยังภาคเหนือ ภาคตะวันตก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของจีนไปยังมณฑลที่ไม่มีท่าเรือได้อีกทางหนึ่งด้วย

มูลค่าการนำเข้าทุเรียนไทยต่อกก. รายเดือนปี 2561 - 2567 (ดอลลาร์สหรัฐต่อกก.)

เมื่อพิจารณามูลค่าการนำเข้าทุเรียนไทยต่อ กก. ของจีน ที่มีการนำเข้าช่วงปี 2561 - 2567 จะพบว่าในช่วงปี 2561 (กราฟเส้นสีน้ำเงินเข้ม) และปี 2562 (กราฟเส้นสีส้ม) มูลค่าการนำเข้าต่อ กก. ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก โดยมูลค่าการนำเข้าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.55 และ 2.78 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม พบว่าหลังจากงานตรวจสอบและกักกันถูกรวบเข้ากับงานของศุลกากรในปี 2561 มูลค่าการนำเข้าทุเรียนไทยต่อ กก. มีการปรับเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดตั้งแต่ช่วงปลายปี 2562 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นผลจากการที่ศุลกากรจีนมีความเข้มงวดในการปราบปรามการลักลอบหนีศุลกากรในผลไม้นำเข้าดังกล่าวมาแล้ว โดยมูลค่าการนำเข้าทุเรียนไทยต่อ กก. เข้าสู่ช่วงปกติใหม่ตั้งแต่ช่วงปี 2564 เป็นต้นมา โดยอยู่ในช่วง 4.22 - 6.58 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. โดยปี 2567 มูลค่าการนำเข้าทุเรียนไทยต่อ กก. อยู่ในช่วง 4.22 - 6.49 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5.32 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.32 เมื่อเทียบกับมูลค่าเฉลี่ยการนำเข้าทุเรียนไทยต่อ กก. ของปี 2566 (ปี 2566 มูลค่าการนำเข้าทุเรียนไทยต่อ กก. อยู่ในช่วง 4.51 - 6.28 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5.20 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก.)

จากแนวโน้มดังกล่าว ผู้ประกอบการส่งออกทุเรียนของไทยจึงควรจัดทำเอกสารราคาซื้อขายตามความเป็นจริงเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าการส่งออกที่แท้จริง ซึ่งจะเป็ข้อมูลให้ศุลกากรจีนในการประเมินราคาในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้สอดคล้องตามความเป็นจริงตามช่วงฤดูกาลของทุเรียนในอนาคต เพื่อสร้างความยั่งยืนในการค้าทุเรียนในตลาดจีน

<u>จุดแข็ง</u> 1. มีผลผลิตทั้งปี มีมากในช่วงเดือนเมษายน - สิงหาคม 2. มีเนื้อที่ให้ผลผลิต 1,138,475 ไร่ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เป็นผลไม้ที่ให้ผลผลิตต่อไร่มากที่สุด ปี 2567 ประมาณ 1,131 กก./ไร่ 3. เป็นผลไม้ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่สามารถทดแทนด้วยผลไม้ชนิดอื่นได้	<u>จุดอ่อน</u> 1. การเก็บผลผลิตและการขนส่งหากไม่ระมัดระวังจะทำให้ผลผลิตเสียหายได้ อาทิ การขึ้นราดำในทุเรียน 2. อายุในการเก็บรักษาผลทุเรียนประมาณ 2 สัปดาห์ แต่ต้องควบคุมอุณหภูมิที่ 15 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 85 - 90 หากไม่ได้อยู่ในสภาพข้างต้นอายุในการเก็บรักษาก็จะสั้นลง
<u>โอกาส</u> 1. เป็นผลไม้ที่จีนยังเพาะปลูกได้ไม่มาก ยังต้องพึ่งพาการนำเข้าเกือบทั้งหมด 2. การส่งเสริมพัฒนาพันธุ์ทุเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดระดับบนของจีน 3. การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมทุเรียนพันธุ์อื่น ๆ ของไทยในตลาดจีน นอกจากพันธุ์หมอนทองที่มีจำหน่ายทั่วไปในตลาด	<u>อุปสรรค</u> 1. ปัจจุบันจีนอนุญาตให้นำเข้าทุเรียนผลสดจากประเทศไทย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และกัมพูชา ในขณะที่ประเทศอินโดนีเซีย และสปป.ลาว อยู่ระหว่างการเจรจาขอเปิดตลาดกับจีน ส่งผลให้มีผู้เข้ามาแย่งส่วนแบ่งในตลาดเพิ่มมากขึ้น และการแข่งขันจะรุนแรงเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจกระทบต่อราคาของทุเรียนที่จำหน่ายในจีน 2. ทุเรียนมาเลเซียพันธุ์คูนยิต (Kunyt) หรือมุขางคิงได้รับการขนานนามว่าเป็นราชาทุเรียนของมาเลเซีย (Musang King Durian) มีกลิ่นฉุน รสหวานจัด และมีเม็ดขนาดเล็ก รวมถึงพันธุ์หนามดำ ได้รับความนิยมในตลาดระดับสูงของจีน 3. มณฑลไห่หนานได้เริ่มขยายพื้นที่เพาะปลูกทุเรียนหลังปี 2562 ที่พบว่าต้นทุเรียน 40 ต้น ที่ปลูกในสวนเงาะหัวเซ่ง อำเภอกาเปิงของไห่หนานให้ผลผลิตได้ ปัจจุบันมณฑลไห่หนานมีเนื้อที่เพาะปลูกทุเรียนราว 16,667 ไร่ ในปี 2566 ให้ผลผลิตราว 50 ตัน ในปี 2567 ให้ผลผลิตราว 250 ตัน และในปี 2568 คาดว่าจะมีประมาณ 2,000 ตัน ซึ่งยังไม่เพียงพอที่จะทำตลาดทุเรียนไห่หนานในจีนได้ คาดว่าในปีต่อ ๆ ไปผลผลิตจะเริ่มมีมากขึ้น โดยผลผลิตทุเรียนที่ไห่หนานจะเน้นคุณภาพที่สูงค่าขึ้น เป็นตัวชูโรงสร้างความแตกต่างกับทุเรียนที่นำเข้าจากต่างประเทศ 4. เกษตรกรในเมืองเม่าหมิงมณฑลกว่างตุงได้นำทุเรียนพันธุ์มุขางคิงและหนานดำมาทดลองปลูกเมื่อปี 2561 ซึ่งพบว่ามีส่วนออกดอกและติดผลครั้งแรกเมื่อเดือนพฤษภาคม 2565 โดยฐานการเพาะปลูกมีพื้นที่ 125 ไร่ มีการเพาะพันธุ์กล้าทุเรียน 200,000 ต้น จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่สามารถให้ผลผลิตได้

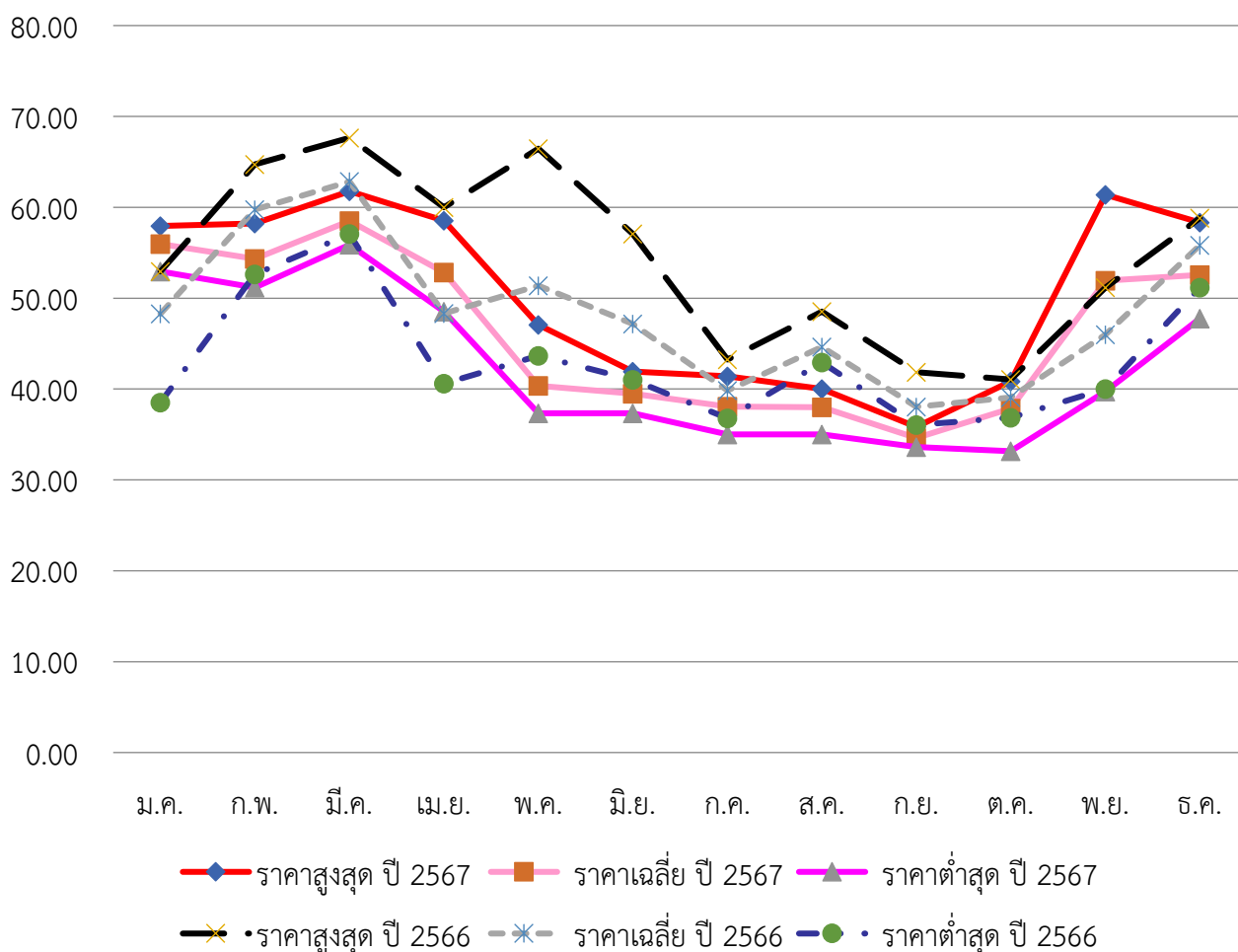

การสร้างโครงเหล็กครอบต้นทุเรียนเพื่อป้องกันผลกระแทกจากพายุ ผลผลิตทุเรียนในฐานการเพาะปลูกในมณฑลไห่หนาน

ตารางที่ 13 ราคาขายส่งทุเรียนไทยที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน (หยวน/กก.) ปริมาณนำเข้าทุเรียนไทย
ของจีน (ตัน) ปริมาณผลผลิตของไทย (ตัน) และปริมาณนำเข้าทุเรียนจากประเทศอื่นของจีน (ตัน)
รายเดือนของปี 2566 - 2567

ราคาขายส่งทุเรียน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ราคาสูงสุดปี 2567	57.94	58.24	61.76	58.53	47.06	41.91	41.39	40.00	35.83	40.83	61.39	58.33	50.27
ราคาเฉลี่ยปี 2567	55.97	54.33	58.50	52.83	40.37	39.50	38.08	38.01	34.62	37.87	51.95	52.57	46.22
ราคาต่ำสุดปี 2567	52.94	51.18	55.88	48.53	37.35	37.35	35.00	35.00	33.61	33.16	39.72	47.78	42.29
ปริมาณนำเข้าปี 2567	10,144	9,470	7,649	94,135	299,139	137,772	78,150	60,742	57,672	29,999	11,466	13,544	809,882
ปริมาณผลผลิตปี 2567	14,029	10,811	11,069	282,764	355,482	182,375	143,248	145,308	63,838	17,118	22,652	38,354	1,287,047
ปริมาณนำเข้าจาก ประเทศอื่น ปี 2567	22,564	10,932	12,958	34,510	81,123	113,279	67,250	111,640	170,213	87,737	21,990	16,333	750,530
ราคาสูงสุดปี 2566	52.94	64.71	67.65	60.00	66.47	57.06	43.24	48.53	41.84	41.05	51.18	58.82	54.46
ราคาเฉลี่ยปี 2566	48.27	59.77	62.83	48.32	51.37	47.18	39.84	44.62	38.05	39.09	46.00	55.84	48.43
ราคาต่ำสุดปี 2566	38.53	52.63	57.06	40.59	43.68	41.03	36.76	42.94	36.05	36.84	40.00	51.18	43.11
ปริมาณนำเข้าปี 2566	23,195	16,231	24,561	206,436	175,582	154,503	153,078	70,349	54,762	25,206	11,264	13,477	928,645
ปริมาณผลผลิตปี 2566	16,531	17,121	67,895	437,185	168,409	348,774	145,384	111,141	94,905	28,929	16,826	22,878	1,475,978
ปริมาณนำเข้าจาก ประเทศอื่น ปี 2566	8,613	4,881	13,880	14,274	47,873	96,908	47,560	36,950	89,081	94,906	27,545	13,411	495,881

กราฟแสดงราคาขายส่งทุเรียนไทยรายเดือนของปี 2566-2567 (หยวน/กก.)

จากตารางที่ 13 พบว่า ในปี 2567 ช่วงเดือนที่มีการนำเข้าทุเรียนมากสอดคล้องกับผลผลิตของไทยที่ออกมาก คือ ช่วงเดือนพฤษภาคม - สิงหาคม จึงเป็นช่วงที่ราคาซื้อขายต่ำในช่วงปีตามกลไกตลาด โดยในช่วงต้นฤดูและปลายฤดูผลผลิตของทุเรียนจะเป็นช่วงที่ราคาขายส่งในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานอยู่ในระดับสูง โดยราคาขายส่งเฉลี่ยในช่วงเดือนมกราคม - มีนาคม มีการปรับเพิ่มขึ้น และเริ่มลดลงอย่างเห็นได้ชัดตั้งแต่เดือนพฤษภาคมซึ่งมีการนำเข้ามา มาก โดยมีราคาขายส่งโดยเฉลี่ยต่ำสุดในเดือนกันยายนอยู่ที่ 34.62 หยวนต่อ กก. ในขณะที่มีการปรับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เดือนตุลาคมเนื่องจากเข้าสู่ช่วงปลายฤดูผลผลิตเริ่มลดลง ปริมาณการนำเข้าก็ลดลงราคาจึงปรับเพิ่มสูงขึ้น โดยมีราคาขายส่งเฉลี่ยสูงสุดในเดือนมีนาคมอยู่ที่ 58.50 หยวนต่อ กก. และพบว่าราคาขายส่งเฉลี่ยรายเดือนของปี 2567 (กราฟเส้นสีชมพูอ่อน) ส่วนใหญ่น้อยกว่าราคาขายส่งเฉลี่ยรายเดือนของปี 2566 (กราฟเส้นสีเขียว) โดยราคาขายส่งเฉลี่ยตลอดทั้งปีของปี 2567 อยู่ที่ 46.22 หยวนต่อ กก. เมื่อเทียบกับปี 2566 ซึ่งอยู่ที่ 48.43 หยวนต่อ กก. ลดลงร้อยละ 4.56 และพบว่าในปี 2567 ราคาขายส่งทุเรียนในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานมีความผันผวนของราคาสูงสุดและราคาต่ำสุดในแต่ละเดือนโดยเฉลี่ยน้อยกว่าปี 2566 โดยในปี 2567 มีช่วงแกว่งของราคาสูงสุดและต่ำสุดต่อ กก. เฉลี่ยอยู่ที่ 7.98 หยวน ในขณะที่ปี 2566 อยู่ที่ 11.35 หยวน

ความผันผวนของราคาขายส่งในปี 2567 น้อยกว่าปี 2566 เนื่องจากในปี 2567 แม้ว่าจีนมีการนำเข้าทุเรียนจากไทยลดลงตามจำนวนผลผลิตที่ลดลงเมื่อเทียบกับปี 2566 แต่พบว่ามี การนำเข้าทุเรียนจากประเทศอื่นเพิ่มขึ้นเพื่อเติมเต็มความต้องการของตลาด โดยพบว่ามี การนำเข้าทุเรียนจากประเทศอื่นมาก

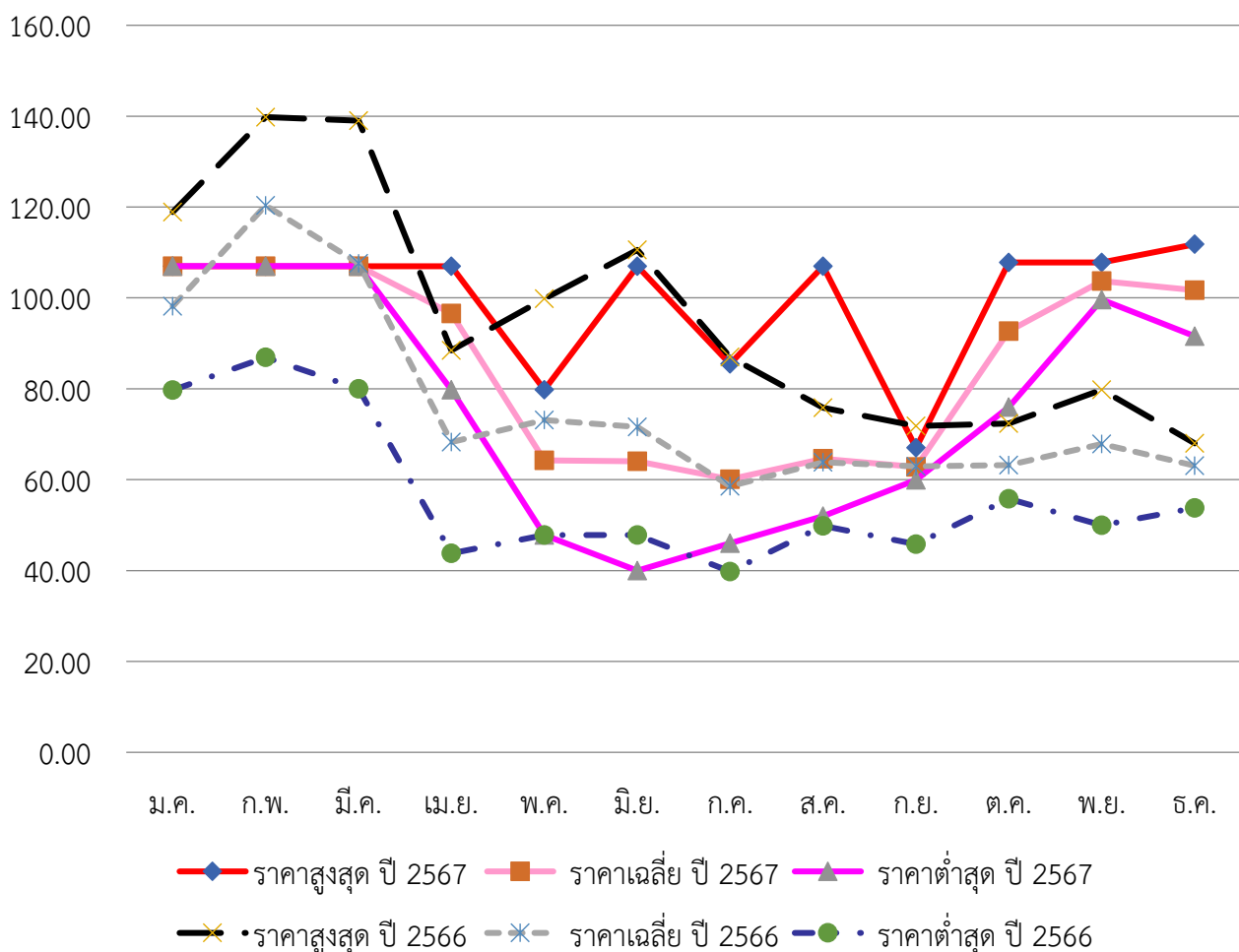
ในช่วงเดือน พฤษภาคม - ตุลาคม ส่งผลให้ความผันผวนของราคาในช่วงเวลาดังกล่าวน้อยกว่าในปี 2566 อย่างเห็นได้ชัด ในภาพรวมจึงทำให้มีความผันผวนของราคาโดยเฉลี่ยน้อยกว่าปี 2566

เมื่อพิจารณาราคาขายปลีกทุเรียนที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวจากการเก็บข้อมูล รายสัปดาห์ตลอดทั้งปี 2565 - 2566 ที่ผ่านมาใน 8 แห่ง ได้แก่ Lotus, Aeon, Yonghui, Vanguard, Hema, O'Le, Walmart และร้าน Pagoda ซึ่งเป็นร้านจำหน่ายผลไม้ระดับพรีเมียมที่มีสาขากว่า 5,000 สาขา ทั่วประเทศจีน ได้ผลดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ราคาขายปลีกทุเรียนไทยที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจว (หยวน/กก.) รายเดือนของปี 2566 - 2567

ราคาขายปลีกทุเรียน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ราคาสูงสุด ปี 2567	107.00	107.00	107.00	107.00	79.80	107.00	85.45	107.00	67.00	107.80	107.80	111.80	100.14
ราคาเฉลี่ยปี 2567	107.00	107.00	107.00	96.56	64.27	64.04	60.09	64.59	62.78	92.68	103.70	101.70	85.95
ราคาต่ำสุด ปี 2567	107.00	107.00	107.00	79.80	47.80	39.98	45.98	51.98	59.96	75.96	99.60	91.60	76.14
ราคาสูงสุด ปี 2566	118.89	139.80	139.00	88.44	99.80	110.55	87.00	75.80	71.80	72.36	79.80	67.98	95.94
ราคาเฉลี่ยปี 2566	98.13	120.36	107.57	68.26	73.09	71.62	58.56	63.83	62.91	63.20	67.82	63.07	76.54
ราคาต่ำสุด ปี 2566	79.69	86.91	79.98	43.80	47.80	47.80	39.80	49.80	45.80	55.80	49.98	53.80	56.75

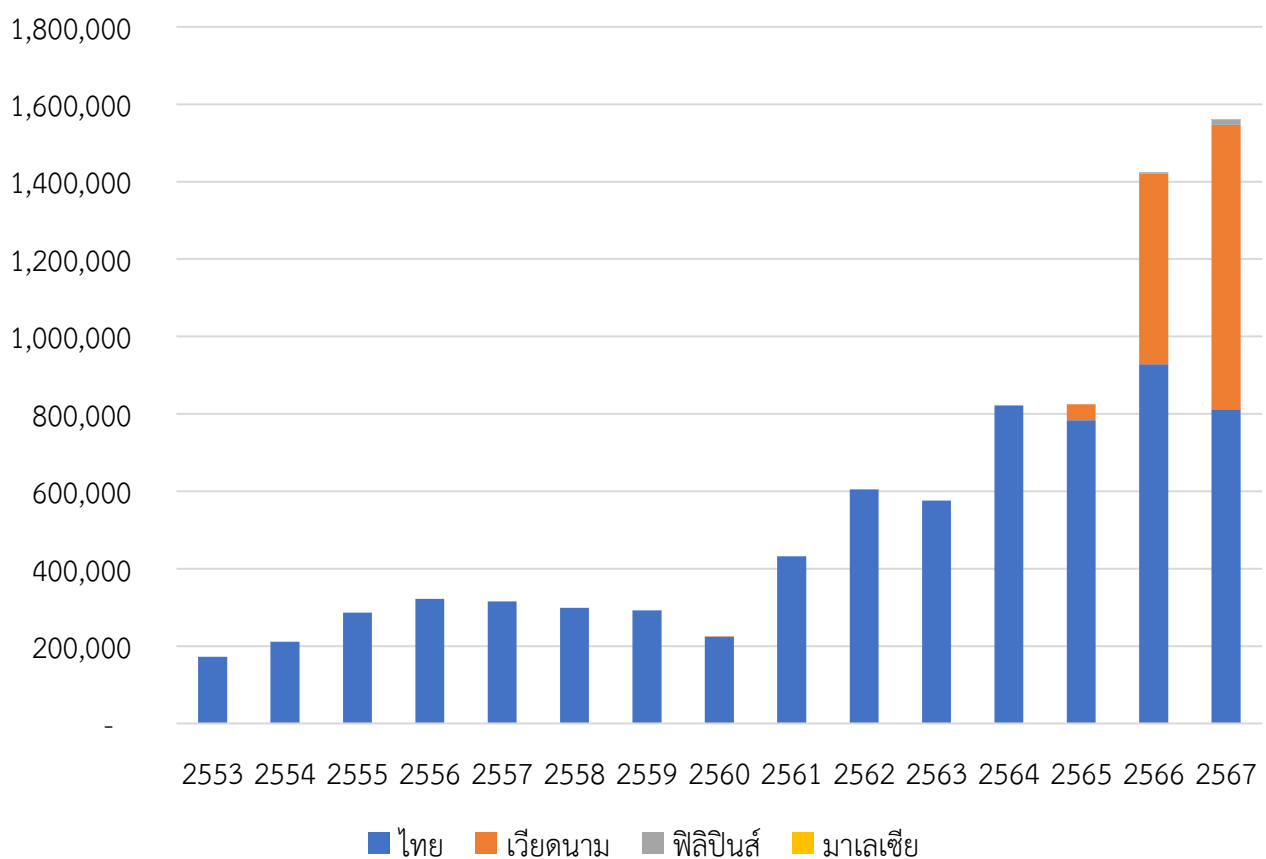
กราฟแสดงราคาขายปลีกทุเรียนรายเดือนของปี 2566-2567 (หยวน/กก.)

จากตารางที่ 14 พบว่า ในปี 2566 ราคาขายปลีกทุเรียนไทยสอดคล้องเป็นในทิศทางเดียวกับราคาขายส่ง คือ ช่วงเดือนพฤษภาคม - สิงหาคม เป็นช่วงที่ผลผลิตมากและมีการนำเข้ามาก ราคาซื้อขายในช่วงปีจึงต่ำตามกลไกตลาด ในขณะที่ช่วงต้นปีซึ่งเป็นช่วงต้นฤดูกาลของทุเรียน และช่วงปลายปีซึ่งเป็นช่วงปลายฤดูกาลเป็นช่วงที่ราคาขายปลีกอยู่ในระดับสูง ในขณะที่ผลผลิตมีน้อย โดยพบว่าราคาขายปลีกเฉลี่ยรายเดือนของปี 2567 (กราฟเส้นสีชมพูอ่อน) ส่วนใหญ่มากกว่าราคาขายปลีกเฉลี่ยรายเดือนของปี 2566 (กราฟเส้นปะสีเทา) โดยราคาขายปลีกเฉลี่ยตลอดทั้งปีของปี 2567 อยู่ที่ 85.95 หยวนต่อ กก. เมื่อเทียบกับปี 2566 อยู่ที่ 76.54 หยวนต่อ กก. เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.29 เนื่องจากราคาจำหน่ายทุเรียนไทยในตลาดโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวในช่วงต้นปีและปลายปีอยู่ในระดับสูงเพราะมีการการนำเข้าน้อยกว่าปี 2566 ตามผลผลิตที่ลดลงส่งผลให้มีร้านจำหน่ายที่น้อยโดยส่วนใหญ่จำหน่ายในร้านระดับพรีเมียม และพบว่าในปี 2567 ราคาขายปลีกทุเรียนในตลาดโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวมีความผันผวนของราคาสูงสุดและราคาต่ำสุดในแต่ละเดือนโดยเฉลี่ยน้อยกว่าปี 2566 โดยในปี 2567 มีช่วงแกว่งของราคาสูงสุดและต่ำสุดต่อ กก. เฉลี่ยอยู่ที่ 24.00 หยวน ในขณะที่ปี 2566 อยู่ที่ 39.19 หยวน

แนวโน้มและโอกาสของทุเรียนไทยในตลาดจีน

กราฟแสดงปริมาณการนำเข้าทุเรียนของจีน ปี 2553 - 2567 (ตัน)

จากกราฟข้างต้น พบว่า จีนมีการนำเข้าทุเรียนผลสด อยู่ที่ระดับประมาณปีละ 300,000 ตัน นานถึง 5 ปี ในช่วงปี 2555 - 2559 แล้วขยับเพิ่มขึ้นอย่างมากในปี 2561 ทะลุระดับ 400,000 ตัน และทะลุระดับ 600,000 ตัน ในปี 2562 ในขณะที่ในปี 2563 มีการนำเข้าลดลงอยู่ที่ 575,529 ตัน เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และในปี 2564 - 2565 ซึ่งจีนและประเทศในอาเซียนมีการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้ดี ก็พบว่ามีการกลับมานำเข้าทุเรียนเพิ่มมากขึ้น โดยมีปริมาณการนำเข้าสูงมากถึงระดับ 800,000 ตัน และเมื่อจีนอนุญาตให้เวียดนามสามารถส่งทุเรียนเข้าจีนได้ตั้งแต่ปลายปี 2565 ส่งผลให้

จีนมีการนำเข้าทุเรียนเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดเป็นระดับ 1.42 ล้านตัน ในปี 2566 และเพิ่มเป็นระดับ 1.56 ล้านตัน ในปี 2567 สะท้อนให้เห็นว่า ตลาดจีนยังคงมีความต้องการบริโภคทุเรียนอีกมาก

ทุเรียนเป็นหนึ่งในผลไม้ที่มีศักยภาพและความโดดเด่นอย่างมาก เนื่องจากลักษณะโดยเฉพาะของทุเรียนซึ่งไม่มีผลไม้อื่นทดแทนได้ การเพิ่มการตลาดทุเรียนในจีนจึงยังเป็นโอกาสเติมเต็มความต้องการของชาวจีนได้อีกมาก

จากการที่ชาวจีนมีกำลังบริโภคเพิ่มขึ้นและการส่งเสริมตลาดทุเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยมีจำหน่ายทั้งในตลาดค้าส่ง ตลาดค้าปลีก รวมถึงการจำหน่ายในช่องทางออนไลน์ที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างมาก ซึ่งนอกจากการบริโภคทุเรียนสดแล้ว ยังมีการนำไปแปรรูปที่หลากหลาย อาทิ พืชชาหน้าทุเรียน ขนมเปียะไส้ทุเรียน ขนมไหว้พระจันทร์ไส้ทุเรียน ไอศกรีมทุเรียน ไปจนถึงกาแฟทุเรียน และร้านอาหารที่เน้นการนำทุเรียนมาเป็นส่วนประกอบของอาหาร ซึ่งต่างก็ได้รับความนิยมไม่น้อยในตลาดจีน สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการทุเรียนในตลาดจีนทั้งรูปแบบผลไม้สดและทุเรียนแช่แข็งที่นำไปใช้ในอุตสาหกรรมอาหารและการแปรรูปที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตลาดทุเรียนในจีนที่เติบโตขึ้น นอกจากไทยซึ่งเป็นผู้ผลิตทุเรียนรายใหญ่ของโลกจะได้ประโยชน์แล้ว มาเลเซียซึ่งได้ผลักดันในการส่งออกทุเรียนสดและแช่แข็งทั้งลูกไปจีนก็จะได้รับประโยชน์ด้วยเช่นกัน โดยมาเลเซียจุดเด่นของทุเรียนมุขางคิงเป็นตัวชูโรงในการขยายตลาดทุเรียนมาเลเซียในตลาดจีน ในขณะที่ไทยยังคงเน้นตลาดทุเรียนหมอนทองเป็นหลัก เนื่องจากปริมาณการผลิตมากและราคาย่อมเยากว่าทุเรียนมาเลเซียมาก หากมีการชูโรงทุเรียนพันธุ์พรีเมียมใหม่ที่มีศักยภาพในการทำตลาดเพื่อมาต่อกับทุเรียนมุขางคิงของมาเลเซียก็จะช่วยให้ไทยได้ส่วนแบ่งทุเรียนราคาสูงจากมาเลเซียได้เช่นกัน

นอกจากนี้ประเทศเวียดนาม ฟิลิปปินส์ กัมพูชา และจีน ต่างเร่งพัฒนาอุตสาหกรรมการเพาะปลูกทุเรียนของตนเพื่อเข้ามาแย่งชิงและเติมเต็มความต้องการบริโภคทุเรียนของผู้บริโภคชาวจีน โดยประเทศเวียดนามได้เร่งขยายพื้นที่การเพาะปลูกทุเรียนเพื่อใช้ประโยชน์จากทำเลที่ตั้งซึ่งติดกับประเทศจีน ต้นทุนการขนส่งไปจีนจึงต่ำกว่าประเทศอื่น ทุเรียนเวียดนามจึงมีราคาจำหน่ายต่ำกว่าทุเรียนไทย ในส่วนของการเพาะปลูกทุเรียนในมณฑลไห่หนานของจีนให้ผลผลิตล็อตแรกในปี 2566 ปริมาณราว 40 -50 ตัน ในปี 2567 มีผลผลิตราว 250 ตัน และในปี 2567 คาดว่าจะมีผลผลิตราว 2,000 ตัน นับเป็นการเปิดศักราชความก้าวหน้าของการเพาะปลูกทุเรียนของจีนอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมทุเรียนของจีนจะเน้นจุดเด่นทุเรียนที่สุกคาต้น เพื่อเติมเต็มความต้องการของผู้บริโภคและสร้างมูลค่าเพิ่มที่แตกต่างจากทุเรียนผลสดนำเข้าทั่วไป รวมถึงต้นทุนการเพาะปลูกทุเรียนของจีนที่สูงกว่าต่างประเทศ เนื่องจากสภาพภูมิอากาศและผลกระทบจากพายุไต้ฝุ่นที่จะส่งผลต่อปริมาณผลผลิต ส่งผลให้ราคาจำหน่ายทุเรียนผลสดของจีนจะสูงกว่าทุเรียนนำเข้า

อย่างไรก็ดี เกษตรกรและผู้ประกอบการของไทยในห่วงโซ่อุตสาหกรรมทุเรียนของไทยไม่ควรตระหนกกับการเพาะปลูกทุเรียนของจีน แต่ควรตระหนักและให้ความสำคัญกับการควบคุมคุณภาพของทุเรียนไทยตลอดห่วงโซ่อุปทานอย่างเข้มงวด ซึ่งจะเป็นการสร้างจุดแข็งด้านคุณภาพให้กับทุเรียนไทยให้สามารถแข่งขันในตลาดจีนได้อย่างยั่งยืนในสถานการณ์ที่จีนและหลายประเทศต่างเข้ามาช่วงชิงตลาดทุเรียนในจีน รวมถึงควรเตรียมแผนการรับมือให้กับอุตสาหกรรมทุเรียนของไทยในอนาคต ในการพัฒนาแย่งส่วนแบ่งตลาดทุเรียนสดสุกคาต้นที่ขนส่งทางเครื่องบินซึ่งผู้บริโภคสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ตลอดห่วงโซ่อุปทานซึ่งจะสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคชาวจีนต่อทุเรียนสุกคาต้นของผู้ประกอบการไทย ตลอดจนการวิจัยและพัฒนาทุเรียนพันธุ์ใหม่ และสินค้าแปรรูปจากทุเรียนที่หลากหลายเพิ่มขึ้น รวมถึงการแสวงหาและส่งเสริมตลาดผู้บริโภคใหม่เพิ่มเติมจากประเทศจีน เพื่อเตรียมการรองรับผลผลิตทุเรียนจากทั่วโลกที่จะมีมากขึ้นในอนาคต

ในขณะที่ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำกับและเข้มงวดในการผลิต และคัดเลือกทุเรียนที่มีคุณภาพได้มาตรฐานการส่งออก ไม่ให้เกิดปัญหาทุเรียนอ่อน หรือด้อยคุณภาพ โดยเฉพาะ ในช่วงต้นฤดูกาลของผลผลิตเพราะจะกระทบต่อราคาและตลาดทุเรียนไทยในจีนในวงกว้างได้ง่าย รวมถึง การปฏิบัติตามพิธีสารการส่งออกผลไม้จากไทยไปจีนอย่างเคร่งครัด และปฏิบัติตามกฎระเบียบด้าน ความปลอดภัยทางอาหารของจีนที่มีความเข้มงวด เพื่อลดปัญหาการกีดกันทางการค้าที่อาจจะเกิดขึ้น ไปพร้อมกันด้วย

ลำไย

ลำไยเป็นผลไม้ที่จีนสามารถเพาะปลูกได้มากทางตอนใต้ของจีนในมณฑลกว่างตุง ฝูเจี้ยน และเซตฯ กว่างซีจ้วง แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศจีน เนื่องด้วยลำไยในทางการแพทย์แผนจีนนั้น ถือเป็นผลไม้ที่มีสรรพคุณทางยา โดยเกือบทุกส่วนของลำไยสามารถนำมาใช้เป็นยาได้ตั้งแต่เนื้อ เม็ด เปลือก และรากของลำไย

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ส่งออกลำไยรายใหญ่ของโลก มูลค่าการส่งออกปีละไม่ต่ำกว่า 15,000 ล้านบาท ในปี 2567 มีมูลค่าการส่งออก 19,697 ล้านบาท โดยประเทศไทยมีสภาพพื้นที่และภูมิอากาศเหมาะสมกับการปลูกลำไย โดยเฉพาะทางภาคเหนือตอนบนซึ่งได้รับภัยธรรมชาติน้อยกว่าประเทศคู่แข่งที่สำคัญ คือ จีน และเวียดนาม สามารถผลิตลำไยนอกฤดูกาล และสามารถกำหนดระยะเวลาเก็บเกี่ยวในช่วงที่ตลาดต้องการได้ ในขณะที่ประเทศคู่แข่งยังไม่สามารถผลิตลำไยนอกฤดูได้

ตารางที่ 15 การนำเข้าลำไยของจีนปี 2565 - 2567

ประเทศ	ปริมาณนำเข้า (ตัน)				มูลค่านำเข้า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)			
	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	เทียบกับ 2566 (%)	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	เทียบกับ 2566 (%)
รวม	382,573	344,516	381,869	10.84	533.57	454.98	484.99	6.60
ไทย	380,434	327,296	359,160	9.74	530.87	431.38	452.31	4.85
กัมพูชา	1,951	16,723	22,052	31.87	2.61	23.27	32.30	5.77
เวียดนาม	189	497	657	32.28	0.09	0.33	0.38	15.79

ปัจจุบันประเทศที่จีนอนุญาตให้ส่งออกลำไยมายังจีนได้ คือ ไทย เวียดนาม มาเลเซีย อินโดนีเซีย เมียนมา และกัมพูชา จากตารางที่ 15 พบว่า ในปี 2567 จีนมีการนำเข้าลำไยจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.74 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ซึ่งเป็นการนำเข้าจากประเทศไทย กัมพูชา และเวียดนาม โดยในปี 2567 มีการนำเข้าลำไยจากประเทศไทยปริมาณ 359,160 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.74 ในขณะที่มีการนำเข้าจากกัมพูชาภายหลังจากที่จีนอนุญาตให้นำเข้าได้ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2565 โดยมีการนำเข้าปริมาณ 22,052 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.87 และมีการนำเข้าจากเวียดนาม 657 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.28

ตารางที่ 16 ปริมาณการนำเข้าลำไยสดจากประเทศไทยของจีน ปี 2565 - 2567 ตามปริมาณการค้าต่างประเทศ
รายละเอียดการปกครองระดับมณฑลของจีน

ลำดับ	เขตการปกครองระดับมณฑล	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567		การเปลี่ยนแปลง ปี 2567 เทียบปี 2566 (%)
		ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	สัดส่วน การนำเข้า (%)	
	รวมทั้งหมด	380,434	327,296	359,160	100.00	9.74
1	มณฑลกว่างตุง	131,827	102,818	124,745	34.73	21.33
2	นครฉงชิ่ง	107,257	79,678	65,049	18.11	-18.36
3	มณฑลยูนนาน	66,083	61,953	54,609	15.20	-11.85
4	มณฑลหูหนาน	11,311	11,786	18,738	5.22	58.98
5	มณฑลเหอเป่ย์	-	4,708	16,782	4.67	256.46
6	มณฑลเสฉวน	1,782	29,869	16,685	4.65	-44.14
7	นครเซี่ยงไฮ้	8,380	6,149	13,107	3.65	113.16
8	มณฑลเจ้อเจียง	24,005	8,845	11,572	3.22	30.83
9	มณฑลชานตง	8,508	6,921	7,236	2.01	4.56
10	เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง	4,220	1,729	7,058	1.97	308.15
11	มณฑลหูเป่ย์	171	1,511	5,807	1.62	284.33
12	มณฑลอานฮุย	4,259	4,443	5,321	1.48	19.75
13	มณฑลเจียงซู	7,341	2,474	3,666	1.02	48.19
14	มณฑลกุ้ยโจว	2,058	1,936	3,266	0.91	68.69
15	กรุงปักกิ่ง	96	25	1,553	0.43	6039.36
16	มณฑลฝูเจี้ยน	699	397	1,239	0.34	212.21
17	มณฑลเหอหนาน	-	25	1,198	0.33	4746.78
18	มณฑลไห่หนาน	2,338	1,594	734	0.20	-53.95
19	มณฑลกานซู	-	-	574	0.16	n/a
20	มณฑลเหลียวหนิง	25	23	146	0.04	549.17
21	มณฑลส่านซี	-	175	49	0.01	-72.06
22	นครเทียนจิน	74	239	26	0.01	-89.16

จากตารางที่ 16 พบว่า การนำเข้าลำไยสดจากไทยของจีนในปี 2567 ร้อยละ 34.73 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลกว่างตุง ร้อยละ 18.11 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในนครฉงชิ่ง ร้อยละ 15.20 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน และร้อยละ 5.22 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเสฉวน สะท้อนให้เห็นว่าการขนส่งลำไยจากไทยไปจีนในปี 2567 ส่วนใหญ่น่าจะเป็นการใช้เส้นทางขนส่งทางบกจากด่านเชียงของของไทย ผ่านลาว เข้าจีนที่ด่านโมฮาน มณฑลยูนนาน ในเส้นทาง R3A เนื่องจากการขนส่งลำไยทางรถยนต์มีความคล่องตัวซึ่งอยู่ใกล้แหล่งผลิตในภาคเหนือของไทยและใช้ระยะเวลาในการขนส่งเร็วกว่าการขนส่งทางเรือมาก โดยเฉพาะการขนส่งไปยังภาคตะวันตกของจีนไปยังมณฑลยูนนาน นครฉงชิ่ง และมณฑลเสฉวน รวมเป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 37.96 ของการนำเข้าลำไยไทยของจีน ซึ่งมีบางส่วนส่งผ่านทางเส้นทางรถไฟ

ลาว-จีน ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม การขนส่งไปยังมณฑลกว่างต้งก็ยังคงมีส่วนที่มากเพื่อบริโภคในมณฑลและกระจายไปยังมณฑลอื่น ๆ ของจีน

เมื่อพิจารณาจากสถิติการนำเข้าลำไยโดยผู้จดทะเบียนบริษัทในเขตการปกครองระดับมณฑลต่าง ๆ ของจีน พอจะอนุมานได้ว่า ตลาดลำไยของไทยส่วนใหญ่อยู่ทางมณฑลภาคตะวันตกและมณฑลทางตอนใต้ โดยเฉพาะนครฉงชิ่ง และมณฑลเสฉวน ซึ่งบริษัทฉงชิ่ง จินกั๋วหยวน เทรตติ้ง ได้มีการเข้าไปลงทุนตั้งโรงคัดบรรจุลำไยในไทย โดยมีสัดส่วนทางการตลาดมากกว่าร้อยละ 20 ของลำไยไทยที่ส่งไปจีน อย่างไรก็ตาม ลำไยที่บริษัทนำเข้าบางส่วนก็มีการส่งเข้าไปจำหน่ายยังตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานในนครกว่างโจวเพื่อกระจายต่อไปยังตลาดค้าส่งอื่น ๆ ของจีนด้วยเช่นกัน

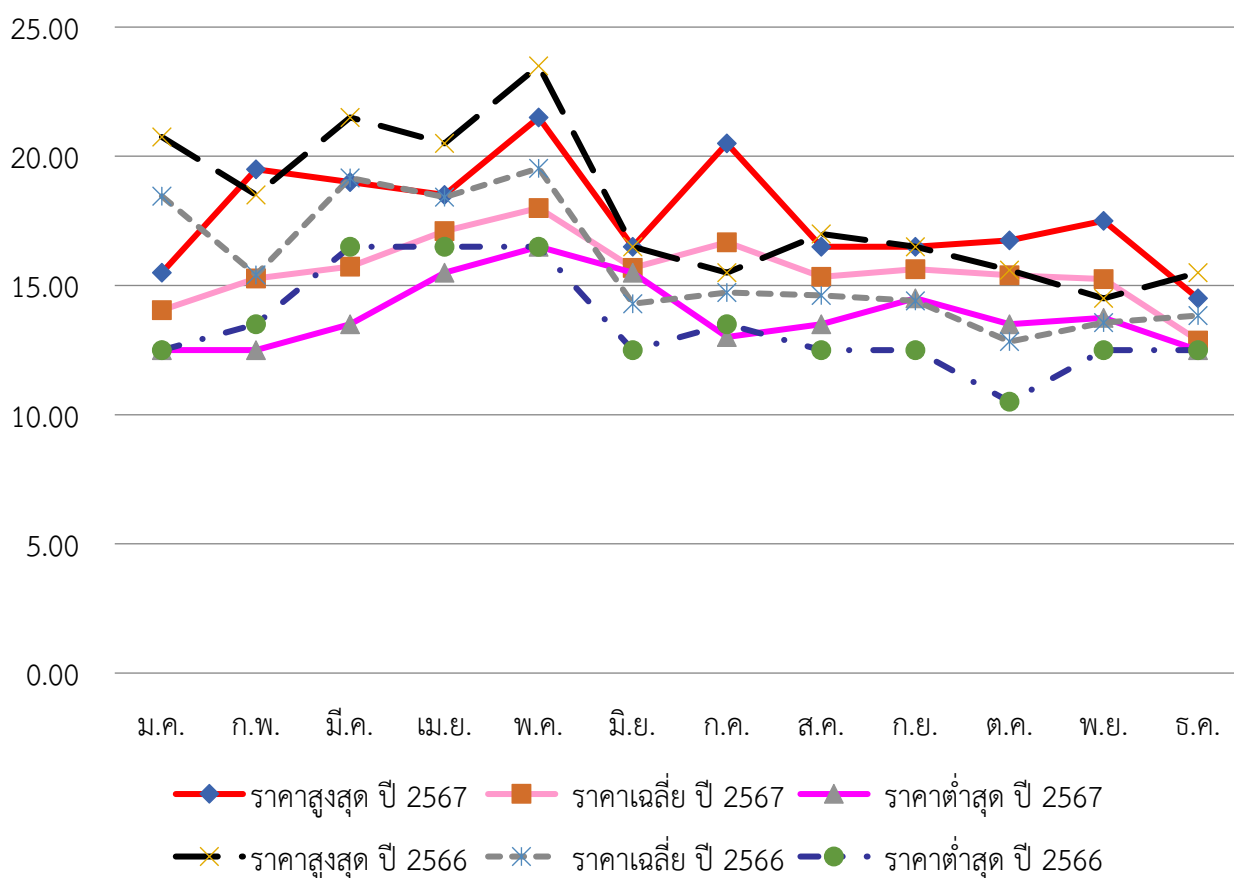
ในขณะที่ตลาดที่น่าสนใจไม่น้อย คือ ตลาดตอนกลางในมณฑลหูหนาน และมณฑลหูเป่ย์ซึ่งมีผู้นำเข้าลำไยที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลดังกล่าวนำเข้าลำไยไทยปริมาณ 18,738 และ 5,807 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 58.98 และ 284.33 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี 2566 และตลาดภาคตะวันออกของจีนในนครเซี่ยงไฮ้ มณฑลเจ้อเจียง และมณฑลซานตง มีการนำเข้าลำไยไทย 13,107 11,572 และ 7,236 ตัน ตามลำดับ ซึ่งการที่ลำไยหากเก็บที่อุณหภูมิ 2 - 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 90 - 95 จะเก็บได้นาน 30 - 45 วัน หรือถ้าเก็บที่อุณหภูมิ 5 - 10 องศาเซลเซียส จะเก็บได้นาน 20 - 30 วัน โดยที่การส่งออกมีการรมลำไยสดด้วยก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ เพื่อให้สีผิวเปลือกสวย ควบคุมเชื้อราและโรค รวมถึงยังช่วยยืดอายุการเก็บรักษาได้ด้วยส่งผลให้ข้อจำกัดในการขนส่งไม่ยุ่งยากมากนัก จึงทำให้สามารถขนส่งทางเรือไปยังภาคเหนือและตะวันออกตอนบนของจีนได้

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. เป็นผลไม้ที่ไทยมีพื้นที่เพาะปลูกมากเมื่อเทียบกับผลไม้ชนิดอื่น มีพื้นที่เพาะปลูกกว่า 1.66 ล้านไร่ 2. มีผลผลิตทั้งปี มีมากในช่วงเดือนธันวาคม-มกราคม และมากสุดช่วงเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม ในปี 2567 มีผลผลิตทั้งสิ้นกว่า 1,420,292 ตัน 3. สามารถแปรรูปเป็นลำไยอบแห้งซึ่งมีมูลค่าและเก็บรักษาได้นาน	1. การรมก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์เพื่อให้สีผิวเปลือกสวย ควบคุมโรคและช่วยยืดอายุการเก็บรักษาลำไยให้นานขึ้น แต่หากมีปริมาณก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตกค้างมากกว่า 50 mg/kg ตามมาตรฐานที่จีนกำหนดก็就会被ทำลายทิ้งหรือถูกตีกลับไม่สามารถนำเข้ามาจำหน่ายยังประเทศจีนได้
โอกาส	อุปสรรค
1. ลำไยเป็นผลไม้ที่จีนนำมาใช้หลากหลายรูปแบบ นอกจากทานสดแล้ว ลำไยอบแห้งยังนำมาประยุกต์ใช้ในศาสตร์ของยาจีน และการทำอาหารอีกด้วย 2. พื้นที่ทางตอนใต้ของจีนซึ่งเป็นแหล่งเพาะปลูกลำไยซึ่งตั้งอยู่ทางชายฝั่งทะเลตะวันออกของจีนได้รับผลกระทบจากพายุฤดูร้อนบ่อยครั้ง ส่งผลให้ผลผลิตได้รับความเสียหาย 3. จีนยังไม่สามารถผลิตลำไยนอกฤดูได้ในปริมาณมาก ลำไยคุณภาพนอกฤดูจึงจำหน่ายได้ในราคาดี	1. จีนสามารถเพาะปลูกลำไยได้มาก โดยเฉพาะทางตอนใต้ของจีนในมณฑลกว่างต้ง ผู้เจี้ยนและเซตฯ กว่างซีจ้วง ช่วงติดดอกประมาณเดือนมีนาคม-เมษายน และช่วงเก็บเกี่ยวผลผลิตประมาณเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม ซึ่งเป็นช่วงเดียวกับที่ผลผลิตของไทยออกมากเช่นกัน ให้ผลผลิตปีละมากกว่า 1.8 ล้านตัน (ปี 2566 ผลผลิตลำไยของมณฑลกว่างต้ง 1.06 ล้านตัน เซตฯ กว่างซีจ้วง 625,500 ตัน มณฑลผู้เจี้ยน 243,993 ตัน และมณฑลไห่หนาน 61,827 ตัน มีผลผลิตลำไยรวมกว่า 1.99 ล้านตัน)

ตารางที่ 17 ราคาขายส่งลำไยไทย (เกรดหนึ่ง) ที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน (หยวน/กก.) ปริมาณนำเข้าของจีน (ตัน) และปริมาณผลผลิตของไทย (ตัน) รายเดือนของปี 2566 - 2567

ราคาขายส่งลำไย	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ราคาสูงสุดปี 2567	15.50	19.50	19.00	18.50	21.50	16.50	20.50	16.50	16.50	16.75	17.50	14.50	17.73
ราคาเฉลี่ยปี 2567	14.04	15.28	15.73	17.10	18.00	15.68	16.67	15.33	15.63	15.40	15.24	12.88	15.58
ราคาต่ำสุดปี 2567	12.50	12.50	13.50	15.50	16.50	15.50	13.00	13.50	14.50	13.50	13.75	12.50	13.90
ปริมาณนำเข้าปี 2567	93,523	56,952	14,288	9,277	557	690	7,131	17,020	15,493	24,721	49,535	69,972	359,160
ปริมาณผลผลิตปี 2567	106,948	56,102	24,145	14,771	8,948	6,391	187,052	366,577	114,476	127,400	144,728	262,754	1,420,292
ราคาสูงสุดปี 2566	20.75	18.50	21.50	20.50	23.50	16.50	15.50	17.00	16.50	15.60	14.50	15.50	17.99
ราคาเฉลี่ยปี 2566	18.45	15.41	19.16	18.42	19.54	14.29	14.73	14.61	14.40	12.83	13.56	13.83	15.77
ราคาต่ำสุดปี 2566	12.50	13.50	16.50	16.50	16.50	12.50	13.50	12.50	12.50	10.50	12.50	12.50	13.50
ปริมาณนำเข้าปี 2566	67,090	31,717	21,769	9,368	3,910	1,118	4,521	14,224	26,036	39,821	39,657	68,065	327,296
ปริมาณผลผลิตปี 2566	126,490	78,808	38,626	19,242	8,348	45,276	210,109	353,153	136,818	98,758	158,749	140,497	1,414,874

กราฟแสดงราคาขายส่งลำไย (เกรด 1) รายเดือนของปี 2566-2567 (หยวน/กก.)

จากตารางที่ 17 พบว่า ในปี 2567 ช่วงเดือนที่จีนมีการนำเข้าลำไยมากจะเป็นช่วงที่จีนไม่มีผลผลิตออก คือ ในช่วงเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ และตุลาคม - ธันวาคม โดยเดือนที่มีการนำเข้าค่อนข้างมาก คือ เดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงเทศกาลตรุษจีนที่คนจีนนิยมซื้อหาลำไยเนื่องจาก

เป็นผลไม้ที่ชื่อเป็นมงคล คือ หลงเหยียน (龙眼) แปลว่า ตามังกร โดยในปี 2567 วันตรุษจีนอยู่ในช่วงกลางเดือนกุมภาพันธ์จึงมีการนำเข้ามากในช่วงเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ หลังจากนั้นมีการนำเข้าลดลงตามปริมาณผลผลิตที่ลดลง โดยราคามีการปรับเพิ่มขึ้นตั้งแต่เดือนมีนาคม และพบว่าในเดือนพฤษภาคมมีราคาขายส่งเฉลี่ยอยู่ที่ 18.00 หยวนต่อ กก. ซึ่งเป็นราคาขายส่งเฉลี่ยที่สูงที่สุดของปี 2567 ในขณะที่ในช่วงเดือนกรกฎาคม - สิงหาคมเป็นช่วงที่ลำไยจีนและไทยออกผลผลิตพร้อมกันเป็นจำนวนมาก จึงเป็นช่วงที่มีสัดส่วนการนำเข้าต่อปริมาณผลผลิตที่ไทยเพาะปลูกได้อยู่ในช่วงต่ำที่สุดในรอบปี โดยเดือนสิงหาคมซึ่งเป็นเดือนที่มีผลผลิตของลำไยมากที่สุด จึงเป็นช่วงที่ราคาขายส่งเฉลี่ยของลำไยอยู่ในระดับต่ำ และราคามีการปรับลดลงในช่วงปลายปีซึ่งเป็นช่วงที่ไทยมีผลผลิตลำไยออกมาก ในขณะที่ก็มีผลไม้เมืองหนาวที่เข้ามาแข่งขันในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานให้ผู้บริโภคเลือกซื้อ มากด้วยเช่นกัน โดยมีราคาขายส่งเฉลี่ยต่ำที่สุดในเดือนธันวาคมอยู่ที่ 12.88 หยวนต่อ กก.

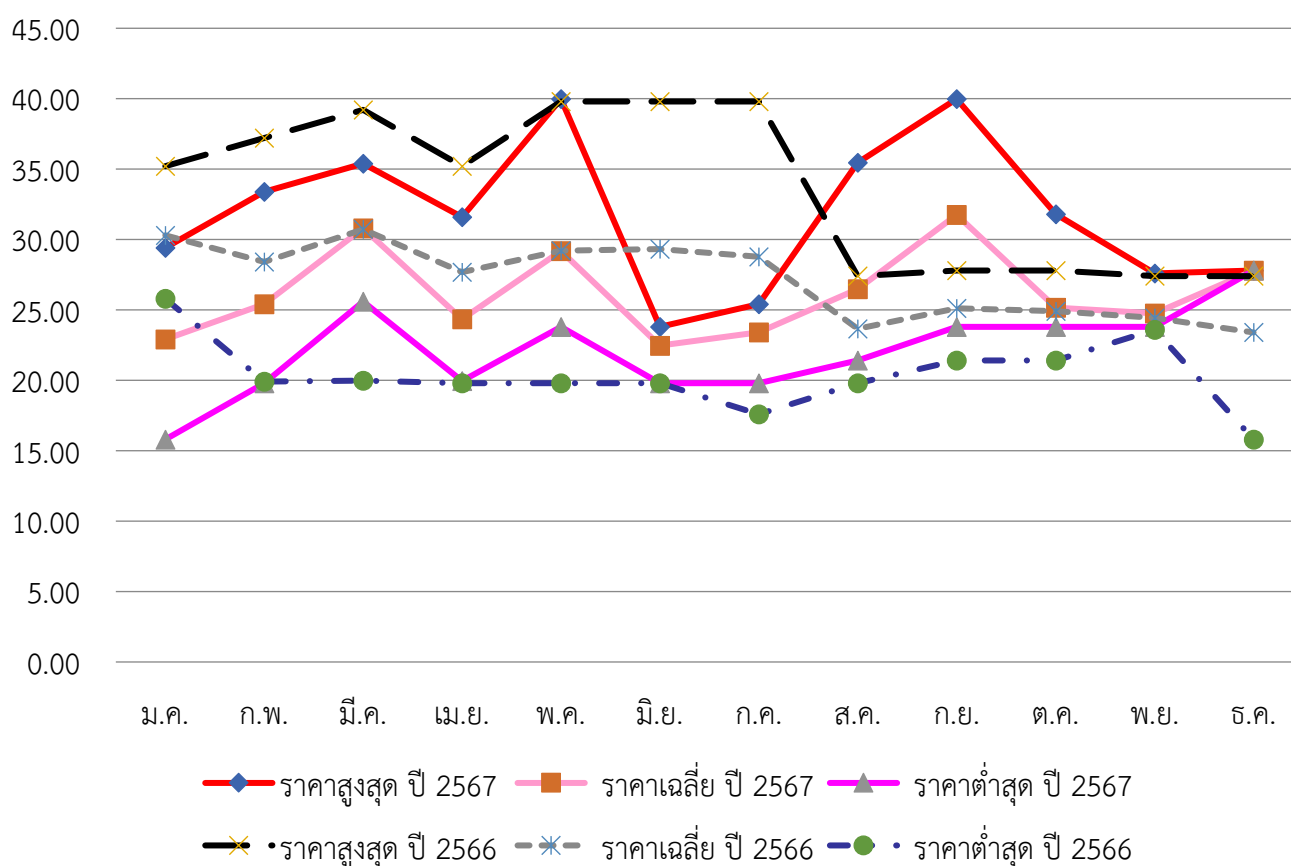
ราคาขายส่งเฉลี่ยรายเดือนของปี 2567 (กราฟเส้นสีชมพูอ่อน) ส่วนใหญ่ต่ำกว่าราคาขายส่งเฉลี่ยรายเดือนของปี 2566 (กราฟเส้นปะสีเทา) โดยราคาขายส่งเฉลี่ยตลอดทั้งปีของปี 2567 อยู่ที่ 15.58 หยวนต่อ กก. เมื่อเทียบกับปี 2566 อยู่ที่ 15.77 หยวนต่อ กก. ลดลงร้อยละ 1.20 โดยราคาจำหน่ายที่ลดลงสอดคล้องกับปริมาณผลผลิตและการนำเข้าที่เพิ่มขึ้น และพบว่าในปี 2567 ราคาขายส่งลำไยในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานมีความผันผวนของราคาสูงสุดและราคาต่ำสุดในแต่ละเดือนโดยเฉลี่ยน้อยกว่าปี 2566 โดยในปี 2567 มีช่วงแกว่งของราคาสูงสุดและต่ำสุดต่อ กก. เฉลี่ยอยู่ที่ 3.83 หยวน ในขณะที่ปี 2566 อยู่ที่ 4.49 หยวน

เมื่อพิจารณาราคาขายปลีกลำไยไทยที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวจากการเก็บข้อมูลรายสัปดาห์ตลอดทั้งปี 2566 - 2567 ที่ผ่านมาในห้าง 8 แห่ง ได้แก่ Lotus, Aeon, Yonghui, Vanguard, Hema, O'Le, Walmart และร้าน Pagoda ซึ่งเป็นร้านจำหน่ายผลไม้ระดับพรีเมียมที่มีสาขากว่า 5,000 สาขาทั่วประเทศจีน ได้ผลดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ราคาขายปลีกลำไยไทยที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจว (หยวน/กก.) รายเดือนของปี 2566 - 2567

ราคาขายปลีกลำไย	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ราคาสูงสุด ปี 2567	29.40	33.40	35.40	31.60	39.98	23.80	25.40	35.45	39.98	31.80	27.60	27.80	31.80
ราคาเฉลี่ยปี 2567	22.91	25.41	30.80	24.35	29.19	22.47	23.40	26.47	31.75	25.16	24.75	27.80	26.21
ราคาต่ำสุด ปี 2567	15.80	19.80	25.60	19.96	23.80	19.80	19.80	21.40	23.80	23.80	23.80	27.80	22.10
ราคาสูงสุด ปี 2566	35.20	37.20	39.20	35.20	39.80	39.80	39.80	27.40	27.80	27.80	27.40	27.40	33.67
ราคาเฉลี่ยปี 2566	30.29	28.40	30.72	27.69	29.21	29.32	28.77	23.66	25.12	24.91	24.43	23.40	27.16
ราคาต่ำสุด ปี 2566	25.80	19.90	19.98	19.80	19.80	19.80	17.60	19.80	21.40	21.40	23.60	15.80	20.39

กราฟแสดงราคาขายปลีกลำไยรายเดือนของปี 2566 - 2567 (หยวน/กก.)

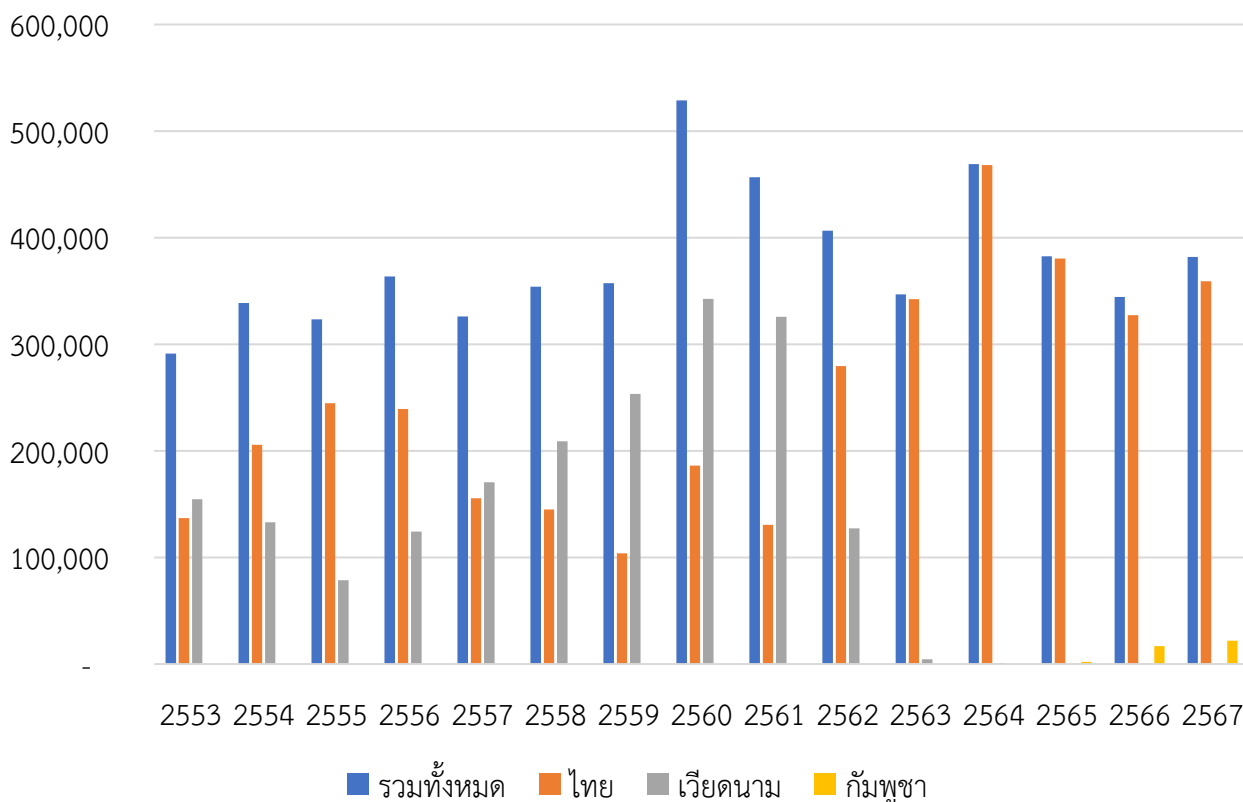

จากตารางที่ 18 พบว่าราคาขายปลีกลำไยไทยในห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว้างโจวปี 2567 ในช่วงเดือนกันยายนมีราคาขายปลีกลำไยเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ที่ 31.75 หยวนต่อ กก. และในเดือนมิถุนายนมีราคาขายปลีกลำไยเฉลี่ยต่ำที่สุดอยู่ที่ 22.47 หยวนต่อ กก. ต่างจากราคาขายส่งลำไยในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานที่เลือกเกรดหนึ่งนำมาวิเคราะห์ข้างต้น เนื่องจากห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว้างโจวแต่ละแห่งที่จำหน่ายลำไยที่นำเข้าจากไทยมีความแตกต่างกันโดยไม่ได้มีการแบ่งเกรดที่ชัดเจนในการจำหน่าย บางแห่งยังมีการจำหน่ายลำไยไทยที่ขนส่งทางเครื่องบินโดยไม่ได้มีการรมซัลเฟอร์ไดออกไซด์ด้วยเช่นกัน โดยราคาขายปลีกเฉลี่ยรายเดือนของปี 2567 (กราฟเส้นสีชมพูอ่อน) ส่วนใหญ่ต่ำกว่าราคาขายปลีกเฉลี่ยรายเดือนของปี 2566 (กราฟเส้นปะสีเทา) โดยราคาขายปลีกเฉลี่ยตลอดทั้งปีของปี 2567 อยู่ที่ 26.21 หยวนต่อ กก. เมื่อเทียบกับปี 2566 อยู่ที่ 27.16 หยวนต่อ กก. ลดลงร้อยละ 3.50

ในปี 2567 ราคาขายปลีกลำไยในตลาดโมเดิร์นเทรดในนครกว้างโจวมีความผันผวนของราคาสูงสุดและต่ำสุดในแต่ละเดือนโดยเฉลี่ยน้อยกว่าปี 2566 โดยในปี 2567 มีช่วงแกว่งของราคาสูงสุดและต่ำสุดต่อ กก. เฉลี่ยอยู่ที่ 9.70 หยวน ในขณะที่ปี 2566 อยู่ที่ 13.28 หยวน สอดคล้องกับความผันผวนของราคาสูงสุดและต่ำสุดในแต่ละเดือนของราคาขายส่งลำไยไทย (เกรดหนึ่ง) ที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน

แนวโน้มและโอกาสของลำไยไทยในตลาดจีน

กราฟแสดงปริมาณการนำเข้าลำไยของจีน ปี 2553 - 2567 (ตัน)

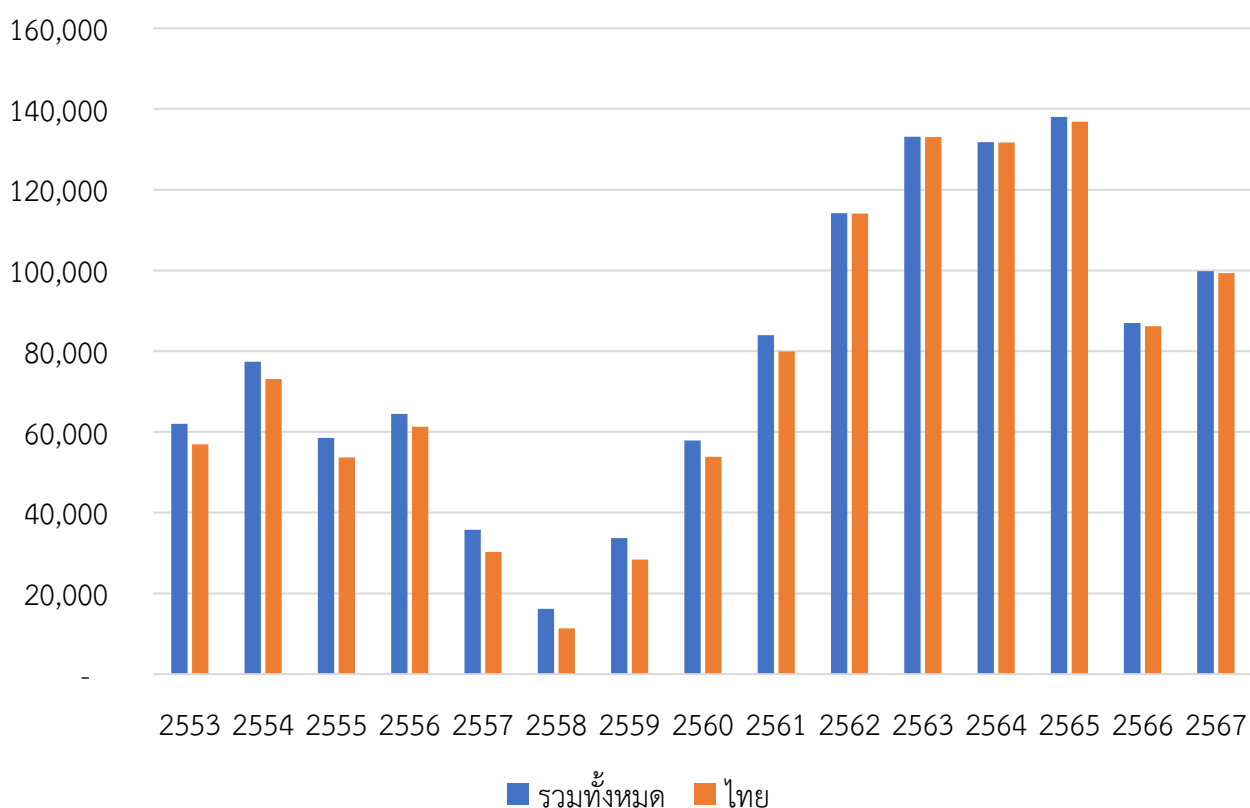

จากกราฟข้างต้น พบว่า จีนมีการนำเข้าลำไยผลสดส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับประมาณปีละ 350,000 - 400,000 ตัน ยกเว้นในปี 2560 ที่มีการนำเข้ามากกว่า 500,000 ตัน แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มการนำเข้าลำไยผลสดของจีนที่ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงมากนักเมื่อเทียบกับทุเรียน และมั่งคุดที่จีนยังไม่สามารถเพาะปลูกได้ในเชิงพาณิชย์ เนื่องจากจีนก็เป็นประเทศผู้ผลิตลำไยรายใหญ่ของโลกเช่นกันแต่ละปีมีผลผลิตประมาณ 1.8 ล้านตัน ซึ่งสามารถตอบสนองตลาดผู้บริโภคในประเทศได้

จากสถิติที่ผ่านมา พบว่า ในปี 2558 - 2561 จีนมีการนำเข้าลำไยจากประเทศเวียดนามมากกว่าไทยอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งน่าจะเป็นเพราะมีการแปลงลำไยไทยเป็นเวียดนามเพื่อลดต้นทุนทางภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่กล่าวข้างต้น แต่ตั้งแต่ปี 2562 เป็นต้นมา จากการที่ศุลกากรจีนมีความเข้มงวดในการปราบปรามการลักลอบหนีศุลกากรทำให้ไม่สามารถดำเนินการแบบที่ผ่านมาได้ จึงทำให้สัดส่วนการนำเข้าจากไทยเพิ่มขึ้นมากอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

อย่างไรก็ดี จากการที่จีนยังไม่สามารถผลิตลำไยนอกฤดูกาลได้ในปริมาณมาก จึงยังเป็นโอกาสของลำไยไทยที่จะเข้ามาตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคชาวจีนโดยเฉพาะในช่วงฤดูหนาวที่เป็นช่วงนอกฤดูการผลิตลำไยของจีน ซึ่งชาวจีนมีความเชื่อว่าลำไยมีฤทธิ์ร้อนเมื่อบริโภคลำไยในฤดูหนาวจะช่วยเพิ่มความอบอุ่นให้แก่ร่างกายได้ รวมถึงชื่อของลำไยในภาษาจีนมีความหมายมงคลจึงเป็นหนึ่งในผลไม้ที่ชาวจีนนิยมซื้อติดบ้านในช่วงเทศกาลตรุษจีน นอกจากนี้ การขยายตลาดใหม่เพื่อส่งออกลำไยก็จะช่วยลดปัญหาการล้นตลาดในช่วงที่ผลผลิตลำไยของไทยออกมากซึ่งเป็นช่วงที่จีนนำเข้าน้อยเพราะเป็นช่วงที่ผลผลิตออกตรงกัน

กราฟแสดงปริมาณการนำเข้าลำไยอบแห้งของจีน ปี 2553 - 2567 (ตัน)

เมื่อพิจารณาการนำเข้าลำไยอบแห้งของจีนในช่วงปี 2553 - 2567 พบว่า ในช่วงปี 2553 - 2558 การนำเข้าลำไยอบแห้งมีความผันผวนค่อนข้างมาก โดยมีแนวโน้มปรับลดลง แต่ตั้งแต่ในช่วงปี 2559 - 2565 พบว่า จีนมีการนำเข้าลำไยอบแห้งเพิ่มขึ้นมาอย่างต่อเนื่องจากระดับประมาณ 40,000 ตัน ในปี 2559 เพิ่มขึ้นเป็นระดับ 133,171 ตัน ในปี 2563 ลดลงเล็กน้อยในปี 2564 อยู่ที่ระดับ 131,762 ตัน และกลับมาเพิ่มขึ้นในปี 2565 อยู่ที่ระดับ 138,047 ตัน แต่ในปี 2566 มีการนำเข้าลดลงโดยอยู่ที่ 86,944 ตัน เนื่องจากปริมาณผลผลิตลำไยของไทยลดลง และกลับมาเพิ่มขึ้นในปี 2567 โดยมีการนำเข้า 99,813 ตัน อย่างไรก็ตาม การนำเข้าลำไยอบแห้งเกือบทั้งหมดเป็นการนำเข้าจากไทย จึงเป็นอีกหนึ่งโอกาสของลำไยไทยในการแปรรูปเป็นลำไยอบแห้งซึ่งนอกจากจะสามารถเพิ่มมูลค่าให้กับลำไยแล้วยังสามารถดูดซับลำไยสดที่ล้นตลาดได้อีกทางหนึ่งด้วยเช่นกัน

มังคุด

มังคุดเป็นผลไม้ที่จีนยังไม่สามารถเพาะปลูกได้ในเชิงพาณิชย์ แม้ว่าจะมีการริเริ่มปลูกในมณฑลไห่หนานของจีน แต่ก็ยังไม่ได้ผลผลิตมากนัก มีการเรียกขานมังคุดว่าเป็นราชินีของผลไม้ (水果皇后) โดยคนจีนจัดให้มังคุดเป็นผลไม้ธาตุเย็น นอกจากมีวิตามินต่าง ๆ แล้ว ยังเชื่อว่ามีสรรพคุณแก้ร้อนในดับกระหายคลายร้อนด้วย แม้ว่าแหล่งกำเนิดของมังคุดมาจากประเทศมาเลเซีย แต่ปัจจุบันจีนนำเข้ามังคุดจากไทยมากที่สุด

ตารางที่ 19 การนำเข้ามังคุดของจีน ปี 2565 - 2567

ประเทศ	ปริมาณนำเข้า (ตัน)				มูลค่านำเข้า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)			
	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	เทียบกับปี 2566 (%)	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	เทียบกับปี 2566 (%)
รวม	208,781	241,641	275,137	13.86	628.50	727.95	664.88	-8.66
ไทย (เทียบสัดส่วน)	183,083 (87.69%)	206,645 (85.52%)	222,610 (80.91%)	7.73	545.51 (86.80%)	618.93 (85.02%)	529.36 (79.62%)	-14.47
อินโดนีเซีย	25,696	34,974	52,387	49.79	82.98	108.92	134.98	23.92
มาเลเซีย	0.01	22	140.61	536.07	0.00	0.10	0.53	432.17
เมียนมา	2.52	-	-	-	0.008	-	-	-

ปัจจุบันประเทศที่จีนอนุญาตให้ส่งออกมังคุดมายังจีนได้ คือ ไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย เมียนมา และเวียดนาม จากตารางที่ 19 พบว่า ในช่วงปี 2565 -2567 จีนมีแนวโน้มในการนำเข้ามังคุดเพิ่มขึ้น ซึ่งมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งจากประเทศไทย อินโดนีเซีย และมาเลเซีย โดยในปี 2567 จีนนำเข้ามังคุดจากไทยมากที่สุด ปริมาณ 222,610 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.73 เมื่อเทียบกับปี 2566 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 80.91 ของปริมาณการนำเข้ามังคุดรวมจากประเทศต่าง ๆ และมีการนำเข้ามังคุดจากอินโดนีเซียปริมาณ 52,387 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 49.79 และพบว่ามีนำเข้ามังคุดจากมาเลเซีย 141 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 536.07 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณามูลค่าการนำเข้ามังคุดต่อ กก. ในปี 2567 พบว่ามูลค่าการนำเข้าต่อ กก. ของมังคุดมาเลเซียมากที่สุด อยู่ที่ 3.79 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. รองลงมา คือ อินโดนีเซีย และไทย อยู่ที่ 2.58 และ 2.38 ดอลลาร์สหรัฐต่อ กก. ตามลำดับ

ตารางที่ 20 ปริมาณการนำเข้ามังคุดจากประเทศไทยของจีน ปี 2565 - 2567 ตามปริมาณการค้าต่างประเทศ
รายละเอียดการปกครองระดับมณฑลของจีน

ลำดับ	เขตการปกครองระดับมณฑล	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567		การเปลี่ยนแปลง ปี 2567 เทียบปี 2566 (%)
		ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	สัดส่วน การนำเข้า (%)	
	รวมทั้งหมด	183,083	206,645	222,610	100.00	7.73
1	มณฑลยูนนาน	54,287	86,586	89,695	40.29	3.59
2	มณฑลกวางตุ้ง	61,455	29,907	37,440	16.82	25.19
3	มณฑลเหอเป่ย์	-	11,164	20,312	9.12	81.95
4	มณฑลหูเป่ย์	104	3,262	16,727	7.51	412.72
5	เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง	11,924	17,640	11,646	5.23	-33.98
6	นครฉงชิ่ง	15,659	13,298	11,209	5.04	-15.71
7	มณฑลเจ้อเจียง	20,344	11,341	9,497	4.27	-16.26
8	มณฑลเสฉวน	526	1,494	5,057	2.27	238.45
9	นครเซี่ยงไฮ้	3,215	4,689	4,343	1.95	-7.37
10	มณฑลไห่หนาน	653	1,416	4,209	1.89	197.19
11	มณฑลฝูเจี้ยน	1,458	1,729	2,319	1.04	34.14
12	มณฑลชานตง	6,053	14,151	1,798	0.81	-87.30
13	มณฑลหูหนาน	2,766	3,751	1,780	0.80	-52.54

ลำดับ	เขตการปกครองระดับมณฑล	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567		การเปลี่ยนแปลง ปี 2567 เทียบปี 2566 (%)
		ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	สัดส่วน การนำเข้า (%)	
14	มณฑลอานฮุย	-	1,354	1,662	0.75	22.75
15	กรุงปักกิ่ง	1,359	989	1,641	0.74	66.01
16	มณฑลเหอหนาน	39	319	899	0.40	181.85
17	มณฑลเจียงซู	1,278	2,477	854	0.38	-65.51
18	มณฑลกุ้ยโจว	351	724	498	0.22	-31.28
19	มณฑลส่านซี	-	-	436	0.20	n/a
20	มณฑลเหอหลิน	-	126	256	0.12	103.06
21	มณฑลเจียงซี	1,000	84	126	0.06	48.96
22	เขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์	-	-	84	0.04	n/a
23	มณฑลชานซี	-	-	66	0.03	n/a
24	นครเทียนจิน	612	55	53	0.02	-3.39
25	มณฑลชิงไห่	-	87	-	0.00	-100.00

จากตารางที่ 7 และตารางที่ 19 พบว่า ในช่วงปี 2565 - 2567 การส่งออกมังคุดของไทยเพิ่มขึ้นต่อเนื่องตามปริมาณผลผลิตที่เพิ่มขึ้น โดยในปี 2567 มีการส่งออกไปจีน 233,691 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.86 เมื่อเทียบกับปี 2566 และมีการส่งออกไปเวียดนาม 42,576 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 69.89 โดยพบว่าสัดส่วนปริมาณการส่งออกไปจีนลดลงจากร้อยละ 88.05 ในปี 2565 มาอยู่ที่ร้อยละ 82.04 ในปี 2567 ในขณะที่สัดส่วนปริมาณการส่งออกไปเวียดนามเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.58 ในปี 2565 มาอยู่ที่ร้อยละ 14.95 ในปี 2567 แม้ว่าจีนอนุญาตให้มังคุดจากเวียดนามสามารถส่งเข้าจีนได้ตั้งแต่ปี 2563 แต่จนถึงปัจจุบันก็แทบจะยังไม่มี การนำเข้าจากเวียดนามเนื่องจากมีสวนมังคุดที่ได้รับการขึ้นทะเบียนส่งออกไปจีนเพียง 3 สวน จึงยังมีปริมาณผลผลิตที่สามารถส่งออกไม่มากนัก

จากตารางที่ 20 พบว่า การนำเข้ามังคุดไทยของจีนในปี 2567 ร้อยละ 40.29 เป็นการนำเข้า โดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน ร้อยละ 16.82 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลกวางตุ้ง ร้อยละ 9.12 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเหอเป่ย์ ร้อยละ 7.51 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลหูเป่ย์ ร้อยละ 5.23 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในเขตฯ กว่างซีจ้วง ร้อยละ 5.04 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในนครฉงชิ่ง สะท้อนให้เห็นถึงเส้นทางการขนส่งมังคุดส่วนใหญ่ใช้เส้นทางการขนส่งทางบกในเส้นทาง R3A จากด่านเชียงของ ผ่าน สปป.ลาว เข้าจีนที่ด่านโม่ฮาน และการขนส่งทางรถไฟลาว-จีน เข้าด่านรถไฟโม่ฮาน ของมณฑลยูนนาน และการขนส่งทางเรือไปยังมณฑลกวางตุ้ง ซึ่งมังคุดที่นำเข้าก็จะมีกำไลภายในมณฑลและกระจายต่อไปยังตลาดค้าส่งค้าปลีกในมณฑลต่าง ๆ ของจีน

เมื่อพิจารณาจากสถิติการนำเข้ามังคุดโดยผู้จดทะเบียนบริษัทในเขตการปกครองระดับมณฑลต่าง ๆ ของจีน พอจะอนุมานได้ว่าตลาดมังคุดของไทยส่วนใหญ่อยู่ทางมณฑลตอนใต้ในมณฑลกวางตุ้ง ตอนเหนือในมณฑลเหอเป่ย์ ตอนกลางในมณฑลหูเป่ย์ ตะวันตกเฉียงใต้ในนครฉงชิ่ง และมณฑลเสฉวน ตะวันออกในมณฑลเจ้อเจียง และนครเซี่ยงไฮ้ ในขณะที่มณฑลยูนนาน และเขตฯ กว่างซีจ้วง ที่มีปริมาณการนำเข้ามากโดยบางส่วนบริโภคในมณฑล และมีจำนวนมากที่กระจายต่อไปยังผู้ค้ามณฑลอื่น ๆ ของจีน โดยในปี 2567 มีการนำเข้ามังคุดโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเหอเป่ย์ 20,312 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ

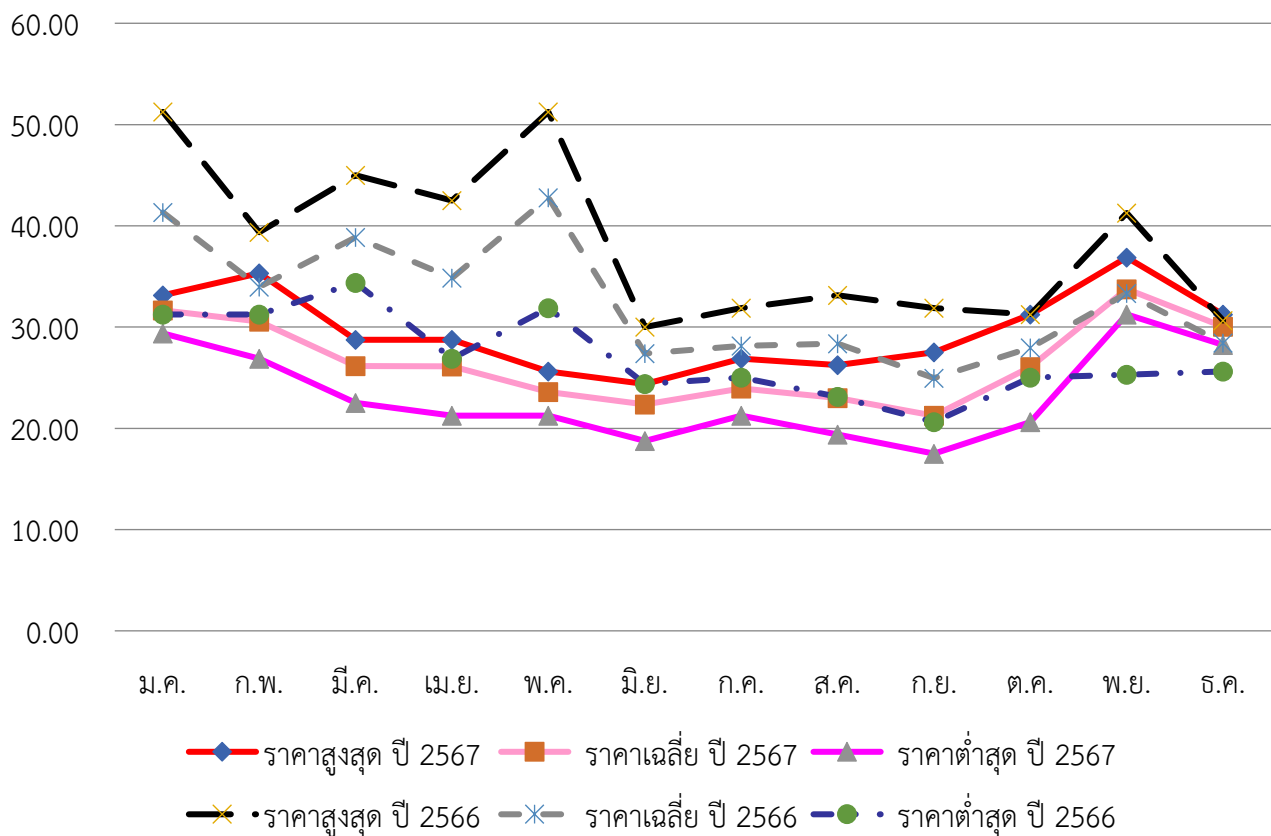
81.95 เมื่อเทียบกับปี 2566 และมณฑลหุเป่ย์ 16,727 ตัน เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 412.72 สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของตลาดมั่งคุดในภาคเหนือและภาคกลางของจีน

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. เป็นผลไม้ที่มีผลผลิตเกือบตลอดทั้งปี โดยมีมากในช่วงเดือนเมษายน - กันยายน ฤดูกาลผลผลิตของภาคตะวันออกอยู่ในช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน ภาคใต้อยู่ในช่วงเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2. ไทยมีพื้นที่เพาะปลูกที่ให้ผลผลิตได้ประมาณ 399,020 ไร่	1. ผลผลิตต่อไร่ในปี 2567 ประมาณ 756 กก. น้อยกว่าทุเรียนที่ให้ผลผลิตต่อไร่ได้ถึง 1,131 กก. 2. การบรรจุหีบห่อเพื่อส่งออกมีความยุ่งยาก เนื่องจากต้องกำจัดมดซึ่งมีติดมากับมั่งคุดก่อนส่งออก 3. ต้นมั่งคุดหลังจากปลูกใช้ระยะเวลานานกว่าจะเริ่มให้ผลผลิต (เพาะปลูกแล้วประมาณ 7 - 10 ปี)
โอกาส	อุปสรรค
1. เป็นผลไม้ที่จีนแทบจะยังไม่สามารถเพาะปลูกได้ ยังต้องพึ่งพาการนำเข้าเกือบทั้งหมด 2. ยังไม่มีการขยายพื้นที่เพาะปลูกมั่งคุดในมณฑลไห่หนาน เนื่องจากให้ผลผลิตช้าและผลผลิตน้อย เกษตรกรจีนจึงไม่นิยมปลูก	1. ฐานการตลาดเพาะปลูกมั่งคุดในจีนอยู่ที่มณฑลไห่หนาน ในเมืองอู่โจวซาน มีพื้นที่เพาะปลูก 250 ไร่ และในเมืองเป่าถิงมีพื้นที่เพาะปลูก 1,250 ไร่ 2. การที่จีนให้มีการนำเข้ามั่งคุดจากอินโดนีเซีย ตั้งแต่ปี 2561 ภายหลังจากที่มีการระงับการนำเข้ามาพักใหญ่ และการที่จีนอนุญาตให้นำเข้ามั่งคุดจากเวียดนามซึ่งจะเป็นคู่แข่งกับมั่งคุดของไทยในอนาคต

ตารางที่ 21 ราคาขายส่งมั่งคุดไทย (เกรดหนึ่ง) ที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน (หยวน/กก.) ปริมาณนำเข้าของจีน (ตัน) และปริมาณผลผลิตของไทย (ตัน) รายเดือนของปี 2566 - 2567

ราคาขายส่งมั่งคุด	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ราคาสูงสุดปี 2567	33.13	35.31	28.75	28.75	25.63	24.38	26.88	26.25	27.50	31.25	36.88	31.25	29.66
ราคาเฉลี่ยปี 2567	31.65	30.55	26.17	26.13	23.60	22.35	23.94	22.98	21.25	26.07	33.75	30.02	26.54
ราคาต่ำสุดปี 2567	29.38	26.88	22.50	21.25	21.25	18.75	21.25	19.38	17.50	20.63	31.25	28.24	23.19
ปริมาณนำเข้าปี 2567	5,379	5,708	629	24,767	60,446	36,127	18,846	29,335	30,699	8,446	2,077	152	222,610
ปริมาณผลผลิตปี 2567	8,687	4,193	362	49,953	93,089	41,145	21,085	43,226	33,845	2,624	1,599	1,840	301,649
ราคาสูงสุดปี 2566	51.25	39.38	45.00	42.50	51.25	30.00	31.88	33.13	31.88	31.25	41.25	30.63	38.28
ราคาเฉลี่ยปี 2566	41.34	33.97	38.85	34.85	42.79	27.38	28.15	28.35	24.96	27.94	33.32	28.44	32.53
ราคาต่ำสุดปี 2566	31.25	31.25	34.38	26.88	31.88	24.38	25.00	23.13	20.63	25.00	25.31	25.63	27.06
ปริมาณนำเข้าปี 2566	893	1,349	3,955	32,506	22,704	47,719	11,837	27,029	45,145	9,374	2,627	1,506	206,645
ปริมาณผลผลิตปี 2566	1,734	867	6,152	47,155	45,203	70,461	22,602	32,683	35,420	5,014	2,060	1,653	271,004

กราฟแสดงราคาขายส่งมั่งคุด (เกรด 1) รายเดือนของปี 2566-2567 (หยวน/กก.)

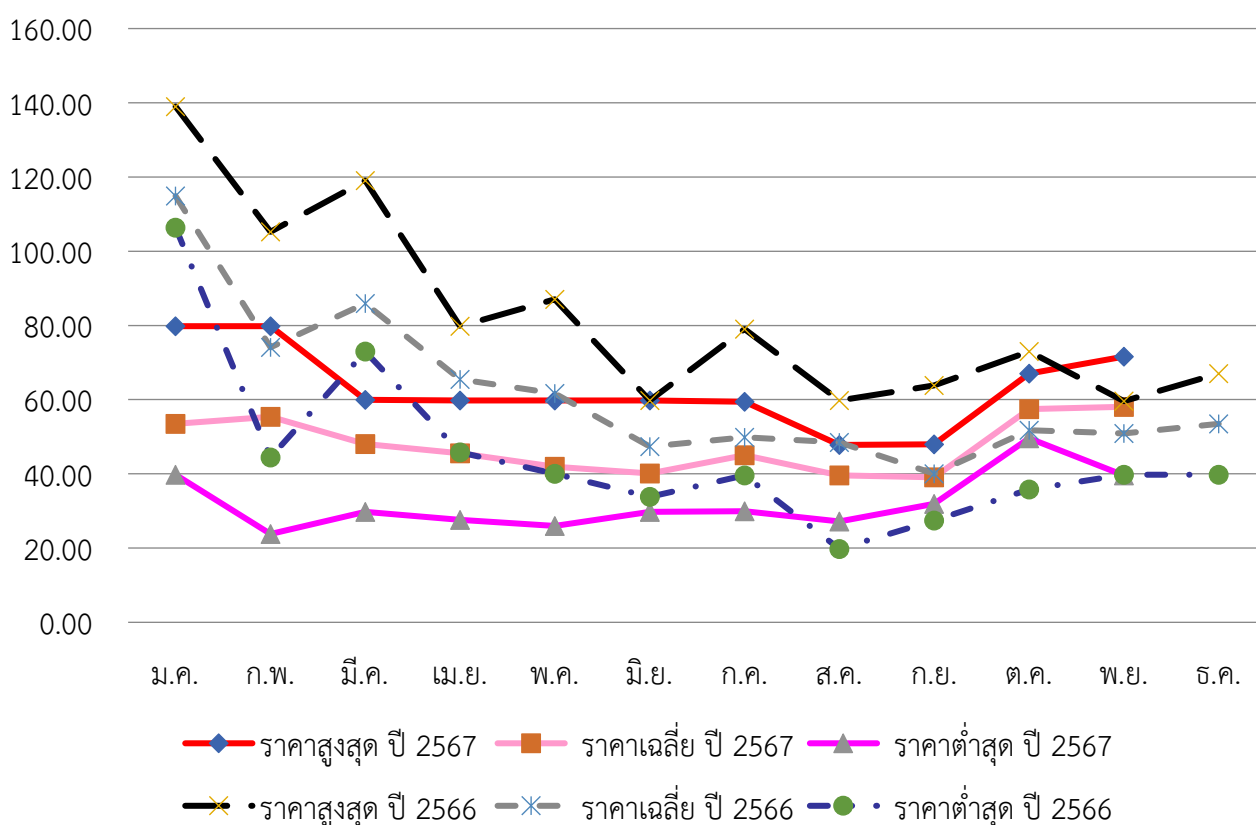
จากตารางที่ 21 พบว่า ในปี 2567 ช่วงเดือนที่มีการนำเข้ามั่งคุดมากสอดคล้องกับช่วงที่ผลผลิตของไทยออกมาก คือ ช่วงเดือนเมษายน - กันยายน โดยราคาขายส่งอยู่ในระดับสูงในช่วงต้นปีซึ่งเป็นช่วงต้นฤดู และปลายปีซึ่งเป็นช่วงปลายฤดู ผลผลิตของมั่งคุดจึงมีไม่มาก โดยในปี 2567 พบว่า ราคาขายส่งเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ที่เดือนพฤศจิกายนโดยราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 33.75 หยวนต่อ กก. ซึ่งเป็นช่วงปลายฤดูและเป็นเดือนที่มีการนำเข้าลดลงจากเดือนก่อนหน้ามากตามผลผลิตที่ลดลง ในขณะที่มีราคาขายส่งเฉลี่ยต่ำที่สุดในเดือนกันยายน ราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 21.25 หยวนต่อ กก. ซึ่งเป็นเดือนที่มีการนำเข้าปริมาณมาก โดยราคาขายส่งเฉลี่ยรายเดือนของปี 2567 (กราฟเส้นสีชมพูอ่อน) ส่วนใหญ่ต่ำกว่าราคาขายส่งเฉลี่ยรายเดือนของปี 2566 (กราฟเส้นสีเขียว) ราคาขายส่งเฉลี่ยตลอดทั้งปีของปี 2567 อยู่ที่ 26.54 หยวนต่อ กก. เมื่อเทียบกับปี 2566 อยู่ที่ 32.53 หยวนต่อ กก. ลดลงร้อยละ 18.41 และพบว่าในปี 2567 ราคาขายส่งมั่งคุดในตลาดเจียงหนานมีความผันผวนของราคาสูงสุดและราคาต่ำสุดในแต่ละเดือนโดยเฉลี่ยน้อยกว่าปี 2566 โดยในปี 2567 มีช่วงแกว่งของราคาสูงสุดและต่ำสุดต่อ กก. เฉลี่ยอยู่ที่ 6.47 หยวน ในขณะที่ปี 2566 อยู่ที่ 11.22 หยวน เนื่องจากปริมาณการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นและการกระจายตัวของผลผลิตในช่วงฤดูกาล

เมื่อพิจารณาราคาขายปลีกมั่งคุดที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจวจากการเก็บข้อมูลรายสัปดาห์ตลอดทั้งปี 2566 - 2567 ที่ผ่านมาในห้าง 8 แห่ง ได้แก่ Lotus, Aeon, Yonghui, Vanguard, Hema, O'Le, Walmart และร้าน Pagoda ซึ่งเป็นร้านจำหน่ายผลไม้ระดับพรีเมียมที่มีสาขากว่า 5,000 สาขาทั่วประเทศจีน ได้ผลตามตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ราคาขายปลีกมังคุดไทยที่ห้างโมเดิร์นเทรดในนครกว่างโจว (หยวน/กก.) รายเดือนของปี 2566 - 2567

ราคาขายปลีกมังคุด	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
ราคาสูงสุด ปี 2567	79.80	79.80	59.98	59.80	59.80	59.80	59.40	47.80	47.98	67.00	71.60	-	62.98
ราคาเฉลี่ยปี 2567	53.47	55.39	48.05	45.59	41.95	40.16	45.02	39.59	39.08	57.45	58.08	-	47.62
ราคาต่ำสุด ปี 2567	39.80	23.80	29.80	27.60	25.96	29.80	29.90	27.20	31.92	49.60	39.60	-	32.27
ราคาสูงสุด ปี 2566	139.00	105.20	119.00	79.80	87.00	59.80	79.00	59.80	63.80	73.00	59.60	67.00	82.67
ราคาเฉลี่ยปี 2566	114.86	74.13	85.93	65.45	61.64	47.39	49.86	48.51	40.05	51.79	50.89	53.50	62.00
ราคาต่ำสุด ปี 2566	106.40	44.44	73.00	45.80	40.00	33.80	39.60	19.80	27.40	35.80	39.80	39.80	45.47

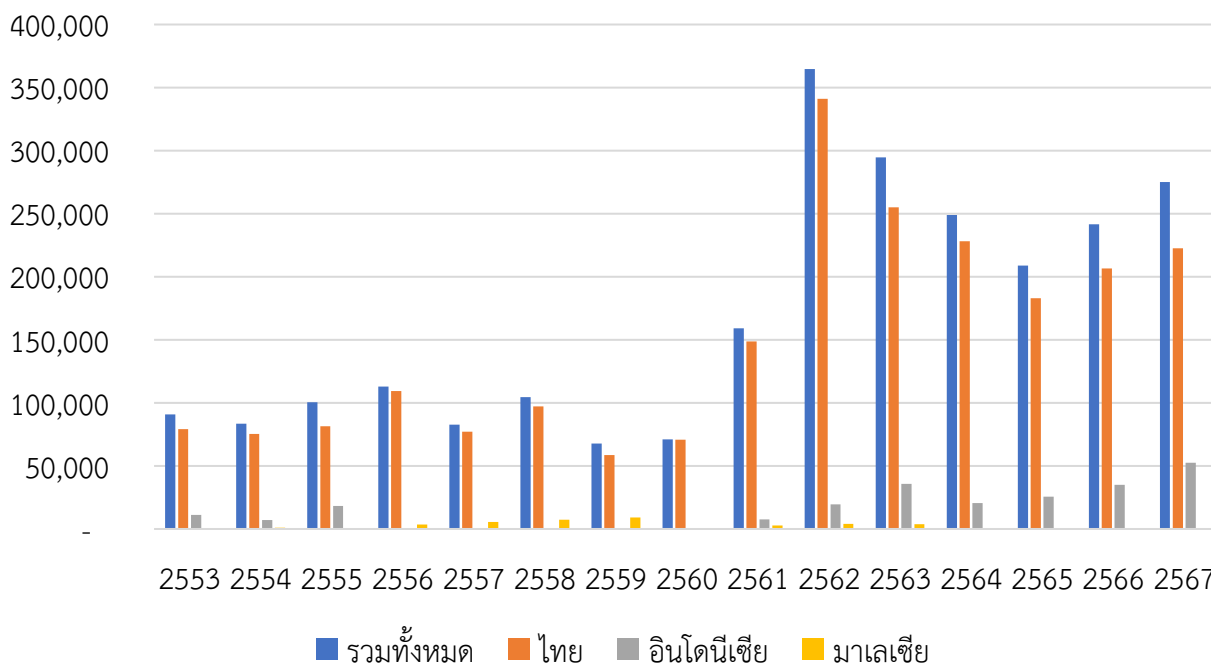
กราฟแสดงราคาขายปลีกมังคุดรายเดือนของปี 2566-2567 (หยวน/กก.)

จากตารางที่ 22 พบว่า ราคาขายปลีกมังคุดไทยในห้างโมเดิร์นเทรดของนครกว่างโจวในปี 2567 สอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกับราคาขายส่ง คือ ราคาขายปลีกเฉลี่ยในช่วงเดือนมิถุนายน - กันยายน อยู่ในระดับต่ำ ในขณะที่พบว่าราคาขายปลีกมังคุดในห้างโมเดิร์นเทรดจะอยู่ในระดับสูงในช่วงต้นปีและปลายปี ซึ่งมีปริมาณผลผลิตและมีปริมาณนำเข้าน้อย รวมถึงในช่วงต้นปีซึ่งเป็นช่วงเทศกาลตรุษจีนจึงมีความต้องการ มังคุดคุณภาพสูง โดยราคาขายปลีกเฉลี่ยตลอดทั้งปีของปี 2567 อยู่ที่ 47.62 หยวนต่อ กก. เมื่อเทียบกับ ปี 2566 อยู่ที่ 62.00 หยวนต่อ กก. ลดลงร้อยละ 23.19 และพบว่าในปี 2567 ราคาขายปลีกมังคุดในตลาด โมเดิร์นเทรดมีความผันผวนของราคาสูงสุดและต่ำสุดในแต่ละเดือนน้อยกว่าปี 2566 โดยในปี 2567 มีช่วงแกว่ง ของราคาสูงสุดและต่ำสุดต่อ กก. เฉลี่ยอยู่ที่ 30.71 หยวน ในขณะที่ปี 2566 อยู่ที่ 37.20 หยวน

แนวโน้มและโอกาสของมังคุดไทยในตลาดจีน

กราฟแสดงปริมาณการนำเข้ามังคุดของจีน ปี 2553 - 2567 (ตัน)

จากกราฟข้างต้นพบว่า ในช่วงปี 2553 - 2560 จีนมีการนำเข้ามังคุดส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับปีละประมาณ 100,000 ตัน และมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นมากตั้งแต่ปี 2561 โดยมีการนำเข้าในระดับ 150,000 ตัน ในปี 2561 ในระดับ 350,000 ตัน ในปี 2562 และพบว่ามีปริมาณการนำเข้าลดลงต่อเนื่องจนถึงปี 2565 ในระดับ 200,000 ตัน อย่างไรก็ตาม พบว่ามีแนวโน้มการนำเข้าเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2566 โดยส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าจากไทย ซึ่งปริมาณการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นและลดลงก็สอดคล้องกับปริมาณผลผลิตของมังคุดของไทยด้วยเช่นกัน โดยในปี 2567 มีการนำเข้ามังคุดจากไทย 222,610 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.73 เมื่อเทียบกับปี 2566 รองลงมาเป็นการนำเข้าจากอินโดนีเซียและมาเลเซีย 52,387 และ 141 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 49.79 และ 536.07 ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มศักยภาพการบริโภคมังคุดของตลาดจีน

มังคุดเป็นหนึ่งในผลไม้ที่มีศักยภาพและโอกาสในตลาดจีน เนื่องจากเป็นผลไม้ที่จีนยังไม่สามารถเพาะปลูกได้ในเชิงพาณิชย์ ตลาดมังคุดในจีนเกือบทั้งหมดเป็นการนำเข้า โดยปัจจุบันมีผู้เล่นหลักที่สำคัญ คือ ไทย และอินโดนีเซีย

การแข่งขันของมังคุดไทยในตลาดจีนจึงควรเน้นเรื่องคุณภาพ เนื่องจากผู้บริโภคไม่สามารถเลือกมังคุดจากรูปลักษณ์ภายนอกได้ แม้ว่าฝ่ายเกษตรฯ กว่างโจว จะพยายามประชาสัมพันธ์ว่าเนื้อแก้วในมังคุดไม่ใช่ผลเสีย สามารถรับประทานได้ แต่ผู้บริโภคจำนวนมากก็ไม่นิยมบริโภคมังคุดเนื้อแก้ว และรู้สึกรังเกียจมังคุดเนื้อแก้วเป็นมังคุดที่คุณภาพไม่ดี เกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรให้ความสำคัญกับกระบวนการในการเพาะปลูก การเก็บเกี่ยวผลผลิต และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว รวมถึงการควบคุมคุณภาพตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ปลอดภัยไร้พิษและสารตกค้างที่จะเป็นปัญหาในการระงับการนำเข้าดังเช่นมังคุดจากอินโดนีเซียที่เคยถูกระงับการนำเข้าเนื่องจากพบศัตรูพืชกักกันและสารแคดเมียมตกค้างเกินค่ามาตรฐาน

บทสรุป

จีนเป็นตลาดผู้บริโภคผลไม้ที่สำคัญของไทย โดยในปี 2567 ไทยส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ ใน HS Code 08 ไปจีนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 75.28 ของปริมาณการส่งออก และสัดส่วนร้อยละ 86.62 ของมูลค่าการส่งออกผลไม้และลูกนัตที่บริโภคได้ ใน HS Code 08 ทั้งหมดของไทย ผลไม้ที่ไทยส่งออกไปจีนปริมาณมากที่สุด 4 ลำดับแรก คือ ทุเรียน ลำไย มะพร้าว (HS Code 080112 และ 080119) และมังคุด โดยในปี 2567 มีการส่งออกมะพร้าวไปตลาดผู้บริโภคชาวจีนโดยตรง (รวมจีนแผ่นดินใหญ่และเขตบริหารพิเศษฮ่องกง) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 90.12 ของปริมาณการส่งออกมะพร้าวในหมวด HS Code ดังกล่าวของไทย โดยมีสัดส่วนลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปี 2565 และ 2566 ที่มีสัดส่วนการส่งออกไปยังจีนแผ่นดินใหญ่และเขตบริหารพิเศษฮ่องกงอยู่ที่ราวร้อยละ 92 เนื่องจากผลผลิตมะพร้าวอ่อนของไทยที่ลดลง และมีการส่งทุเรียน มังคุด และลำไย ไปตลาดผู้บริโภคชาวจีนโดยตรง (รวมจีนแผ่นดินใหญ่และเขตบริหารพิเศษฮ่องกง) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 98.22 82.17 และ 70.88 ของปริมาณการส่งออกทุเรียน มังคุด และลำไยของไทย ตามลำดับ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปี 2561 ซึ่งอยู่ที่สัดส่วนร้อยละ 58.81 44.64 และ 26.80 ตามลำดับ โดยสัดส่วนการส่งออกทุเรียน มังคุด และลำไย ไปจีนที่เพิ่มขึ้นในปี 2562 - 2567 เป็นผลจากการควมรรมงานด้านการตรวจสอบและกักกันสินค้าเข้ากับงานของศุลกากรอย่างสมบูรณ์ในเดือนสิงหาคม ปี 2561 ทำให้มีความเข้มงวดในแนวทางปฏิบัติในการนำเข้าและส่งออกสินค้าเพิ่มขึ้น การนำเข้าผลไม้จากต่างประเทศจะต้องเป็นผลไม้ที่อยู่ในบัญชีรายชื่อผลไม้ที่จีนอนุญาตให้นำเข้าจากประเทศ/เขตดินแดนที่กำหนดเท่านั้น โดยปฏิบัติด้วยมาตรฐานเดียวกันในการนำเข้าในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการนำเข้าสินค้ารูปแบบการค้าปกติ การนำเข้าโดยการค้ามูลค่าน้อยของวิสาหกิจชายแดน และการนำเข้าสินค้าโดยใช้สิทธิชาวชายแดน รวมถึงการปราบปรามการลักลอบหนีศุลกากรในผลไม้นำเข้าตั้งแต่ปี 2563 เป็นต้นมา ทำให้ผลไม้ไทยไม่สามารถแปลงเป็นสินค้าเวียดนามแล้วส่งเข้าจีนได้ดังเช่นในอดีต

อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากที่ไทยและจีนได้เห็นชอบร่วมกันในการใช้ร่างพิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดในการกักกันโรคและตรวจสอบสำหรับการส่งออกและนำเข้าผลไม้ผ่านประเทศที่สามารถระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทยกับสำนักงานศุลกากรของจีนฉบับใหม่ ตั้งแต่วันที่ 30 เมษายน 2563 นั้น ทำให้การนำเข้าและส่งออกผลไม้ด้วยเส้นทางขนส่งทางบกผ่านประเทศที่สามารถมีความเป็นระบบระเบียบมากยิ่งขึ้น โดยจีนอนุญาตให้นำเข้าได้ที่ด่านตงซิงและด่านรถไฟผิงเสียง เพิ่มเติมจากพิธีสารฯ เดิม ที่ให้นำเข้าได้แค่ด่านโฮวอ้อกวน และด่านโมฮาน จนนำไปสู่การลงนามในพิธีสารฯ ฉบับใหม่ เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2564 ซึ่งได้มีการเพิ่มเติมจุดนำเข้าผลไม้เพิ่มเติมจากร่างพิธีสารฯ ได้แก่ ด่านรถไฟโมฮาน ด่านเทียนเป่า ด่านเหอโข่ว และด่านรถไฟเหอโข่ว ในมณฑลยูนนาน รวมทั้งด่านหลงปิง และด่านสุยโข่ว ในเขตฯ กว่างซีจ้วง เพื่อรองรับการนำเข้าผลไม้ไทยในอนาคต ทั้งนี้ ผลไม้ของไทยที่ได้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลทะเบียนสวนและโรงคัดบรรจุแล้วจะต้องระบุเลขทะเบียนดังกล่าวบนบรรจุภัณฑ์เพื่อให้่ายต่อการตรวจสอบย้อนกลับกรณีเกิดปัญหา ในขณะที่ผลไม้เวียดนามที่ส่งเข้าจีนก็ปฏิบัติในลักษณะเดียวกัน ส่งผลให้การแปลงและสวมสิทธิ์ผลไม้ทำได้ง่ายขึ้น โดยหลังจากนี้คาดว่าจะการส่งออกผลไม้ของไทยจะเข้าสู่รูปแบบปกติใหม่ (new normal) โดยเป็นการส่งออกไปจีนมากกว่าเวียดนามอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น ผู้ผลิตและผู้ส่งออกผลไม้ของไทยจึงควรปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช และกฎระเบียบด้านความปลอดภัยอาหารของจีนอย่างเข้มงวดเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาและลดความสูญเสียในการส่งออกผลไม้ซึ่งมีอายุในการเก็บรักษาสั้น รวมถึงควรร่วมกันพัฒนาผลผลิตให้มีความหลากหลายในสายพันธุ์และรสชาติ เพื่อสร้างความแปลกใหม่และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าไปพร้อมกันด้วย

การนำเข้าทุเรียนของจีนจากไทยในปี 2567 ร้อยละ 28.05 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลกว่างตุง ร้อยละ 18.95 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน ร้อยละ 10.57 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเจ้อเจียง ร้อยละ 10.07 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในเขตฯ กว่างซีจ้วง และร้อยละ 5.92 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเสฉวน และยังพบว่ามีผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน เสฉวน เจียงไฮ้ หูเป่ย์ ปักกิ่ง และไห่หนาน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นว่าการขนส่งทุเรียนจากไทยไปจีน ในปี 2567 ส่วนใหญ่ใช้เส้นทางการขนส่งทางเรือจากไทยไปจีนไปยังมณฑลกว่างตุง รองลงมาเป็นการขนส่งทางบกทั้งเส้นทาง R3A และทางเส้นรถไฟลาว-จีน ไปยังมณฑลยูนนาน และมณฑลเสฉวน ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และการขนส่งจากไทย ผ่านลาว เวียดนาม และเข้าจีนที่เขตฯ กว่างซีจ้วง โดยการขนส่งทุเรียนผ่านเส้นทางการขนส่งทางบกทางรถยนต์มีความคล่องตัวและใช้ระยะเวลาในการขนส่งเร็วกว่าการขนส่งทางเรือ สามารถตอบสนองกับความต้องการของตลาดโดยเฉพาะการค้าผ่านช่องทางออนไลน์ที่ผู้นำเข้านำสินค้าเข้ามายังบริเวณชายแดนจีนแล้วกระจายสินค้าให้กับลูกค้าโดยพัสดุด่วน ในปี 2567 พบว่าราคาขายส่งทุเรียนไทยเฉลี่ยตลอดทั้งปีในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานลดลงร้อยละ 4.56 เมื่อเทียบกับปี 2566 ในขณะที่ราคาขายปลีกในห้างโมเดิร์นเทรดต่าง ๆ ในนครกว่างโจวโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.29 เมื่อเทียบกับปี 2566

การนำเข้าลำไยของจีนจากไทยในปี 2567 ร้อยละ 34.73 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลกว่างตุง ร้อยละ 18.11 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในนครฉงชิ่ง ร้อยละ 15.20 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน ร้อยละ 5.22 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเสฉวน สะท้อนให้เห็นว่าการนำเข้าลำไยของจีนส่วนใหญ่จะขนส่งผ่านทางเส้นทางถนนสาย R3A จากไทย ผ่าน สปป.ลาว และเข้าจีนที่ด่านโมฮาน มณฑลยูนนาน เนื่องจากการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน นครฉงชิ่ง และมณฑลเสฉวน รวมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 37.96 ของการนำเข้าลำไยของจีน ซึ่งมีบางส่วนส่งผ่านทางเส้นทางรถไฟลาว-จีน ด้วยเช่นกัน รองลงมาก็จะเป็นการขนส่งทางเรือจากไทยไปด่านท่าเรือของมณฑลกว่างตุง ในปี 2567 พบว่าราคาขายส่งลำไยไทย (เกรด1) เฉลี่ยตลอดทั้งปีในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานลดลงร้อยละ 1.20 เมื่อเทียบกับปี 2566 ในขณะที่ราคาขายปลีกในห้างโมเดิร์นเทรดต่าง ๆ ในนครกว่างโจว โดยเฉลี่ยลดลงร้อยละ 3.50 เมื่อเทียบกับปี 2566

การนำเข้ามังคุดของจีนจากไทยในปี 2567 ร้อยละ 40.29 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน ร้อยละ 16.82 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลกว่างตุง ร้อยละ 9.12 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลเหอเป่ย์ ร้อยละ 7.51 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลหูเป่ย์ ร้อยละ 5.23 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในเขตฯ กว่างซีจ้วง ร้อยละ 5.04 เป็นการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในนครฉงชิ่ง สะท้อนให้เห็นว่าการนำเข้ามังคุดของไทยส่วนใหญ่จะขนส่งผ่านทางเส้นทางถนนสาย R3A จากไทย ผ่าน สปป.ลาว และเข้าจีนที่ด่านโมฮาน และการขนส่งทางรถไฟลาว-จีน เข้าด่านรถไฟโมฮาน ของมณฑลยูนนาน เนื่องจากการนำเข้าโดยผู้นำเข้าที่จดทะเบียนบริษัทในมณฑลยูนนาน และนครฉงชิ่ง รวมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 45.33 ของการนำเข้ามังคุดไทยของจีน เนื่องจากใช้ระยะเวลาในการขนส่งสั้น ทำให้เข้าสู่ตลาดได้อย่างรวดเร็ว มังคุดจึงมีความสดใหม่และจำหน่ายได้ราคาดี รองลงมาเป็นการขนส่งทางเรือจากไทยไปด่านท่าเรือของมณฑลกว่างตุง ในปี 2567 พบว่าราคาขายส่งมังคุดไทย (เกรด 1) เฉลี่ยตลอดทั้งปีในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานลดลงร้อยละ 18.41 เมื่อเทียบกับปี 2566 และราคาขายปลีกในห้างโมเดิร์นเทรดต่าง ๆ ในนครกว่างโจวโดยเฉลี่ยลดลงร้อยละ 23.19 เมื่อเทียบกับปี 2566

แหล่งข้อมูลอ้างอิง:

1. เว็บไซต์สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (www.oae.go.th)
2. สถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้มปี 2568 โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
3. สารสนเทศเศรษฐกิจการเกษตรรายสินค้า ปี 2567 โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
4. สารสนเทศเศรษฐกิจการเกษตรรายสินค้า ปี 2566 โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
5. ข้อมูลราคาขายส่งผลไม้ที่ตลาดเจียงหนาน และราคาขายปลีกผลไม้ที่ห้างโมเดิร์นเทรด ณ นครกว่างโจวรายสัปดาห์ ปี 2566 - 2567 โดยฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว (www.opsmoac.go.th/guangzhou)
6. เว็บไซต์กรมศุลกากร (www.customs.go.th)
7. เว็บไซต์ General Administration of Customs of the People's Republic of China (www.customs.gov.cn)